ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.ΚΡ.
Αριθμός Αδείας 611
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα
9 772585 344107 11

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1463, 17 Μάρτη 2021 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

20 ΜΑΡΤΗ Παγκόσμια μέρα με συλλαλητήρια κατά του ρατσισμού

Γυρίστε στις σελίδες 13, 20

ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

απ' τους μπάτσους Μητσοτάκη-Χρυσοχοΐδη

Στηρίξτε τους εργάτες της Υγείας και τα Σωματεία

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9

Πέμπτη 11/3, Συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας. Φωτό: Λουίζα Γουλιελμάκη

Βατερλώ για την Κυβέρνηση "Νόμου και Τάξης" Γυρίστε στις σελίδες 3, 4, 5, 10, 11, 12

Συμπαράσταση στις καθαρίστριες ΥΠ.ΟΙΚ.

16/3, Συμβασιούχες καθαρίστριες του ΥΠ.ΟΙΚ. έξω από το Υπουργείο. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Να μην απολυθούν οι συμβασιούχες καθαρίστριες/ές του Υπουργείου Οικονομικών, αλλά να μονιμοποιηθούν με πλήρη δικαιώματα:

«Την ώρα που τα κρούσματα αυξάνονται πάλι ραγδαία παρά την παρατεταμένη καραντίνα κι ενώ η πανδημία συνεχίζει να αφήνει πίσω της νεκρούς και διασωληνωμένους, η κυβέρνηση της εγκληματικής αδιαφορίας για τις ζωές των εργαζομένων αποφάσισε να απολύσει καθαρίστριες και καθαριστές που εργάζονται με 18μηνες συμβάσεις σε τελωνεία, εφορίες και στο ίδιο το Υπουργείο και δουλεύουν με παράταση 3 μηνών στις συμβάσεις τους», αναφέρει ανακοίνωση του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης**.

«Ο πιο αποτυχημένος υπουργός Οικονομικών που κατάφερε να εκτινάξει το δημόσιο χρέος στα προ των μνημονίων επίπεδα μοιράζοντας απλόχερα επιδοτήσεις και δωράκια στους πλούσιους φίλους του με πρόσχημα την τόνωση της οικονομίας, μοιράζει απολύσεις σε αυτούς που είναι οι πιο χρήσιμοι αυτή τη στιγμή για την αντιμετώπιση της υγειονομικής κρίσης...

Αν κάποιος πρέπει να φύγει, αυτός είναι ο υπουργός Οικονομικών και η κυβέρνηση του σεξισμού, του ρατσισμού και της τρομοκρατίας. Οι εργαζόμενες/οι στην καθαριότητα είναι απαραίτητοι για να μπορούμε να πηγαίνουμε στη δουλειά μας με ασφάλεια και χρειάζονται και νέες προσλήψεις σε μόνιμες θέσεις και όχι με 18μηνες συμβάσεις»

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης οργάνωσε παρέμβαση το πρωί της Τρίτης 16/3 στη συγκέντρωση των καθαριστριών έξω από το Υπουργείο Οικονομικών. Ο **Νίκος Τουρνάς**, από τον Σ.Ε.Α. και μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων ΓΓΔΑ μετέφερε τη συμπαράσταση και την πρόταση του Συντονισμού για την συνέχεια του αγώνα.

Διεκδικούμε από τις τρεις Ομοσπονδίες του ΥΠΟΙΚ, ΠΟΕΔΥΟ, ΟΤΥΕ, ΟΣΥΟ, να καλέσουν απεργία ώστε να συντονιστούν οι συμβασιούχες καθαρίστριες με τους μόνιμους εργαζόμενους. Για να υπάρξει συμπαράσταση από τα κάτω, ξεκινάει μοίρασμα προκήρυξης στους υπόλοιπους εργαζόμενους στους χώρους που δουλεύουν οι ίδιες. Παρουσία στην απεργιακή συγκέντρωση στον Άγιο Σάββα την Πέμπτη 18/3, ενάντια στην εκδικητική απόλυση του συμβασιούχου γιατρού και προέδρου του σωματείου του νοσοκομείου σαν πρώτο σταθμό συντονισμού με άλλα εργατικά σωματεία.

ΤΟ ΝΕΟ "ΠΑΚΕΤΟ" ΣΤΑΪΚΟΥΡΑ

Η ανάκαμψη αναβάλλεται

Σταγόνα στον ωκεανό είναι τα 2,5 δις του νέου πακέτου μέτρων στήριξης της οικονομίας που ανακοίνωσε την περασμένη εβδομάδα ο Μητσοτάκης. Είναι αλήθεια, βέβαια, ότι τα «μέτρα είναι πιο στοχευμένα», όπως λέει η κυβέρνηση. Ο στόχος, όμως, είναι προκλητικά «λάθος». Από τα 2,5 δις του νέου πακέτου ούτε ένα ευρώ δεν πρόκειται να δαπανηθεί για τη στήριξη των εργαζομένων που έχασαν το εισόδημά τους από την κατάρρευση της οικονομίας. Όλα, μέχρι τελευταίας δεκάρας, θα πάνε στα ταμεία των επιχειρήσεων.

Τα νούμερα, κατ' αρχάς, είναι αποκαλυπτικά: πέρσι, με μια πανδημία πολύ πιο ήπια και πιο καθυστερημένη (τα λοκ ντάουν άρχισαν τον Μάρτη), η κυβέρνηση διέθεσε σχεδόν 24 δισεκατομμύρια για τη «διάσωση» της οικονομίας. Με τα 2,5 δις του νέου πακέτου ο φετινός λογαριασμός θα φτάσει στα 11,6 δις – στο 40% δηλαδή περίπου του περσινού.

Η κατανομή των 2,5 αυτών δις είναι εξίσου αποκαλυπτική: ένα δις για τον «7ο κύκλο της επιστρεπτέας προκαταβολής», την επιδότηση δηλαδή των επιχειρήσεων και των επαγγελματιών που έχουν σημαντική πτώση στον κύκλο εργασιών τους λόγω της πανδημίας. 570 εκατομμύρια για την «ρύθμιση της οφειλής των 3 πρώτων κύκλων της επιστρεπτέας προκαταβολής» (με τους ίδιους ακριβώς αποδέκτες). 500 εκατομμύρια για την επιδότηση «παγίων δαπανών» -ποιων άλλων- των επιχειρήσεων. 300 εκατομμύρια για το «πρόγραμμα Γέφυρα ΙΙ» επιδότησης επιχειρηματικών δανείων. Και πάει λέγοντας.

Για να δικαιολογήσει αυτή τη μεροληψία η κυβέρνηση έχει θέσει σαν όρο για τις «επωφελούμενες επιχειρήσεις» να «διατηρήσουν κατά μέσον όρο τον αριθμό του προσωπικού που απασχολούσαν έως τις 31/12/2021». Μέσο της προστασίας των επιχειρήσεων, λέει, προστατεύουμε τις θέσεις εργασίας και το εισόδημα των εργαζομένων. Πρόκειται για ένα τετριμμένο νεοφιλελεύθερο φτηνό επιχείρημα που προσπαθεί να ταυτίσει τα συμφέροντα των εργαζομένων με τα συμφέροντα των εργοδοτών. Αλλά το πρόβλημα δεν είναι απλά και μόνο ιδεολογικό: ο κύριος όγκος των πληττομένων επιχειρήσεων (τουρισμός, επισιτισμός, λιανικό εμπόριο κλπ) είχε ήδη «απαλλαγεί» από το «υπερβάλλον» προσωπικό μέσα στο 2020. Ή απλά δεν είχε προσλάβει το εποχιακό προσωπικό που προσλάμβανε συνήθως το καλοκαίρι.

Τα 2,5 δις του νέου πακέτου του Σταϊκούρα θα βοηθήσουν τους επιχειρηματίες να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες της κρίσης. Αλλά δεν πρόκειται να διώξουν τα μαύρα σύννεφα που έχουν συσσωρευθεί πάνω από την οικονομία.

Πρώτα και κύρια πάνω από τον τουρισμό, την «βαριά βιομηχανία» της χώρας που αντιπροσωπεύει περίπου το 20% – 25% του ΑΕΠ. Το 2019 είχαν φθάσει στην Ελλάδα 31,3 εκατομμύρια τουρίστες και τα άμεσα έσοδα από τον τουρισμό ξεπέρασαν τα 18 δις. Το 2020 ταξίδεψαν μόλις 7,4 εκατομμύρια στην Ελλάδα και τα έσοδα «διολίσθησαν» στα 4 δις. Η οικονομία συνολικά συρρικνώθηκε γύρω στο 10%, με την κατάρρευση του τουρισμού να είναι υπεύθυνη για ένα πολύ μεγάλο κομμάτι αυτού του ποσοστού.

Φιάσκο

Ο προϋπολογισμός που συνέταξε το φθινόπωρο ο Σταϊκούρας προέβλεπε μια «ισχυρή ανάκαμψη» μέσα στη χρονιά που διανύουμε – με ρυθμούς από 4,8% έως 7,5%. Η αισιοδοξία της κυβέρνησης στηριζόταν στους πόρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάκαμψης και στην αναβίωση του τουρισμού χάρη στα εμβόλια και το τέλος της πανδημίας. Και τα δυο έχουν μετατραπεί σε φιάσκο. Τα πρώτα χρήματα από το Ταμείο Ανάκαμψης -από τα διαβόητα 72 δις που ελπίζει να εισπράξει η κυβέρνηση- θα φτάσουν, όπως φαίνεται, το 2022, αν όχι το 2023. Όσο για τον τουρισμό, η σεζόν έχει πρακτικά ήδη χαθεί (ο Σταϊκούρας το παραδέχτηκε εμμέσως αναφερόμενος στις χαμηλές κρατήσεις) και δεν πρόκειται, ακόμα και αν ανέβει, να πλησιάσει καν τα επίπεδα του 2019.

Η κατακρήμνιση της οικονομίας κάνει ακόμα πιο δύσκολη την εξίσωση για την κυβέρνηση. Τα πρωτογενή πλεονάσματα έχουν μετατραπεί προ πολλού σε θηριώδη πρωτογενή ελλείμματα, όχι μόνο λόγω των επιδοτήσεων αλλά και λόγω της κατάρρευσης των φορολογικών εσόδων. Το Γενάρη, τον πρώτο μήνα του έτους, το πρωτογενές έλλειμμα έφτασε στο 1,5 δις ξεπερνώντας κατά 400 περίπου εκατομμύρια το ήδη απαισιόδοξο σενάριο του προϋπολογισμού. Τα δημόσια έσοδα έκαναν (σε σχέση με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού) μια απότομη βουτιά 800 εκατομμυρίων.

Προς το παρόν η κυβέρνηση μπορεί και κλείνει τις τρύπες του προϋπολογισμού σχετικά ανώδυνα μέσα από τον δανεισμό. Τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, παρόλο που ανήκουν στην κατηγορία «σκουπίδια» βρίσκουν, χάρη στις εγγυήσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και τις διακηρύξεις της **Κριστίν Λαγκάρντ**, εύκολα αγοραστές: τα επιτόκια (που πριν λίγα χρόνια κινούνταν στο επίπεδο του 20% και ακόμα πιο πάνω) έχουν πέσει στο 1%. Η κυβέρνηση κατάφερε να εκδόσει πριν από λίγο, για πρώτη φορά μετά την κρίση χρέους, ένα νέο ομόλογο με μεγάλο χρόνο «επώασης» (15 χρόνια). Αλλά αργά ή γρήγορα αυτή η περίοδος των παχιών αγελάδων θα λήξει. Οι διεθνείς επενδυτές έχουν αρχίσει ήδη να ανησυχούν για τον πληθωρισμό (όχι της Ελλάδας που είναι αρνητικός αλλά των μεγάλων οικονομιών). Και η πολυπόθητη αναβάθμιση του αξιόχρεου της Ελλάδας από τους οίκους αξιολόγησης -από την οποία εξαρτάται, μακροπρόθεσμα, η χρηματοδότηση της χώρας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα- απομακρύνεται όλο και πιο πολύ από τον ορίζοντα.

Ο Σταϊκούρας έχει αρχίσει ήδη να προετοιμάζει το έδαφος για μια νέα φορολογική καταιγίδα. «Συζητάμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο για δημοσιονομική ευελιξία και το 2022», έλεγε σε μια συνέντευξη στο Mega. «Αυτό δεν σημαίνει δημοσιονομικός εκτροχιασμός. Όταν θα χτίσουμε τον προϋπολογισμό της χώρας, θα υπάρχουν μέτρα και φορολογικής φύσεως...».

Έρχονται θύελλες. Η κυβέρνηση το ξέρει και για αυτό προετοιμάζεται για να αντιμετωπίσει εξεγέρσεις σαν αυτές που ζήσαμε τα πρώτα χρόνια των μνημονίων. Είναι βαθιά γελασμένος όποιος νομίζει ότι για την αστυνομοκρατία ευθύνεται απλά και μόνο το διεστραμμένο μυαλό του Χρυσοχοΐδη. Αλλά είναι ακόμα πιο βαθιά γελασμένη η κυβέρνηση και η άρχουσα τάξη αν πιστεύουν ότι μπορούν να σωθούν από την οργή μας με τα γκλομπ και τις αύρες.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Απλώνουμε, ενώνουμε τους αγώνες

Πώς μπορούμε να απαλλαγούμε από το όργιο της αστυνομικής βίας; Το πρώτο πράγμα που πρέπει να εξετάσει κανείς απαντώντας στο ερώτημα είναι οι συσχετισμοί δυνάμεων, οι ταξικοί συσχετισμοί.

Η θεωρία που βλέπει την κυβέρνηση της ΝΔ να έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων του «νόμου και της τάξης» έχοντας μαζί της την «σιωπηλή πλειοψηφία» που την επικροτεί, ενώ το κίνημα και η Αριστερά παραμένουν «αποδυναμωμένα» λόγω της συνεχιζόμενης απογοήτευσης από τον ΣΥΡΙΖΑ, διαψεύδεται καθημερινά. Δεν έχουμε μπροστά μας μια παντοδύναμη αλλά μια αδύναμη κυβέρνηση, που πέφτει έξω ακόμη και στο γήπεδο που θεωρούσε προνομιακό.

Η αποχώρηση των κυνηγημένων από τους κατοίκους χιλιάδων ενστόλων από τα νησιά τον Φλεβάρη του 2020 ήταν η πρώτη μεγάλη ήττα της κυβέρνησης σε αυτό το επίπεδο. Ακολούθησε το σπάσιμο των απαγορεύσεων που θέλησε να επιβάλει στο πρώτο λοκντάουν -στις συγκεντρώσεις στις πύλες των νοσοκομείων, στις διαδηλώσεις για το περιβάλλον, στις μαζικές συγκεντρώσεις των εργατών τέχνης και του επισιτισμού, στο μεγάλο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο του Ιούνη. Η δεύτερη μεγάλη ήττα ήρθε στις 7 του Οκτώβρη στο Εφετείο σε ένα από τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια της μεταπολίτευσης.

Στο δεύτερο λοκντάουν, η κλιμάκωση της καταστολής, όλες οι απαγορεύσεις συναθροίσεων που επιχείρησε η κυβέρνηση έγιναν κουρελόχαρτα από τους απεργούς, τους φοιτητές, τον κόσμο που δεν φοβήθηκε και κατέβηκε μαζικά στο δρόμο.

Απομονωμένη κυβέρνηση

Ούτε η άγρια καταστολή στη Νέα Σμύρνη δεν μπόρεσε να κρυφτεί πίσω από το φύλλο συκής του τραυματισμένου αστυνομικού. Μέρα τη μέρα, στο δρόμο, στα μπαλκόνια, στις πλατείες, στο διαδίκτυο, η κυβέρνηση **Μητσοτάκη** απομονώνεται όλο και περισσότερο.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βρίσκεται στα σχοινιά αντιμέτωπη με μια πλατιά και βαθιά οργή. Την οργή των εκατομμυρίων εργαζομένων που είναι εδώ και ένα χρόνο άνεργοι, την οργή των εργαζομένων που χτυπιούνται τα δικαιώματά τους την ώρα που οι χώροι εργασίας είναι πηγές υπερμετάδοσης. Την οργή των φοιτητών, των μαθητών και των εκπαιδευτικών για τα αίσχη της **Κεραμέως** στα σχολεία και τις σχολές. Την οργή για τους πρόσφυγες που πέρασαν το χειμώνα στα αντίσκηνα, την οργή των πλημμυροπαθούντων της Καρδίτσας, των σεισμοπαθούντων στην Σάμο και στην Ελασσόνα, των εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων που έμειναν χωρίς ρεύμα και νερό επί μέρες στην διάρκεια της «Μήδειας». Και βέβαια την οργή για την κάλυψη που δίνει στους πλούσιους (εκ)βιαστές μετά τις καταγγελίες.

14/3, Διαδήλωση στα Χανιά

Το χειρότερο γι' αυτήν είναι ότι αυτή η οργή μπορεί και οργανώνεται. Οι «έκτακτες συνθήκες» δεν σταμάτησαν τις απεργίες των νοσοκομειακών, αντίθετα τους έβαλαν στην πρωτοπορία ενός ρωμαλέου εργατικού κινήματος. Οι εργαζόμενοι νοιώθουν τη δύναμή τους και οργανώνονται στα σωματεία, πιο πρόσφατο παράδειγμα το ΣΕΗ. Και η οργή γίνεται ριζοσπαστικοποίηση όσο ανύπαρκτη και αν είναι η αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ.

Σε τέτοιες συνθήκες, εκείνο που χρειάζεται δεν είναι ένα κοινοβουλευτικό «μέτωπο για την προστασία της δημοκρατίας» σαν αυτό που ο Βαρουφάκης ζήτησε από ΚΚΕ και τον ΣΥΡΙΖΑ, ένα αμυντικό στην ουσία «πλατύ μέτωπο υπεράσπισης των δημοκρατικών δικαιωμάτων». Αυτό που χρειάζεται είναι ένα ισχυρό μέτωπο της εργατικής τάξης και της νεολαίας που θα συνδέσει την αντίσταση στην καταστολή με όλα τα ρυάκια της οργής και της αντίστασης, τις μάχες ενάντια στην θανατερή διαχείριση της πανδημίας, την ανεργία και τη φτώχεια, τον ρατσισμό, τον σεξισμό. Για να συγκροτήσουμε μια δύναμη ανατροπής επιθετική, που θα στείλει μια ώρα αρχύτερα στα σκουπίδια την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και θα ανοίγει δρόμο για συνολικότερη ανατροπή. Αυτός είναι ο μόνος πραγματικός τρόπος για να μην επιτρέψουμε να χαθεί ούτε ένα δημοκρατικό δικαίωμα, ούτε μια ζωή από την επιδημία, ούτε μια θέση δουλειάς, ούτε ένας πρόσφυγας ακόμη στα νερά του Αιγαίου.

Αυτό δείχνει η εμπειρία από όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις που επιχείρησαν να κάνουν τα ίδια στο παρελθόν. Το 1990-93, όταν ο μπαμπάς Μητσοτάκης φυλάκιζε αγωνιστές με τον αντιτρομοκρατικό νόμο, κατηγορούσε αγωνιστές της Αριστεράς με εσχάτη προδοσία για το Μακεδονικό και έκλεινε τους απεργούς των λεωφορείων στην φυλακή, ήταν το εργατικό κίνημα που τον τελείωσε μια ώρα αρχύτερα. Το ίδιο συνέβη με την κυβέρνηση **Καραμανλή** όταν η αστυνομία δολοφόνησε τον Γρηγορόπουλο το 2008, το ίδιο συνέβη με την κυβέρνηση **Σαμαρά**, όταν έριξε το μαύρο στην ΕΡΤ. Τους έριξε τελικά το εργατικό κίνημα γενικεύοντας την σύγκρουση.

Αλλά υπάρχει και άλλος ένας πολιτικός λόγος, γιατί το «πλατύ μέτωπο υπεράσπισης της δημοκρατίας» ή του «κράτους δικαίου» δεν αρκούν για να μας εξασφαλίσουν τίποτε από τα δύο. Έχουμε πλέον την εμπειρία των μεγάλων αγώνων του 2010-15 που πέτυχαν να γκρεμίσουν τέσσερις κυβερνήσεις πριν να έρθει τελικά στην εξουσία ο ΣΥΡΙΖΑ. Τότε, το κύριο αφήγημα του ΣΥΡΙΖΑ ήταν ότι η μόνη «ρεαλιστική λύση» είναι ένα «πλατύ αντιμνημονιακό μέτωπο» που θα φέρει μια κυβέρνηση ικανή να διαχειριστεί το κράτος και θα βάλει τέλος στα μνημόνια – τόσο πλατύ ώστε να χωράει μέσα και τους ΑΝ.ΕΛ. Σήμερα ξέρουμε ότι εκείνη η στρατηγική απέτυχε. Όχι μόνο τα μνημόνια συνεχίστηκαν, όχι μόνο οι πρόσφυγες και οι μετανάστες κλείστηκαν σε στρατόπεδα, αλλά εξασφαλίστηκε και η «συνέχεια του κράτους».

Ιδεολογικό υπόβαθρο αυτής της «ρεαλιστικής λύσης» ήταν η παλιά γραμμή του «λαϊκών μετώπων» με τις «προοδευτικές δυνάμεις» της άρχουσας τάξης πάνω σε «αστικοδημοκρατικά αιτήματα» απέναντι στα πιο «συντηρητικά» κομμάτια της άρχουσας τάξης. Σήμερα αυτή η πρόταση επανέρχεται. Η πολιτική κατεύθυνση που έχει δώσει ο Τσίπρας σαν εναλλακτική στην διακυβέρνηση Μητσοτάκη είναι μια εκλογική σύμπραξη με το ΚΙΝΑΛ σε ένα «πλατύ μέτωπο υπεράσπισης της δημοκρατίας» απέναντι σε μια «χούντα». Μια φόρμουλα νέας «ρεαλιστικής λύσης» συσπειρώνοντας από τους δυσαρεστημένους κεντροδεξιούς μέχρι και κομμάτια της υπόλοιπης Αριστεράς – φτάνει να βάλουν λίγο νερό στο κρασί τους.

Διαχείριση ή ανατροπή;

Μόνο που αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί. Η διαχείριση του αστικού κράτους – που «κράτος δικαίου» ουδέποτε υπήρξε, πάντα ταξικό ήταν- από τα ρεφορμιστικά κόμματα της Αριστεράς και τις αστικές τους συμμαχίες, μπορεί να φαίνεται ότι ανοίγει ένα μικρό παράθυρο καθαρού αέρα κάτω από την πίεση του κινήματος, αλλά στην πράξη καταπίνει τους διαχειριστές του.

Στην πρώτη ορίτζιναλ εκδοχή του ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '80 από τα αιτήματα της διάλυσης των ΜΑΤ και των ΜΕΑ περάσαμε στην δολοφονία του Καλτεζά και στο «μαζί σου Αρκουδέα (περιβόητος Αττικάρχης και εμπνευστής των επιχειρήσεων σκούπα) για μια Ελλάδα νέα». Τη δεκαετία του '90 ήταν η δεύτερη «εκσυγχρονιστική» εκδοχή του σημιτικού ΠΑΣΟΚ που διαμόρφωσε το «φαινόμενο» Χρυσοχοΐδη, που τρώμε σήμερα στη μάπα! Το 2015 η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αφού έκαψε τις προσδοκίες του 62% του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα, φρόντισε να εγγυηθεί δίπλα στη συνέχεια των μνημονίων και τη «συνέχεια του κράτους».

Σήμερα περισσότερο από ποτέ, δίπλα στον αγώνα για να σπάσουμε την κρατική τρομοκρατία και να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη, χρειάζεται να χτίσουμε από τα κάτω την δική μας εργατική εναλλακτική. Πάμε στην απεργία της 18 Μάρτη και στα συλλαλητήρια της 20 Μάρτη με την ορμή της οργής ενάντια στους μπάτσους του Χρυσοχοΐδη αλλά και με την εμπειρία ότι χρειαζόμαστε ανατρεπτική και όχι αμυντική στρατηγική.

Το περιοδικό
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω οργανώνει εκδήλωση με θέμα **"Κράτος, πλούτος και δημοκρατία"**
το Σάββατο 3 Απρίλη, 5μμ

www.socialismfrombelow.gr

Ξεσηκωμός ενάντια στην καταστολή

Σεξισμός, ρατσισμός και καταστολή

Δεν υπάρχει τίποτε πιο ρατσιστικό και σεξιστικό μέσα στην κοινωνία από το κράτος και την αστυνομία. Αυτό αποδείχτηκε ξανά περίτρανα τις τελευταίες μέρες. Η καταγγελία της 18χρονης κοπέλας από τη Ναύπακτο που συνελήφθη το βράδυ μετά τα επεισόδια στη Ν. Σμύρνη συγκλονίζει:

«Αφού πρώτα ξυλοκοπήθηκε στους δρόμους της Νέας Σμύρνης από άντρες της ομάδας ΔΕΛΤΑ, στη συνέχεια οδηγήθηκε στη ΓΑΔΑ όπου το μαρτύριο της συνεχίστηκε. Σύμφωνα με την ίδια, ένας από τους αστυνομικούς την απείλησε λέγοντας της 'Εσύ θα γαμηθείς να το θυμάσαι'. Ενώ, ο άλλος αστυνομικός της ομάδας ΜΑΤ της έπιασε τα οπίσθια και της είπε 'Πάμε στο στενό να σε γαμήσω'. Όταν εκείνη διαμαρτυρήθηκε, της έδωσε μπουνιά στο πρόσωπο και μετά από περαιτέρω διαμαρτυρίες της, ξυλοκοπήθηκε και από τους υπόλοιπους ΜΑΤατζηδες που βρίσκονταν εκεί.

"Πουτάνα"

Ενώ η Έφη έκανε εμετό με αίμα, οι ΜΑΤατζηδες της φώναζαν 'Σου αρέσει πουτάνα'. Στη συνέχεια, ζήτησε ιατρική βοήθεια αλλά οι αστυνομικοί της απάντησαν 'θα φτύσεις πολύ αίμα σήμερα' και τη ξαναχτύπησαν στο πρόσωπο. Σχεδον 24 ώρες μετά τη σύλληψη της, όχι μόνο δεν της έχει προσφερθεί ιατρική περίθαλψη, αντιθέτως έχει δεχθεί πολλαπλές απειλές βιασμού».

Και από κοντά ο ρατσισμός. Είναι απίστευτη η ταχύτητα με την οποία η αστυνομία, παλιά της τέχνη κόσκινο, διέρρευσε ότι ο βασικός δράστης της επίθεσης στον αστυνομικό ήταν «Αλβανός» και όταν λίγες ώρες μετά αυτό αποδείχτηκε ψέμα, τελικά ο δράστης χαρακτηρίστηκε ως ο «ελληνοϊρακινός».

Τρεις ολόκληρες δεκαετίες από την εποχή που οι Αλβανοί μετανάστες μπήκαν για πρώτη φορά στο στόχαστρο της αστυνομίας, δύο δεκαετίες μετά τον ερχομό των προσφύγων από το Ιράκ και μια δεκαετία μετά την διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών, ο ρατσισμός και ο σεξισμός καλά κρατούν στο ελληνικό κράτος. Άλλος ένας λόγος για να διαδηλώσουμε μαζικά στις 20 Μάρτη.

Βατερλώ για την κυβέρνηση

Στην ομιλία του στη Βουλή την περασμένη Παρασκευή, ο Μητσοτάκης εμφανίστηκε για πρώτη φορά απολογητικός και ζήτησε συγγνώμη στα θύματα της αστυνομικής βίας. Αλλά την ίδια ώρα που ο ίδιος τραύλιζε για τα «νέα παιδιά που βράζει το αίμα τους» - αναφερόμενος στους άντρες της ομάδας Δράση και τα ΜΑΤ, στη ΓΑΔΑ εξακολουθούσαν να κρατούνται οι συλληφθέντες από το μεγαλειώδες συλλαλητήριο της Νέας Σμύρνης καταγγέλλοντας άγριο ξύλο, βασανιστήρια, στέρηση φαγητού, σεξουαλική κακοποίηση και απειλές βιασμού από τους υφιστάμενους του ίδιου και του Χρυσοχοΐδη.

Και μόνο για την τελευταία καταγγελία της 18χρονης κοπέλας από την Ναύπακτο, ο Μητσοτάκης θα έπρεπε να είχε ήδη παραιτήσει τον Χρυσοχοΐδη. Αλλά όχι. Διέταξαν η υπόθεση να πάει στο γραφείο Εσωτερικών Υποθέσεων και να γίνει ΕΔΕ. Να μην γίνει τίποτε δηλαδή. Είναι χαρακτηριστικό ότι την ίδια μέρα, μόλις στις 12 Μάρτη, και αφού έγινε ζήτημα στη Βουλή, θυμήθηκε η ΕΛ.ΑΣ να βγάλει το πόρισμα της ΕΔΕ για τους αστυνομικούς που έστειλαν το καλοκαίρι στον άλλο κόσμο τον διαδηλωτή Βασίλη Μάγγο στον Βόλο – και η εισαγγελική έρευνα ακόμη αναζητείται. Πρακτικά ατιμώρητος έμεινε αυτές τις μέρες και ο ματατζής που ξέσκιζε τα λουλούδια στο μνημείο Γρηγορόπουλου στην περσινή επέτειο της δολοφονίας του.

Βέβαια, η πολιτική και ποινική ευθύνη για τις αστυνομικές θηριωδίες της τελευταίας εβδόμαδας δεν αφορά μόνο στους μπάτσους αφορά στην ίδια την κυβέρνηση. Ήταν η κορύφωση της ατζέντας του «νόμου και της τάξης», του αυταρχισμού και της μπατσοκρατίας που η ΝΔ εφαρμόζει από την πρώτη κιόλας μέρα που ανέλαβε.

Το πρώτο πράγμα που έκανε το καλοκαίρι του 2019 ερχόμενη στην κυβέρνηση η ΝΔ ήταν να καταργήσει το νόμο για το άσυλο στα πανεπιστήμια. Στη συνέχεια στο στόχαστρο μπήκαν οι καταλήψεις στέγης, αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι και χώροι φιλοξενίας προσφύγων. Ο ξυλοδαρμός και ο εξευτελισμός του σκηνοθέτη Ινδαρέ μέσα στο σπίτι του στο Κουκάκι σε μια από αυτές τις «αντιτρομοκρατικού τύπου» επιχειρήσεις συγκλόνισε τους πάντες, αλλά ο Χρυσοχοΐδης δεν είδε αστυνομική βία.

Το 2020 ξεκίνησε με την απόβαση τον Φλεβάρη ενός ολόκληρου στρατού απο ΜΑΤ και ειδικές δυνάμεις στη Λέσβο και στη Χίο, για να επιβάλουν την απόφαση της κυβέρνησης για κλειστά στρατόπεδα προσφύγων. Οι εικόνες τους να αποχωρούν ηττημένοι, σπάζοντας μπροστά στις κάμερες τα κεφάλια και τα αυτοκίνητα των κατοίκων, καταγράφηκε στις κάμερες. Για τους πρόσφυγες στη Μόρια, στο Καρά Τεπέ, στη ΒΙΑΛ, στη Σάμο, τα ΜΑΤ είναι η μονιμη απάντηση κάθε φορά που προσπαθούν να διαμαρτυρηθούν για τις συνθήκες κράτησης, αυτήν την ντροπή της «πολιτισμένης» Ευρώπης. Είναι αυτοί που έχουν βιώσει περισσότερο από κάθε άλλον τη βία της αστυνομίας. Οι αγριότητες συνεχίστηκαν τον Μάρτη του 2020 στα σύνορα στον Έβρο με θύματα πρόσφυγες, γυναίκες και παιδιά, που ξυλοκοπήθηκαν, βασανίστηκαν, πυροβολήθηκαν και δολοφονήθηκαν από τις δυνάμεις καταστολής που δρούσαν σε συνεργασία με οπλισμένες ομάδες ακροδεξιών. Δεκάδες οι καταγγελίες που δημοσιεύονται σε όλα τα έγκυρα διεθνή μέσα για τα αίσχη του Χρυοσοχοΐδη σε Έβρο και Αιγαίο, αλλά η κυβέρνηση χαρακτηρίζει fake news.

Και μετά ήρθε η πανδημία, στην οποία η κυβέρνηση θεώρησε ότι βρήκε ένα εξαιρετικό εργαλείο για να νομιμοποιήσει περαιτέρω τον αυταρχισμό. Έτρεξε να κάνει προσλήψεις ειδικών φρουρών και συνοροφυλάκων. Το πρόβλημα δεν είναι το διαλυμένο σύστημα υγείας, οι συγκοινωνίες, οι χώροι εργασίας αλλά η «ατομική ευθύνη» των πολιτών που δεν προσέχουν. Και ποιος θα αναλάβει να τους κάνει «υπεύθυνους»; Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί.

Στοχοποίηση

Στο στόχαστρο της αστυνομίας βρέθηκαν πρακτικά όλες οι κοινότητες Ρομά διότι "δεν τηρούν τα μέτρα". Μετά ακολούθησε η νεολαία που βγήκε με το άνοιγμα του καλοκαιριού να ξεσκάσει στις πλατείες της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και των άλλων πόλεων. «11 εκατομμύρια έλεγχους» καυχήθηκε ο Μητσοτάκης στην Βουλή ότι έχει κάνει σε ένα χρόνο η αστυνομία του, την ίδια ώρα που ο κόσμος ζήταγε μαζικά τεστ, φάρμακα, κρεβάτια ΜΕΘ – και τώρα μαζικό εμβολιασμό.

13/3, Ιεράπετρα

Στο στόχαστρο βέβαια και οι διαδηλώσεις και οι διαμαρτυρίες ενάντια στα συνεχιζόμενα αντεργατικά, αντιλαϊκά, αντιπεριβαλλοντικά νομοσχέδια που ψήφιζε ξεδιάντροπα στην Βουλή εν μέσω πανδημίας. Τις οποίες η κυβέρνηση αφού στοχοποίησε ως «υπερμεταδότες» του κορονοϊού και ψήφισε και νόμο για να τις περιορίσει, έτρεξε να τις καταστείλει με απαγορεύσεις συναθροίσεων, άγριο ξύλο, χημικά, αύρες και συλλήψεις: 7 Οκτώβρη στο εφέτειο στην δίκη της Χ.Α., 17 Νοέμβρη απαγορεύοντας την πορεία του Πολυτεχνείου, 6 Δεκέμβρη απαγορεύοντας την επέτειο Γρηγορόπουλου για να αναφέρουμε τις πιο κομβικές. Ο Βασίλης Μάγγος, έχασε τη ζωή του από τον άγριο ξυλοδαρμό που υπέστη από την αστυνομία σε διαμαρτυρία κατά της καύσης σκουπιδιών στον Βόλο το καλοκαίρι. Οι συγγνώμες του Μητσοτάκη βρωμάνε περισσότερο και από τα σκουπίδια που μας αναγκάζει να αναπνέουμε. Την ίδια αξία έχουν και οι καθυστερημένες - όταν ήδη δύο μέρες βούιζε ο τόπος- συγγνώμες της Ντόρας Μπακογιάννη για τον θάνατο του νεαρού Ιάσονα από το αστυνομικό αυτοκίνητο της προσωπικής της φρουράς έξω από τη Βουλή. Την ώρα που μέσα συνεδρίαζαν για την αστυνομική βία και αυθαιρεσία, στην εισοδό της η αστυνομία έριχνε κλήση και έλεγε «εξαφανίσου» στον αυτόπτη μάρτυρα, ενώ το αστυνομικό υπηρεσιακό αυτοκίνητο εγκατέλειπε τον τόπο του ατυχήματος. Είναι τόσο δυνατός ο συμβολισμός που μιλάει από μόνος του.

Δεν είναι το πρόβλημα η «ελλιπής εκπαίδευση» των αστυνομικών και των ειδικών φρουρών, για την οποία εξάλλου ο Χρυσοχοΐδης μπορεί να καυχηθεί ότι ο ίδιος πρωτοστάτησε για να «εκσυγχρονιστεί» στα αμερικάνικα πρότυπα του FBI και της αστυνομίας του ακροδεξιού Τζουλιάνι, της αστυνομίας που προκάλεσε το 'I can't breath', δηλαδή. Τα σωματεία, η Αριστερά πρέπει να προτάξουν το αίτημα της διάλυσης των ΜΑΤ, της ΔΡΑΣΗΣ και όλων των δολοφονικών κατασταλτικών δυνάμεων – που πάει μαζί με εκείνο για να φύγουν τώρα από την κυβέρνηση αυτοί που τους δημιούργησαν, τους εξέθρεψαν και τους αποθράσυναν.

Γιώργος Πίττας

14/3, Ν. Ηράκλειο

“Νόμου και τάξης”

Ν. Ιωνία

Πάτρα

Πειραιάς

Ηλιούπολη

Εξεγερμένη πόλη ήταν η Νέα Σμύρνη την Τρίτη 9/3, την ημέρα που είχε καλεστεί το συλλαλητήριο ενάντια στην αστυνομική τρομοκρατία. Μια γειτονιά ολόκληρη κατέβηκε στο δρόμο για να καταγγείλει τα αίσχη της αστυνομίας της κυβέρνησης Μητσοτάκη, δύο μέρες νωρίτερα.

Τουλάχιστον 15.000 κάτοικοι της Νέας Σμύρνης και των γύρω περιοχών πλημμύρισαν την πλατεία και τους δρόμους της πόλης μετά από το κάλεσμα μιας σειράς εργατικών σωματείων, δημοτικών κινήσεων, οργανώσεων, τοπικών συλλογικοτήτων, οπαδών ομάδων που έδωσαν το παρών- με την αστυνομία να έχει αποκλείσει την πρόσβαση κλείνοντας το τραμ και τέσσερεις σταθμούς του μετρό.

Ήδη αρκετή ώρα πριν από τις 6 το απόγευμα η πλατεία ήταν γεμάτη κόσμο, ενώ νεολαία, οικογένειες, κόσμος όλων των ηλικιών κατέβαινε σε μπουλούκια από τους γύρω δρόμους. Όσοι δεν βρίσκονταν στο δρόμο χειροκροτούσαν από τα μπαλκόνια. Στην πορεία που ακολούθησε κυριαρχούσαν τα συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση του αυταρχισμού, της λιτότητας, του ρατσισμού και του σεξισμού. Η αστυνομία την σταμάτησε ενώ κατευθυνόταν προς το αστυνομικό τμήμα, 500 μέτρα πιο πριν, στο Άγαλμα του Πατριάρχη στην δεύτερη είσοδο της Νέας Σμύρνης.

Μετά από τις συγκρούσεις που ξέσπασαν και με αφορμή τον τραυματισμό ενός αστυνομικού (και ενώ διαδηλωτές χτυπήθηκαν και έχουν χτυπηθεί ξανά στο παρελθόν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο από την αστυνομία), η μηχανοκίνητη ομάδα «Δράση» προχώρησε σε ένα απίστευτο πογκρόμ στους δρόμους της Νέας Σμύρνης, ξυλοκοπώντας και συλλαμβάνοντας όποιον και όποιαν έβλεπε μπροστά της και ρίχνοντας χημικά. Η προτροπή των επικεφαλής «πάμε να τους σκοτώσουμε, να τους γαμήσουμε» ανέβηκε στα σόσιαλ μίντια από τους κατοίκους που μαζικά βγήκαν στα μπαλκόνια ουρλιάζοντας στην αστυνομία να φύγει και καταγράφοντας για κακή τύχη του Μητσοτάκη όλες τις θηριωδίες της. Τα χημικά που έπεσαν στο κέντρο της πόλης απλώθηκαν και παρέμειναν εκεί όλη τη νύχτα.

Το πρώτο διάγγελμα του Μητσοτάκη το ίδιο βράδυ και η αναφορά του μόνο στον τραυματισμένο αστυνομικό την ίδια ώρα που η αστυνομία τρομοκρατούσε, εξόργισε ακόμη περισσότερο τον κόσμο που την Τετάρτη κατέβηκε μαζικά στο απογευματινό συλλαλητήριο που έγινε στο κέντρο της Αθήνας. Η έφοδος των ΜΑΤ την Πέμπτη ξημερώματα στο ΑΠΘ είχε σαν αποτέλεσμα ένα μαζικότατο συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη και διαδηλώσεις σε άλλες πόλεις.

Διαδηλώσεις χιλιάδων

Και μετά ήρθε το σαββατοκύριακο και πλημμύρισαν όλες οι γειτονιές. Την υποκριτική «συγγνώμη» του πρωθυπουργού στη Βουλή την Παρασκευή ακολούθησε ένα μπαράζ από διαδηλώσεις σε δεκάδες πόλεις και συνοικίες σε όλη τη χώρα όπου το παρών έδωσαν πολλές χιλιάδες άνθρωποι, απλός κόσμος, νέοι-ες, εργαζόμενοι, οικογένειες – με την αστυνομία να εξαφανίζεται από τους δρόμους και μαζί της να εξαφανίζονται και τα «επεισόδια».

Είχαν χρόνια να δουν οι γειτονιές τόσο κόσμο να διαδηλώνει μαζικά και ταυτόχρονα στους δρόμους: Νίκαια, Κυψέλη, Αμπελόκηποι, Πατήσια, Εξάρχεια, Ζωγράφου, Νέα Ιωνία, Νέα Σμύρνη, Νέο Ηράκλειο, Βύρωνας, Πετρούπολη, Περιστέρι, Αιγάλεω, Άγιοι Ανάργυροι, Ελληνικό, Ηλιούπολη, Αγία Παρασκευή, Χαλάνδρι, Ελευσίνα, Ραφήνα. Πειραιάς, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηγουμενίτσα, Χανιά, Ιεράπετρα, Άγιος Νικόλαος, Σητεία, Καλαμάτα, Μυτιλήνη Κέρκυρα, Δράμα, Ρέθυμνο, Καρλόβασι, Τρίκαλα, Φλώρινα. Διαδηλώσεις με τετραψήφιο αριθμό διαδηλωτών οι περισσότερες, με συμμετοχή σωματείων, όλων των κομμάτων και οργανώσεων της Αριστεράς.

Με μαζικές εξορμήσεις οι αγωνιστές-τριες της ΚΕΕΡΦΑ κάλεσαν τους διαδηλωτές να συμμετέχουν στο επόμενο μεγάλο βήμα, στα συλλαλητήρια της 20 Μάρτη στην Αθήνα στις 3μμ, στην Ομόνοια και σε άλλες πόλεις ενάντια στον ρατσισμό, στο πλευρό των προσφύγων και των μεταναστών, των ανθρώπων που έχουν νοιώσει περισσότερο από κάθε άλλον στο πετσί και την ψυχή τους, τι σημαίνει η αστυνομική βία.

• Οι προσαχθέντες και οι συλληφθέντες στην ΓΑΔΑ κατήγγειλαν ξυλοδαρμούς, βασανιστήρια, στέρηση φαγητού, σεξουαλικές παρενοχλήσεις και απειλές βιασμού. Στην πλειοψηφία τους αφέθηκαν ελεύθεροι με την αστυνομία να επιχειρεί καταφανώς να στήσει κατηγορητήρια όπως φάνηκε και από τις καταγγελίες ανθρώπων που δεν συμμετείχαν καν στη διαδήλωση. Μάτι βγάζει και η ιστορία με την σύλληψη του κύριου δράστη της επίθεσης στον αστυνομικό για τον οποίο η αστυνομία διέρρεε κατά σειρά ότι είναι «ο αλβανός», «ο αντιεξουσιαστής», και εν τέλει «ο ελληνοϊρακινός Ινδιάνος».

Πρόκειται για έναν τριαντάχρονο εργάτη με ελληνική υπηκοότητα και ιρακινή καταγωγή από τη δυτική Αττική που ήδη προφυλακίστηκε κατηγορούμενος για απόπειρα ανθρωποκτονίας. Ο ίδιος αρνείται τις κατηγορίες ενώ ο δικηγόρος του κατέθεσε στοιχεία και μάρτυρες ότι δεν βρισκόταν καν στη Νέα Σμύρνη και ο μοναδικός μάρτυρας που έχει η αστυνομία, κουνιάδος του με τον οποίο έχει διαφορές, ήδη έχει αλλάξει δύο φορές την κατάθεσή του, πέφτοντας σε αντιφάσεις.

Σταμάτησε η απεργία πείνας

Σταμάτησε την απεργία πείνας μετά από 66 μέρες ο Δημήτρης Κουφοντίνας, με την κατάσταση της υγείας του να παραμένει σοβαρή λόγων των επιπλοκών, ευχαριστώντας σε δήλωσή του «όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους για την συμπαράστασή τους, που δεν ήταν συμπαράσταση σε ένα πρόσωπο, αλλά σε μια στιγμή αγώνα, απέναντι σε μια απάνθρωπη εξουσία».

«Η απεργία πείνας του Δημήτρη Κουφοντίνα, που ξεκίνησε την 8η Ιανουαρίου ενάντια στην παραβίαση του φωτογραφικού νόμου που η ίδια η κυβέρνηση ψήφισε, και ολοκληρώθηκε σήμερα 14η Μαρτίου, ήταν ένας δίκαιος αγώνας» ανέφεραν ανάμεσα σε άλλα σε κοινή τους δήλωση ο **Κώστας Παπαδάκης** και ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, που συμμετείχαν στην Πρωτοβουλία Νομικών και Δικηγόρων. «Όταν ένας κρατούμενος, ο οποιοσδήποτε κρατούμενος, φτάνει σε μια τόσο μακρά και οριακή για τη ζωή του κινητοποίηση, σημαίνει ότι η ύπαρξή του έχει συγκλονιστεί από μια σε βάρος του τελεσθείσα αδικία...

Μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι υπήρξαμε μάρτυρες ενός σχεδίου ανθρωποκτονίας, όπου οι κινήσεις της κυβέρνησης δεν αποτελούσαν τήρηση της νομιμότητας, αλλά κομμάτι ενός βιοπολιτικού πειράματος εξόντωσης, με τον κρατούμενο στον ρόλο του ποντικιού... Το δίκιο κρίθηκε στη συνείδηση της κοινωνίας. Και νίκησε. Με την απόφαση τερματισμού της απεργίας πείνας από πλευράς ΔΚ, νίκησε και η ζωή. Η κυβέρνηση καταρρακώθηκε ηθικά και πολιτικά. Και η αναμενόμενη στάση μεγαλοσύνης επιδείχτηκε τελικά, όχι από την οργανωμένη πολιτεία, αλλά από τον κρατούμενο, που απέδειξε στην πράξη ότι πάλευε όχι για τον θάνατο, αλλά για τη ζωή».

Το φοιτητικό κίνημα

ΑΘΗΝΑ

Χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες διαδήλωσαν στις 10 Μάρτη στο κέντρο της Αθήνας στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο που οργανώθηκε από τους φοιτητικούς συλλόγους με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το κλείσιμο των σχολών. Στο πλευρό τους διαδήλωσαν και δεκάδες μαθητές/τριες, εκπαιδευτικοί και γονείς.

Ο νόμος Κεραμέως – Χρυσοχοΐδη, η καταστολή, η εγκληματική κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας, ο σεξισμός και φυσικά το αίτημα για άνοιγμα των σχολών, ήταν οι βασικές αιχμές στα συνθήματα και τα πανό των συλλόγων.

Χαρακτηριστικό το σύνθημα «Μπάτσοι στις σχολές, σε δρόμους, γειτονιές κι ο λαός πεθαίνει στις εντατικές» που φωνάχτηκε μαζί με το «Φοιτητές – Εργατικά – Μια φωνή και μια γροθιά» και συνθήματα ενάντια στους Μητσοτάκη, Κεραμέως, Χρυσοχοΐδη και Μενδώνη.

Το παρών μαζί με τους συναδέλφους τους από τις σχολές της Αθήνας, έδωσε κι ένα πολυπληθές και δυναμικό μπλοκ από το Κέντρο Αγώνα της Σχολής Καλών Τεχνών του Ναυπλίου.

«Το Ναύπλιο είναι μια επαρχιακή πόλη και ίσως έχουμε το προνόμιο να μην είμαστε στο κέντρο της καταστολής. Αυτό όμως ήταν που μας ώθησε να βγούμε να κάνουμε την αρχή και να αναλάβουμε δράση. Δεν υπάρχει η πολυτέλεια για αναβολές στον αγώνα. Το σύνθημά μας είναι όλες οι σχολές κέντρα αγώνα. Έτσι κάναμε κι εμείς. Συσπειρωθήκαμε οι φοιτητές και οι φοιτήτριες των δύο τμημάτων, καλέσαμε συλλογικότητες και τοπικούς φορείς της Αργολίδας και το κάναμε πράξη» μας λέει ο **Κώστας** και συμπληρώνει από δίπλα ο **Γιάννης**: «Είναι κι ένας τρόπος μετά από τόσο καιρό με κλειστές τις σχολές, να τις ξαναζωντανέψουμε με δική μας πρωτοβουλία και να τις διαμορφώσουμε όπως θέλουν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες. Συντονιζόμαστε με αντίστοιχες πρωτοβουλίες που υπάρχουν σε σχολές άλλων πόλεων. Είμαστε αλληλέγγυοι με τις καταλήψεις στις πρυτανείες. Και καλούμε σε όλες τις σχολές να ακολουθήσουν αυτό το παράδειγμα και με συνελεύσεις να μετατραπούν σε κέντρα αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση. Ήδη βλέπουμε ότι υπάρχουν τέτοια δείγματα. Σήμερα ήρθαμε στο συλλαλητήριο της Αθήνας να βάλουμε κι εμείς το λιθαράκι μας. Και συνεχίζουμε. Το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της 10 Μάρτη γίνεται με αφορμή τον ένα χρόνο των κλειστών πανεπιστημίων, ο νόμος της Κεραμέως έχει ψηφιστεί και βλέπουμε όλα τα αίσχη που κάνει η κυβέρνηση σε κάθε επίπεδο. Δεν υπάρχει λοιπόν άλλος δρόμος από το να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι να τελειώνουμε με αυτά. Θεωρούμε ότι η πολυμορφία είναι δύναμη και γι' αυτό συνδυάζουμε τις αγωνιστικές μας δράσεις όπως το να κατεβαίνουμε σε διαδηλώσεις, με άλλα καλλιτεχνικά κυρίως, δρόμενα, τα οποία τα δημοσιοποιούμε μέσω της σελίδας μας στα social media Κέντρο Αγώνα Φοιτητριών – Φοιτητών Σχολής Καλών Τεχνών Ναυπλίου».

Μαζί με τους φοιτητές και τις φοιτήτριες από το Κέντρο Αγώνα του Ναυπλίου, διαδήλωσε το **ΣΕΚ στις σχολές** και οι **Μαθητές/τριες Anticapitalista**.

Σε ανακοίνωσή του αμέσως μετά τις διαδηλώσεις της 10 Μάρτη, το ΣΕΚ στις σχολές σημειώνει:

«Ξανά χιλιάδες φοιτητές κι φοιτήτριες στους δρόμους. Έχουμε την δύναμη μπορούμε να τους γκρεμίσουμε. Η μαζική συμμετοχή των φοιτητών και των φοιτητριών αποδεικνύει στην πράξη τη διάθεση να συνεχίσουμε μέχρι τη νίκη. Για να ανοίξουν επιτέλους οι σχολές με τα απαιτούμενα μέτρα προστασίας, για να διεκδικήσουμε ότι θα αποκτήσουν ξανά ζωή και, αγώνας για τη γνώση και τις ελευθερίες μας και όχι για τις συμμορίες του Χρυσοχοΐδη.

Προχωράμε σε γενικές συνελεύσεις σε όλες τις σχολές, σε ανοιχτές εκδηλώσεις και οργανώνουμε την συνεχεια.

Καλούμε σε νέο συντονισμό των φοιτητικών συλλόγων για να οργανωθούν οι επόμενες κινητοποιήσεις.

18 Μαρτίου οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες. Ενάντια στην επίθεση στον συνδικαλισμό και την απόλυση του Κώστα Καταραχιά προέδρου του σωματείου εργαζομένων Άγιος Σάββας. Καλούμε πράξη το σύνθημα που φωνάζουμε στα μεγάλα συλλαλητήρια "Φοιτητές - εργατιά - Μια φωνή και μια γροθιά".

20 Μάρτη ενάντια στον Ρατσισμό και την φασιστική απειλή. Ενάντια στην ρατσιστική απειλή της κυβέρνησης οργανώνουμε την μαζική συμμετοχή της νεολαίας στα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια. Σεξισμός ρατσισμός και τρομοκρατία κάτω η Νέα Δημοκρατία».

Την Πέμπτη 18/3, προγραμματίζεται Συντονιστικό των Φοιτητικών Συλλόγων για να συζητηθεί και να οργανωθεί η συνέχεια.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο πανεκπαιδευτικός ξεσηκωμός στη Θεσσαλονίκη συνεχίστηκε με νέα μεγάλα συλλαλητήρια την εβδομάδα που πέρασε. Μετά τις μαζικές απαντήσεις στις αστυνομικές επιθέσεις στο ΑΠΘ την τελευταία εβδομάδα του Φλεβάρη, ήρθε η νέα εισβολή των ΜΑΤ στο Αριστοτέλειο για να πυροδοτήσει ακόμα μαζικότερες διαδηλώσεις.

10/3, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Σχολές ανοιχτές, χωρίς μπάτσους

Η ανταπόκριση του **Ευκλείδη Μακρόγλου** αναφέρει χαρακτηριστικά: «Ατελείωτο το ποτάμι του κόσμου που διαδήλωσε την Πέμπτη 11/3 για ώρες και με τρομερό παλμό στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, ενάντια στην καταστολή και της προκλήσεις του Χρυσοχοΐδη και της κυβέρνησης. Πολλές χιλιάδες φοιτητές/τριες, αλλά και πανεπιστημιακοί, εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι/ες της πόλης διαδήλωσαν ενάντια στην επιχείρηση εκκένωσης και καταστολής της κατειλημμένης πρυτανείας του ΑΠΘ τα ξημερώματα της ίδιας μέρας.

Δεκάδες ασφαλίτες και ΜΑΤ εισέβαλαν στο χώρο του ασύλου, ψέκασαν με χημικά και προσήγαγαν 33 φοιτητές/τριες, ενώ 16 από τις προσαγωγές μετατράπηκαν σε συλλήψεις με την κατηγορία της διατάραξης λειτουργίας υπηρεσίας και αφέθηκαν ελεύθεροι/ες. Προς το τέλος της μεγάλης πορείας, και καθώς έφτανε προς τα πανεπιστήμια, δέχθηκε επίθεση με δακρυγόνα και βόμβες κρότου-λάμψης από την αστυνομία που είχε αποκλείσει σε εκείνο το ύψος την πρόσβαση προς το ΑΠΘ κόβοντας από το πρωί την πόλη στα δύο. Παρά το ότι το κέντρο της πόλης πνίγηκε στα χημικά, η πορεία συνεχίστηκε κανονικά μέχρι και το άγαλμα Βενιζέλου απ' όπου και ξεκίνησε.

Την προηγούμενη της μεγάλης κινητοποίησης, την Τετάρτη 10 Μάρτη, χιλιάδες φοιτητές ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα των συλλόγων τους, διαδήλωσαν στο κέντρο της πόλης για τον ένα χρόνο από το κλείσιμο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

των σχολών, ενώ το βράδυ της 9ης Μαρτίου είχε προηγηθεί η αποτυχημένη μεταμεσονύκτια επιχείρηση εκκένωσης της κατειλημμένης πρυτανείας του ΑΠΘ. Κάθε πρόκληση της κυβέρνησης ξεσηκώνει όλο και μαζικότερες αντιδράσεις, με τα αντικυβερνητικά συνθήματα να πληθαίνουν από τους διαδηλωτές. Το πανεκπαιδευτικό κίνημα και στη Θεσσαλονίκη, δείχνει το δρόμο για την ανατροπή όχι μόνο του νόμου Κεραμέως-Χρυσοχοΐδη, αλλά και της κυβέρνησης. Και συνεχίζει».

Η επίθεση στους φοιτητές του ΑΠΘ έβγαλε ξανά, για δεύτερη συνεχόμενη ημέρα, το φοιτητικό κίνημα στους δρόμους και σε άλλες πόλεις της χώρας.

Πανεπιστημιακοί

Ταυτόχρονα – στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση από τον πρύτανη του ΑΠΘ που επιμένει να στέλνει τα ΜΑΤ να χτυπούν τους φοιτητές του - οξύνονται οι αντιδράσεις και από τη μεριά πανεπιστημιακών.

Σε ανακοίνωσή τους με αφορμή την εκκένωση της κατειλημμένης πρυτανείας του ΑΠΘ από τα ΜΑΤ, καθηγητές του ΑΠΘ και του Πα. Μακ. Τονίζουν: « Κάνουμε έκκληση σε όλα τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας να σταθούμε στο πλευρό των φοιτητών και των φοιτητριών μας και να συνεχίσουμε συντεταγμένα τον αγώνα μας εναντίον του νόμου Κεραμέως-Χρυσοχοΐδη».

Η στάση καθηγητών του ΑΠΘ στο πλευρό των φοιτητών, έδωσε και τις συγκλονιστικές εικόνες όπου μια ημέρα μετά την εισβολή της αστυνομίας πραγματοποιήθηκε δια ζώσης μάθημα στη Νομική της Θεσσαλονίκης, για πρώτη φορά μετά από ένα χρόνο που η κυβέρνηση κρατάει κλειστές τις σχολές. Φοιτητές/τριες και καθηγητής έκαναν το μάθημα στα γρασίδια του ΑΠΘ, περικυκλωμένοι από άντρες των ΜΑΤ.

Μια σειρά σύλλογοι μελών ΔΕΠ πανελλαδικά, καταγγέλουν με ανακοινώσεις τους τις αστυνομικές επιθέσεις στο ΑΠΘ και συνολικότερα την παρουσία της αστυνομίας στις σχολές.

Ανάλογη ανακοίνωση εξέδωσε και η Σύγκλητος του Παντείου σημειώνοντας ότι «η παρουσία δυνάμεων αστυνόμευσης μέσα στο Πανεπιστήμιο δημιουργεί εντάσεις στην ακαδημαϊκή κοινότητα, που λειτουργεί σε περιβάλλον αυτοδιοίκητου και είναι η μόνη που μπορεί να εγγυηθεί την ελευθερία του λόγου και της».

ΒΟΛΟΣ

Οι μεγαλύτερες διαδηλώσεις φοιτητών και μαθητών έγιναν στις 10 Μάρτη και την επόμενη μέρα μετά την εισβολή στην κατάληψη του ΑΠΘ.

Το κλίμα αυτό διαμορφώθηκε μετά από στις συνελεύσεις 4 τμημάτων που είχαν κόσμο και πήραν αγωνιστικές αποφάσεις, για τετραήμερο αποκλεισμό του Θόλου, και ξανά πορεία την Πέμπτη. Οι ηλεκτρολόγοι, οι αρχιτέκτονες και το τμήμα ειδικής αγωγής πήραν απόφαση για τις 20 Μάρτη και από αυτές τις σχολές ήρθαν αρκετοί φοιτητές στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στο Θόλο. Τέλος, τα τμήματα των Ηλεκτρολόγων και Πολ. Μηχανικών πήραν απόφαση για συγκέντρωση στο νοσοκομείο την Πέμπτη 18 Μάρτη που είναι μέρα απεργίας ενάντια στην απόλυση του Κ. Καταραχιά.

Εύη Τσιούνη

ΧΑΝΙΑ

Άλλη μια βδομάδα όπου ο φοιτητικός σύλλογος του Πολυτεχνείου Κρήτης ήταν παρών στους αγώνες που έχουν ανοίξει.

Την Δευτέρα 8 Μάρτη συμμετείχε στην μαζική απεργιακή κινητοποίηση για τη μέρα της γυναίκας, την Τρίτη, ο σύλλογος πήρε μέρος σε απογευματινή συγκέντρωση αντικατασταλτικού χαρακτήρα. Τετάρτη 10 Μάρτη έγινε μαζική πορεία στο κέντρο της πόλης, με αίτημα ανοιχτές σχολές με ουσιαστικά μέτρα για την Υγεία και χωρίς αστυνομία. Η εβδομάδα έκλεισε με συμμετοχή του συλλόγου στις συγκεντρώσεις της Πέμπτης 11/3 για τα γεγονότα στο ΑΠΘ και της Παρασκευής 12/3 ενάντια στην εξόντωση του Δ. Κουφοντίνα.

Βαγγέλης Κωνσταντουλάκης

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

All you need is... Απεργία!

Τη συμμετοχή της σε ένα πλούσιο πρόγραμμα κινητοποιήσεων και απεργιών οργανώνει η αντικαπιταλιστική κίνηση στον Επισιτισμό- Τουρισμό «Καμαριέρα». Καλεί την Πέμπτη 18/3, 12 μες. συγκέντρωση στον Άγιο Σάββα, ενάντια στην απόλυση του προέδρου του σωματείου, το Σάββατο 20/3 στο μεγάλο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο 3μμ στην Ομόνοια, την Τετάρτη 31/3 στη στάση εργασίας 10πμ-2μμ του Συνδικάτου και συγκέντρωση 12μμ στο Σύνταγμα και την Παρασκευή 9/4 Πανελλαδική ημέρα δράσης των κλαδικών Συνδικάτων Τουρισμού και Επισιτισμού. Ταυτόχρονα οργανώνει για την Παρασκευή 2/4, στις 6μμ, διαδικτυακή εκδήλωση "Το άνοιγμα του τουρισμού και η μάχη ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη".

«Τη βδομάδα της εκτίναξης των κρουσμάτων και των νεκρών του κορονοϊού διάλεξε η κυβέρνηση για να λανσάρει το σλόγκαν για το φετινό τουρισμό (All you need is Greece) προκαταβάλλοντας ένα ακόμα άνοιγμα του τουρισμού προς όφελος των κερδών των μεγάλων επιχειρήσεων και σε βάρος κάθε προσπάθειας για δημόσια υγεία, στέγη για τους αδύναμους, σίτιση για τους φτωχούς. Είναι μια πρόκληση για κάθε συναδέλφισσα κι συνάδελφο είτε δουλεύει, είτε βρίσκεται σε αναστολή/ανεργία. Οι υπουργοί που δεν έδωσαν δεκάρα τσακιστή για το σύστημα υγείας και επέβαλαν το πιο αυταρχικό και επικίνδυνο lockdown εγκαινιάζουν την τουριστική σεζόν ενώ δε μπορείς να πας ασφαλής ούτε για βόλτα στην πλατεία τη Νέα Σμύρνης», τονίζει η «Καμαριέρα» στην προκήρυξή της.

Προηγήθηκε διαδικτυακή σύσκεψη της «Καμαριέρας» την Παρασκευή 12/3. Τη συζήτηση άνοιξε ο **Βασίλης Μυρσινιάς**, μπουφετζής, που εκτός των άλλων, ανέφερε ότι: «Τα ξενοδοχεία θα μπορούσαν να είναι ανοιχτά για τους άστεγους και τους πρόσφυγες και με μέτρα προστασίας για τους εργαζόμενους και τον κόσμο, αλλά αντίθετα πετάνε στο δρόμο ακόμα και το μικρό ποσοστό προσφύγων που ήταν σε τέτοιες δομές. Ένα άλλο κομμάτι είναι οι ντελιβεράδες και η εστίαση, και με κέντρο αυτούς, τις συνθήκες εργασίας και τις συλλογικές συμβάσεις, γίνεται η στάση εργασίας του Συνδικάτου Επισιτισμού-Τουρισμού στις 31/3. Και για το συνολικό άνοιγμα στον τουρισμό και τον επισιτισμό και με τι όρους θα γίνει, έχει ανακοινωθεί η πανελλαδική κινητοποίηση στις 9 Απρίλη».

Ο **Άγγελος Σπανόπουλος**, μέλος ΔΣ Πανελλήνιου Σωματείου Τουριστικών Συνοδών, μετέφερε την εικόνα από επιμέρους δράσεις: «Η ομάδα δράσης των Ξεναγών άπλωσε πανό στο Ηρώδειο την περασμένη βδομάδα και είπαν ότι θα συνεχίσουν τις δράσεις σε συντονισμό με το Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού. Οι ντελιβεράδες της Wolt κάνουν μαζέματα για να οργανωθούν και μετά από δικό μας κάλεσμα ήρθαν στελέχη του Συνδικάτου με χαρτιά για να γραφτούν στο συνδικάτο».

«Τα αφεντικά λένε ότι με το που ανοίξουν τα μαγαζιά είτε θα βάλουν λουκέτο είτε δεν θα μπορούν να πληρώσουν τους εργαζόμενους. Αλλά με τα νέα μέτρα της κυβέρνησης και τις διευκολύνσεις, οι μεγάλες επιχειρήσεις θα έχουν πολύ γρήγορα και μεγάλα κέρδη», είπε ο Μιχάλης Θ., σομελιέ. «Ο κόσμος με όλα αυτά που βλέπει και έχει περάσει τόσα χρόνια, από τα μνημόνια μέχρι σήμερα, θέλει να κατέβει στον δρόμο και να πάρει πολιτικές απαντήσεις».

Σχολεία στο έλεος της πανδημίας

Στάση εργασίας και παράσταση διαμαρτυρίας στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης πραγματοποίησε την Τρίτη 16/3 η ΕΛΜΕ Χανίων, διεκδικώντας την άμεση λήψη μέτρων ασφαλείας για να μην αφήνονται «τα σχολεία στο έλεος της πανδημίας».

Όπως καταγγέλουν οι καθηγητές των σχολείων στα Χανιά, «μαθητές και εκπαιδευτικοί έχουν εγκαταλειφθεί από την κυβέρνηση που φροντίζει για την εικόνα της κι αδιαφορεί για την υγεία μας. Η σχολική χρονιά ουσιαστικά χάνεται γιατί δεν πήραν μέτρα για την ασφαλή λειτουργία των σχολείων... Αραίωση του μαθητικού πληθυσμού δεν φρόντισαν να έχουμε κι ενώ εμείς διεκδικούσαμε έως 15 μαθητές ανά τάξη η Διοίκηση πίεζε για "εφαρμογή του νόμου" σα να μην υπήρχε η πανδημία. Περισσότερα μαθητικά δρομολόγια δεν έβαλαν, με αποτέλεσμα οι μαθητές να στοιβάζονται στα λεωφορεία. Επιπλέον προσωπικό καθαριότητας δεν προσέλαβαν. Rapid test σε τακτά χρονικά διαστήματα δεν έκαναν. Άδειες ειδικού σκοπού δόθηκαν ελάχιστες με αποτέλεσμα συνάδελφοι να κινδυνεύουν μέσα σε πολυπληθείς τάξεις.

Ενώ η πανδημία απαιτεί σοβαρή υγειονομική επιτήρηση η κυβέρνηση απαντά με σκληρή αστυνομική επιτήρηση, με οριζόντια λοκντάουν και ανόητες απαγορεύσεις, με πρόστιμα, με άγρια καταστολή και ξυλοδαρμούς πολιτών και κυρίως νεολαίας. Το ΥΠΑΙΘ επωφελείται του εγκλεισμού και των απαγορεύσεων κι επιχειρεί να εφαρμόσει ότι πιο αντιδραστικό και αντιεκπαιδευτικό μπορεί».

13/3, Διαδήλωση εργατών Τέχνης στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Συλλογικές συμβάσεις για μας – απόλυση για τη Μενδώνη

Με επιτυχία ολοκληρώθηκε το πανελλαδικό διήμερο #artattack με κινητοποιήσεις και μουσικά δρώμενα με συμμετοχή των εργατών της Τέχνης και δεκάδων καλλιτεχνικών σωματείων το Σαββατοκύριακο 13 και 14 Μάρτη. Από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη μέχρι τα Χανιά και τη Ζάκυνθο, χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους στέλνοντας το μήνυμα στην κυβέρνηση ότι δεν κάνουν πίσω από τα αιτήματά τους, ένα χρόνο μετά το λοκντάουν στον Πολιτισμό: Να παραιτηθεί η Μενδώνη, συλλογικές συμβάσεις εργασίας παντού, μέτρα οικονομικής ενίσχυσης για όλους τους εργαζόμενους που έχουν πληγεί από το λοκντάουν, να ανοίξουν οι δραματικές σχολές με μέτρα προστασίας, να σταματήσει η εργασιακή επισφάλεια και οι σεξιστικές επιθέσεις.

Στη διαδήλωση του Σαββάτου 13/3 στην Αθήνα τα συνθήματα στα πανό, στα πλακάτ και οι καλλιτεχνικές δημιουργίες που έφτιαξαν για την πορεία άνοιγαν όλα τα πολιτικά ζητήματα και έβαζαν στόχο την κυβέρνηση. Όπως μια Λερναία Ύδρα με τα κεφάλια που πρέπει να κοπούν να είναι η φτώχεια, η τέχνη-εμπόρευμα, η λογοκρισία, η αστυνομική βία. Η υπερμεγέθης κούκλα με τον κόκκινο μανδύα που είχε εμφανιστεί στην πρώτη καλλιτεχνική κινητοποίηση πέρσι τον Μάη, τώρα κρατούσε ταμπλό που έλεγε «δεν φοβάμαι τους κακούς λύκους» με σαφή αναφορά στο ελληνικό #metoo και το κίνημα ενάντια στον σεξισμό.

Στην πορεία βρέθηκε και η **ΚΕΕΡΦΑ** με αντιρατσιστικές πικέτες και καλώντας τον κόσμο μαζικά με την προκήρυξη στη διαδήλωση τη διεθνή μέρα δράσης ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό 20 Μάρτη, στις 3μμ στην Ομόνοια.

Ο **Νεκτάριος Σαμαρτζής**, πρόεδρος του **Σωματείου Εργαζομένων Εθνικής Λυρικής Σκηνής**, μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Η κατάσταση είναι άσχημη σε όλο τον καλλιτεχνικό χώρο. Εμείς έχουμε κάποιο σταθερό μισθό, αλλά δεν ισχύει το ίδιο για συνεργαζόμενους καλλιτέχνες. Συνεχίζουμε να παλεύουμε ενάντια στα υπουργεία για να προχωρήσουν στην επικύρωση της συλλογικής μας σύμβασης.

Παλεύουμε

Δεν είμαστε σε γυάλα, παλεύουμε για το σύνολο των προβλημάτων και των εργατικών δικαιωμάτων όπως δείχνει και το πανό μας. Για την Υγεία που απασχολεί όλους τους εργαζόμενους. Διεκδικούμε επίταξη του ιδιωτικού τομέα στην Υγεία για να καλύψει τις ανάγκες».

«Συμμετέχουμε δυναμικά στη διαδήλωση για να φωνάξουμε ότι είμαστε εργαζόμενοι και δεν θέλουμε να δουλεύουμε "μαύρα"», τόνισε ο **Νέστορας Αυχιανές**, από την **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών**. «Παλεύουμε για τα δικαιώματά μας, το μεροκάματό μας, ενάντια στο παραμύθι ότι πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι με ψευτοπαροχές και κάνα δυο επιδόματα. Να παραιτηθεί η Μενδώνη, να σταματήσουν να κάνουν κουμάντο συγκεκριμένα κυκλώματα των Λιγνάδηδων και άλλων που μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν».

«Η κυβέρνηση διατείνεται ότι έχει ξεκινήσει τις διαδικασίες για έναν "κώδικα δεοντολογίας". Η δεοντολογία του επαγγέλματός μας δεν είναι δουλειά της κυβέρνησης, δεν είναι δυνατόν να διαμορφώνεται ερήμην μας, με μία ασαφή υπόσχεση για συνδιαμόρφωση, δεν μπορεί να σχεδιάζεται πίσω από κλειστές πόρτες σε συνεργασία με τους εργοδότες μας», γράφει το **ΣΕΗ**. «Ο - όποιος - κώδικας δεοντολογίας οφείλει να διαμορφωθεί από τους ίδιους τους εργαζομένους και τις θεσμικές εκπροσωπήσεις τους. Αν η κυβέρνηση ενδιαφέρεται πραγματικά για την εξάλειψη της έμφυλης βίας και της εργασιακής αυθαιρεσίας, να δημιουργήσει το νομοθετικό πλαίσιο με το οποίο ο κώδικας δεοντολογίας που εμείς θα δημιουργήσουμε να αποκτήσει εφαρμοστική ισχύ και να επαναφέρει τις συλλογικές συμβάσεις για όλους τους εργαζόμενους.

Αντί, όμως, για ουσιαστική στήριξη του Πολιτισμού, η κυβέρνηση επιδίδεται σε ένα όργιο καταστολής, αστυνομοκρατίας, καταπάτησης κοινωνικών και ανθρώπινων δικαιωμάτων, αλλά και μία προσπάθεια λογοκρισίας με το νομοσχέδιο Λιβάνιου. Το αίσθημα της ασφάλειας της ελληνικής κοινωνίας απειλείται από την επίδειξη ισχύος από πλευράς του κράτους και προκαλεί τα δημοκρατικά αισθήματα με την καταχρηστική άσκηση αστυνομικής βίας. Ενώ ταυτόχρονα εκθέτει ανεπανόρθωτα την Κυβέρνηση».

Μάνος Νικολάου

Όχι απολύσεις συνδικαλιστών

Κάτω τα χέρια από τον Κώστα Καταραχιά! Κάτω τα χέρια από τα Σωματεία! Αυτό το μήνυμα θα ακουστεί δυνατά την Πέμπτη 18 Μάρτη, στην πανυγειονομική απεργία ενάντια στην απόλυση του προέδρου του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα. Την κινητοποίηση καλούν με στάση εργασίας από τις 11πμ έως τις 3μμ όλα τα συνδικάτα της Υγείας, ΠΟΕΔΗΝ, ΟΕΝΓΕ και ΕΙΝΑΠ, ενώ έχει τη στήριξη και της ΑΔΕΔΥ. Η απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα θα γίνει στη 1.30μμ στο υπουργείο Υγείας. Οι εργαζόμενοι του Άγιου Σάββα θα φτάσουν εκεί με διαδήλωση από το νοσοκομείο, όπου καλούν στις 12μ.

Απεργιακές κινητοποιήσεις θα γίνουν την ίδια μέρα και σε άλλες πόλεις. Το ραντεβού στη **Θεσσαλονίκη**, ύστερα και από την απόφαση της ΕΝΙΘ για στάση εργασίας 1μμ με 3μμ, είναι στη 1.30 έξω από την 3η και 4η ΥΠΕ (πεζόδρομος Αριστοτέλους). Στην **Ικαρία** ο Σύλλογος Εργαζόμενων του Νοσοκομείου καλεί συγκέντρωση στις 12μ στην πλατεία του Αγίου Κηρύκου. Ενώ οι φοιτητικοί σύλλογοι Ηλεκτρολόγων και Πολιτικών Μηχανικών του **Βόλου** θα βρεθούν έξω από το νοσοκομείο της πόλης για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στον Κώστα Καταραχιά και όλους τους υγειονομικούς.

Η συμπαράσταση στον Σύλλογο Εργαζόμενων του Άγιου Σάββα και στον πρόεδρό του απλώνεται, γιατί κάθε μέρα που περνά γίνεται όλο και πιο καθαρό ότι στο πρόσωπό του διώκεται κάθε αγωνιστής και αγωνίστρια, κάθε μαχητικό συνδικάτο που παλεύει την κυβερνητική πολιτική. Είναι μια επίθεση που προετοιμάζει το έδαφος για την επαναφορά του αντισυνδικαλιστικού νόμου που η κυβέρνηση δεν κατάφερε, λόγω των εργατικών αντιδράσεων, να κατεβάσει τον Νοέμβρη. Ήδη κυκλοφορούν δημοσιεύματα που μιλούν για κατάθεση του νόμου από το υπουργείο Εργασίας μέχρι το τέλος του μήνα και περιγράφουν τις σαρωτικές αλλαγές που αυτός φέρνει σε ωράρια, συνθήκες εργασίας, άδειες, κήρυξη απεργιών, προστασία συνδικαλιστών κ.α.

Η απεργία στις 18 Μάρτη θα είναι η πρώτη απάντηση και σε αυτά τα σχέδια, που περνάνε μέσα από την επίθεση στον Άγιο Σάββα. Οι ανακοινώσεις των Σωματείων είναι χαρακτηριστικές. «Στόχος δεν είναι μόνο το χτύπημα ενός μαχητικού και πρωτοπόρου σωματείου όπως αυτό του Άγιου Σάββα, αλλά η ποινικοποίηση και ο στραγγαλισμός κάθε φωνής απέναντι στις εφαρμοζόμενες εγκληματικές κυβερνητικές πολιτικές. Τις πολιτικές εκείνες που έχουν αναδείξει την καταστολή και την τρομοκρατία ως τα μόνα μέτρα της κυβέρνησης ενάντια στην πανδημία», αναφέρει ο Σύλλογος Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Ικαρίας.

23/2, Απεργία νοσοκομειακών. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

«Ο Κώστας Καταραχιάς, επικουρικός ακτινολόγος ... απολύεται γιατί είναι πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στον Άγιο Σάββα. Απολύεται γιατί οργανώνει τον θυμό, την αλληλεγγύη και την ελπίδα των συναδέλφων. Απολύεται γιατί σταμάτησε, μαζί με το σωματείο, την ΕΔΕ της διοικήτριας του νοσοκομείου του ενάντια στους γιατρούς που κόλλησαν. Απολύεται γιατί είναι πάντα με το δίκιο, πάντα με την αλληλεγγύη, πάντα με τους καταπιεσμένους», τονίζει η ανακοίνωση του Σωματείου Εργαζομένων στο **Ασκληπιείο Βούλας**.

«Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στο Σύλλογο Εργαζόμενων του Νοσοκομείου "Ο Άγιος Σάββας"», λέει η **Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας** που την Πέμπτη προκηρύσσει τρίωρη διευκολυντική στάση εργασίας 11πμ-2μμ. «Είναι πρόκληση η απόλυση ενός γιατρού και μάλιστα από το μεγαλύτερο Ογκολογικό Νοσοκομείο της χώρας, την ώρα που οι ανάγκες της πανδημίας αλλά πολύ περισσότερο των ίδιων των νοσοκομείων απαιτούν χιλιάδες μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού». Η ίδια θα συμμετέχει στη συγκέντρωση στο υπουργείο Υγείας ξεκινώντας από τον Άγιο Σάββα στις 12μ, μαζί με τους εργαζόμενους του νοσοκομείου.

Από εκεί θα ξεκινήσουν επίσης το Σωματείο Εργαζόμενων στο **ΓΝΑ Γεννηματάς** που την περασμένη Πέμπτη 11 Μάρτη πραγματοποίησε μαζική γενική συνέλευση στο προαύλιο του νοσοκομείου και αποφάσισε τη συμμετοχή του, καθώς και ο **Φοιτητικός Σύλλογος των Μεταλλειολόγων**. Στο υπουργείο Υγείας καλούν η **Γ' ΕΛΜΕ** και η **Γ' ΕΛΜΕ Δυτικής Αθήνας**.

«Δεν τους χαρίζουμε κανέναν μας»

«Σε αυτήν τη μάχη ταυτιζόμαστε με τον Κώστα και κάθε διωκόμενο συνάδελφο από την κυβερνητική ασυδοσία και τον αυταρχισμό με τον οποίο ασκείται η κυβερνητική πολιτική. Θα είμαστε όλοι εκεί. Δεν τους χαρίζουμε κανέναν μας», αναφέρει με τη σειρά του ο Σύλλογος Εργαζόμενων στο **Κρατικό Νίκαιας** που καλεί στη συγκέντρωση στο υπουργείο Υγείας.

«Την ώρα που το υπουργείο Υγείας αλλά και ο Πρωθυπουργός επαίρονται, ψευδώς, πως έχουν εξαλείψει την ανεργία στον ιατρονοσηλευτικό κλάδο και δεν έχουν την δυνατότητα να γεννήσουν γιατρούς και νοσηλευτές, προχωράνε σε μία πρωτοφανή ενέργεια αυταρχισμού, εκδίκησης και ουσιαστικής απόλυσης του Προέδρου του Σωματείου», καταγγέλλει. «Ενώ η Διοίκηση του Νοσοκομείου και η Υγειονομική Περιφέρεια έχουν ανανεώσει τις συμβάσεις όλων των υπόλοιπων συμβασιούχων, κρίνουν πως ο Πρόεδρος του Σωματείου, Γιατρός Ακτινολόγος Κώστας Καταραχιάς, δεν είναι απαραίτητος για το Νοσοκομείο...

Η δίωξη του προέδρου του Σωματείου, ερμηνεύεται ξεκάθαρα ως απόπειρα φίμωσης της φωνής των εργαζομένων. Όχι μόνο του Νοσοκομείου στο οποίο εργάζεται αλλά γενικότερα της ασυμβίβαστης φωνής που ακούγεται και πολλαπλασιάζεται σε πολλά νοσοκομεία. Σε αυτήν την μάχη κατά του αυταρχισμού, κατά της απόπειρας φίμωσης, κατά της κυβερνητικής αυθαιρεσίας, κατά της ανενόχλητης υποβάθμισης του δημόσιου συστήματος Υγείας, ενώνουμε όλοι οι εργαζόμενοι την φωνή μας με αυτήν του Κώστα και των εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα».

Οι **συμβασιούχοι εργαζόμενοι** των νοσοκομείων δηλώνουν επίσης τη συμπαράστασή τους: «Καλούμε όλους τους συναδέλφους των 4000 αλλά και όλων των συμβασιούχων να δώσουν το παρών στο πλευρό ενός ανθρώπου που μας έχει βοηθήσει πολύ όλα αυτά τα χρόνια. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον Σύλλογο Εργαζομένων του Νοσοκομείου "Άγιος Σάββας", που αγωνίζεται ενάντια στην προσπάθεια του υπουργείου Υγείας να κλείσει το στόμα στο συνδικαλισμό, απολύοντας τον Πρόεδρο του Συλλόγου Εργαζομένων του Νοσοκομείου».

Η σύνδεση της επίθεσης στον Άγιο Σάββα και τον αντισυνδικαλιστικό νόμο είναι άμεση. Ο **Χατζηδάκης** αρνήθηκε για άλλη μια φορά την περασμένη εβδομάδα να συναντήσει το **Εργατικό Κέντρο Αθήνας**. Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή του το ΕΚΑ: «Η ευθύνη είναι της κυβέρνησης, που σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες για τους εργαζόμενους, αντί να συναντήσει και να μιλήσει με τους εκπροσώπους των εργαζομένων για να δώσει λύση στα προβλήματα τους, επιλέγει την αδιαλλαξία της στην υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής, στον αυταρχισμό και την καταστολή. Σίγουρα δεν είναι τυχαίο. Το ΕΚΑ πρωτοστάτησε για να σταματήσει η κατάθεση του Νομοσχεδίου το Νοέμβρη και να είστε σίγουροι ότι θα το ξανακάνει. Συνεχίζουμε τον αγώνα για την υπεράσπιση της υγείας, της ζωής και των δικαιωμάτων των εργαζομένων». Η μάχη για να μην απολυθεί ο Κώστας Καταραχιάς είναι κεντρική για όλη την εργατική τάξη.

Λένα Βερδέ

«Η επικείμενη απόλυσή μου στις 31 Μάρτη δεν πρέπει να περάσει! Φτάνουμε στο σημείο μηδέν της τρίμηνης μάχης ενάντια στη στοχοποίησή μου ως προέδρου του σωματείου του Αγίου Σάββα μετά την βίαιη μετακίνηση μου στη ΜΕΘ του Σωτηρία και το κόψιμο της σύμβασής μου από τη διοίκηση του Αγίου Σάββα. Είμαι ο μόνος επικουρικός γιατρός στην χώρα που εν μέσω πανδημίας, δεν παρατείνουν τη σύμβαση του έως 31 Οκτωβρίου. Το μόνο έγκλημά μου είναι ότι είμαι συμβασιούχος (5 χρόνια) και συνδικαλίζομαι.

Την ίδια στιγμή το τρίτο κύμα σαρώνει, τα νοσοκομεία βουλιάζουν, μετακινούν βίαια ειδικευόμενους ακόμα και στα ιδιωτικά νοσοκομεία, διασωληνώνονται άνθρωποι εκτός ΜΕΘ και ο Κικίλιας υποτίθεται ψάχνει γιατρούς. Μέσα σε αυτή την υγειονομική δίνη, οι διοικήσεις και το υπουργείο ασκούν βία και τρομοκρατία σε όσες και όσους αντιδρούν και παλεύουν, βασανίζουν με εντατικοποίηση το ήδη εξαντλημένο και αβοήθητο προσωπικό. Η οργή ξεχειλίζει και τα σωματεία μας είναι τα όπλα μας και το ξέρουν, γι' αυτό μας φοβούνται και μας χτυπάνε. Δεν θα τους αφήσουμε.

Σας καλώ όλες και όλους την Πέμπτη 18 Μάρτη 12:00 στον Άγιο Σάββα να βαδίσουμε στο υπουργείο Υγείας με συγκέντρωση εκεί 13:30 για να υπερασπιστούμε το δικαίωμά μας να μιλάμε! Προσλήψεις, μονιμοποιήσεις όχι απολύσεις!».

Κώστας Καταραχιάς, *πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στον Άγιο Σάββα*

Φωτο: Στέλιος Μιχαηλίδης
Ο Κ. Καταραχιάς στην απεργιακή 8 Μάρτη

Η εγκληματική κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας κορυφώνεται μαζί με το τρίτο κύμα. Τελευταίο επεισόδιο η απόφασή της να επιτάξει το προσωπικό του ΕΣΥ για χάρη των κλινικαρχών.

Με έγγραφό του στις 12 Μάρτη, το υπουργείο Υγείας διέταξε τη μετακίνηση πέντε ειδικευόμενων γιατρών από δημόσια νοσοκομεία (Ιπποκράτειο, Λαϊκό και Σπηλιοπούλειο) προς το Λητώ, «για την ενίσχυση της Ιδιωτικής Κλινικής». Πρόκειται για σκάνδαλο τεραστίων διαστάσεων, την ίδια στιγμή που τα δημόσια νοσοκομεία της Αττικής περνούν τις πιο δραματικές ώρες των τελευταίων μηνών, λόγω των τεράστιων ελλείψεων σε προσωπικό, ΜΕΘ, εξοπλισμό και υποδομές.

Μόλις τρεις μέρες πριν, την Τρίτη 9 Μάρτη, ο προϊστάμενος της κλινικής covid του Λαϊκού και ο πρόεδρος του Σωματείου Εργαζόμενων του ίδιου νοσοκομείου περιέγραφαν στους τηλεοπτικούς σταθμούς την εφημερία της προηγούμενης μέρας ως εφημερία «σοκ» και «τρόμου», τη χειρότερη που έχουν ζήσει ποτέ. Για την κυβέρνηση όμως φαίνεται ότι οι γιατροί εκεί περισσεύουν. «Ντροπή και αίσχος! Καμαρώστε!», ήταν το οργισμένο σχόλιο της **Αργυρής Ερωτοκρίτου**, γιατρού στο Γεννηματάς Αθήνας, που δημοσιοποίησε το έγγραφο. Το νοσοκομείο είχε βρεθεί τις ίδιες μέρες με 11 διασωληνωμένους ασθενείς εκτός ΜΕΘ...

Το Λητώ είναι μαζί με το Ιατρικό Περιστερίου τα δυο ιδιωτικά νοσοκομεία που ανακοίνωσε ο Κικίλιας ότι προσφέρονται "οικειοθελώς" και "με την πλήρη στελέχωσή τους σε ιατρονοσηλευτικό, διοικητικό και πάσης φύσεως προσωπικό που ήδη υπηρετεί εκεί" να συνδράμουν στην αντιμετώπιση της πανδημίας δεχόμενα περιστατικά covid. Χωρίς άλλες λεπτομέρειες βέβαια για το αν και ποιο θα είναι το αντίτιμο αυτής της "προσφοράς".

Στη συνέχεια έγινε γνωστό ότι εκεί θα μεταφέρονται ασθενείς που έχουν διαφύγει τον κίνδυνο και είναι ένα βήμα πριν το εξιτήριο. Με άλλα λόγια, και "εύκολη" νοσηλεία και άγνωστη αποζημίωση. Τελικά ούτε αυτούς τους ασθενείς έχουν καμιά διάθεση να αναλάβουν οι κλινικάρχες. Και η κυβέρνηση θέτει στην υπηρεσία τους προσωπικό του ΕΣΥ, αποδυναμώνοντας ακόμα περισσότερο τα ήδη κατασπαραγμένα δημόσια νοσοκομεία.

Ντροπή

«Είναι ντροπή την ώρα που τα νοσοκομεία στενάζουν από ελλείψεις σε γιατρούς, την ώρα που οι ειδικευόμενοι κάνουν 8 και 9 εφημερίες το μήνα για να μπαλώσουν όπως όπως τα κενά σε μόνιμους γιατρούς, η κυβέρνηση να προσφέρει τσάμπα ειδικευόμενους στους ιδιώτες», αναφέρει η ανακοίνωση της **ΟΕΝΓΕ**. «Μεταφέρουν γιατρούς από τα τραγικά υποστελεχωμένα δημόσια νοσοκομεία για να στελεχώσουν τις ιδιωτικές κλινικές. Αφαιρούν γιατρούς από νοσοκομεία που βουλιάζουν λόγω τραγικών ελλείψεων (Λαϊκό, Ιπποκράτειο), δεν ενισχύουν νοσοκομεία που οι ίδιοι με εντολή τους έχουν μετατρέψει σε πλήρως Covid (Σισμανόγλειο, Παμμακάριστος, Φλέμινγκ) τα οποία επίσης βουλιάζουν και στέλνουν ετσιθελικά τους ειδικευόμενους του ΕΣΥ στο ιδιωτικό Λητώ!

Αυτή είναι η περίφημη συμβολή του "ιδιωτικού τομέα" στην αντιμετώπιση της πανδημίας. Παχυλές αποζημιώσεις και τσάμπα ιατρικό προσωπικό στους ιδιώτες κλινικάρχες. Μάλιστα ο ιδιοκτήτης όμιλος του Λητώ (HHG) πριν λίγες μέρες διαφήμιζε την "συνεισφορά" του Λητώ τονίζοντας πως "θα υποστηριχτεί από τις λοιπές κλινικές του ομίλου". Όμως σε αυτές περιλαμβάνονται ιδιωτικές κλινικές – μεγαθήρια που από καιρό διαφημίζουν την "επιστημονική τους συνεργασία" με διαπρεπείς λοιμωξιολόγους, μέλη της κρατικής επιτροπής ειδικών για την επιδημία».

Όσο κι αν χειροτερεύει η εικόνα της πανδημίας, όσο κι αν αυξάνονται οι εισαγωγές, οι διασωληνωμένοι και οι νεκροί, όσο κι αν το ΕΣΥ οδεύει προς κατάρρευση, η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν έχει σκοπό να παρεκκλίνει ούτε εκατοστό από τη νεοφιλελεύθερη πολιτική της που βάζει τα κέρδη των κλινικαρχών πάνω από την υγεία και τις ζωές των εργαζόμενων, της νεολαίας, των φτωχών. Μόνο οι εργαζόμενοι της Υγείας με τους αγώνες τους και την κοινωνία στο πλευρό τους μπορούν να την σταματήσουν. Η απεργία της Πέμπτης 18/3 είναι ένα κρίσιμο βήμα.

Λ.Β.

Επίταξη των ιδιωτικών κλινικών!

Με περιοδείες, ενημερώσεις, αφισοκολλήσεις και άλλες δράσεις πρωτοστατεί το Συντονιστικό Νοσοκομείων για την επιτυχία της απεργίας της Πέμπτης 18 Μάρτη. Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριές του επισκέφτηκαν το Σαββατοκύριακο μια σειρά νοσοκομεία όπως τα Αττικό, Θριάσιο, ΨΝΑ, Αγία Όλγα. Τις γειτονιές, τους τοπικούς συλλόγους και κινήσεις ξεσηκώνει με τη σειρά της η καμπάνια «Στηρίξτε τους εργάτες της Υγείας - Support Health Workers».

Την Παρασκευή 12/3 το Συντονιστικό πραγματοποίησε έκτακτη συνέλευση για την οργάνωση της μάχης. «Η πανδημία έχει πλέον ξεφύγει από κάθε έλεγχο», είπε ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο Γεννηματάς. «Και παρόλο που η κυβέρνηση το γνώριζε, από τις συνεχείς προειδοποιήσεις των υγειονομικών και των συνδικάτων μας, άφησε τα νοσοκομεία στην τύχη τους. Στην οργή απαντά με διώξεις, αυταρχισμό και καταστολή για να φιμώσει το κίνημα, αλλά αποτυγχάνει. Έτσι πρέπει να αποτύχει και με την απόλυση του Κώστα Καταραχιά, επίθεση που έχει τον ίδιο στόχο, να φιμώσει τους υγειονομικούς. Η ανταπόκριση των συνδικάτων στο κάλεσμα για απεργία την Πέμπτη 18/3 είναι μεγάλη και χρειάζεται να εκφραστεί στο δρόμο. Με μαζική συμμετοχή εργαζόμενων από τα νοσοκομεία, μόνιμων και συμβασιούχων, αλλά και από όλους τους χώρους. Δεν ξεχνάμε ότι ο Χατζηδάκης έχει νόμο στο συρτάρι του που έρχεται να χτυπήσει όλα τα συνδικάτα και όλους τους εργαζόμενους».

«Στο Γεννηματάς Αθήνας κάναμε συνέλευση στο προαύλιο μετά από αρκετό καιρό, γιατί η κατάσταση είναι εκρηκτική», είπε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου. «Η τελευταία εφημερία έκλεισε με 58 εισαγωγές covid, τα κρεβάτια είναι ανύπαρκτα, εφημερεύουμε μόνοι μας, το προσωπικό είναι έτοιμο να καταρρεύσει. Οι συνάδελφοι έκφρασαν τη διάθεσή τους για κινητοποιήσεις. Πήραμε απόφαση για συμμετοχή στην απεργία στις 18 Μάρτη και την επόμενη μέρα στη 1μμ θα κάνουμε παράσταση διαμαρτυρίας στη διοίκηση. Χρειάζεται να ξεσηκώσουμε και τις πέτρες. Στις 8 Μάρτη ενωθήκαμε όλες και όλοι μαζί, το ίδιο πρέπει να γίνει στις 18, αλλά και τις 20 Μάρτη στην παγκόσμια ημέρα δράσης ενάντια στο ρατσισμό».

«Μιλώντας με συναδέλφους συμβασιούχους του ΟΑΕΔ στην Υγεία βλέπουμε μεγάλη διάθεση για συμμετοχή στην απεργία», είπε η **Κατερίνα Θωΐδου**, συμβασιούχος ΟΑΕΔ στο Κέντρο Αιμοδοσίας. «Υπάρχει ταύτιση των συμβασιούχων με τον Κώστα, και για τις μάχες που έχει δώσει για αυτούς και γιατί και οι ίδιοι ως συμβασιούχοι παλεύουν να μην απολυθούν, να μην είναι αναλώσιμοι. Το Σωματείο του Άγιου Σάββα και το Συντονιστικό ξεκίνησαν τον Οκτώβρη του 2017 τη μάχη για μονιμοποίηση των συμβασιούχων που μέχρι τώρα, πέντε χρόνια μετά, μας έχει κρατήσει στη δουλειά. Από το Κρατικό Νίκαιας οι εργαζόμενοι θα είναι εκεί, ενώ και την προηγούμενη μέρα οργανώνουν κινητοποίηση 8πμ-10πμ με κλείσιμο της Πέτρου Ράλλη».

«Η επίθεση στον Κώστα είναι μήνυμα ότι όποιος αποκαλύπτει τα αίσχη της κυβέρνησης θα διώκεται», είπε η **Κατερίνα Πατρικίου**, γραμματέας του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα. «Την Πέμπτη θα δείξουμε ότι είμαστε μια γροθιά και γι' αυτό τα υλικά του Συντονιστικού χρειάζεται να φτάσουν παντού. Να αξιοποιήσουμε τις επόμενες μέρες, με κινητά συνεργεία, για να γεμίσουμε με αφίσες όλα τα νοσοκομεία και να μην αφήσουμε συνάδελφο, τμήμα ή κλινική που να μην επισκεφτούμε».

«Η εικόνα της Αθήνας θυμίζει όσα ζήσαμε εμείς τον Νοέμβρη-Δεκέμβρη», είπε ο **Γιάννης Κούτρας**, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης. «Η κυβέρνηση δεν έλαβε το μήνυμα και επιμένει στην ίδια αποτυχημένη συνταγή. Θα οργανώσουμε κινητοποίηση την Πέμπτη και στη Θεσσαλονίκη. Τα Σωματεία και η ΕΝΙΘ έχουν βγάλει εδώ και καιρό ανακοινώσεις στήριξης του Κώστα και πρέπει αυτό τώρα να εκφραστεί».

«Το Σωματείο μας είχε σήμερα γενική συνέλευση, μετά από μια δραματική εφημερία που έκανε ακόμα και τον επικεφαλής του παθολογικού τομέα να παραιτηθεί», είπε ο **Μιχάλης Βερβέρης**, εργαζόμενος στο Αγία Όλγα. «Ο θυμός μάλιστα έγινε ακόμα πιο μεγάλος όταν ο **Κοντοζαμάνης** τον κατηγόρησε για υπερβολή. Συζητήσαμε για την δίωξη του Κώστα και την απεργία στις 18 Μαρτη, το Σωματείο θα συμμετέχει. Συνεχίζουμε τα μοιράσματα των ανακοινώσεων και την ενημέρωση για να υπάρχει παρουσία συναδέλφων».

«Οι ειδικευόμενοι γιατροί κάναμε συνέλευση σήμερα ενάντια σε νέες αναγκαστικές μετακινήσεις συναδέλφων. Ακόμα και στην Κομοτηνή στέλνουν κόσμο, ενώ η Αθήνα είναι στο κόκκινο», είπε η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, ταμίας του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα. «Αποφασίσαμε τη συμμετοχή μας την Πέμπτη με δικό μας πανό, όπως θα κάνουν και οι συμβασιούχοι της καθαριότητας. Όλοι καταλαβαίνουν ότι η απόλυση του Κώστα όπως και ο αντισυνδικαλιστικός νόμος τους αφορά, ειδικά τους συμβασιούχους και επικουρικούς που είναι ακόμα πιο ευάλωτοι. Κλιμακώνουμε τις τελευταίες μέρες με ενημερώσεις στον Άγιο Σάββα, το Ελπίς, το Σωτηρία».

Το αγκάλιασμα των προσφύγων είναι υπόθεση της τάξης μας

Η 20 Μάρτη, Διεθνής Μέρα Δράσης ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό πλησιάζει. Το διεθνές κίνημα συντονίζεται με συγχρονισμένες ανά ήπειρο εκδηλώσεις και διαδηλώσεις. Σε ΗΠΑ, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, Μ. Βρετανία, Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία,Αυστρία, Πορτογαλία, Πολωνία, Τουρκία και Ελλάδα το διεθνές κίνημα θα υψώσει τη φωνή του με κοινά σύνθημματα «Σύνορα ανοιχτά» και «Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες». Ενάντια στην ισλαμοφοβία, τον αντισημιτισμό και τον ρατσισμό.

Στις ΗΠΑ το κίνημα έρχεται αντιμέτωπο με τους ακροδεξιούς οπαδούς του Τραμπ και τη ρατσιστική κληρονομιά του αλλά και με τη νέα κυβέρνηση Μπάιντεν που από τις πρώτες μέρες έκανε ξεκάθαρο ότι θα συνεχίσει τις ίδιες ρατσιστικές πολιτικές. Στην Ευρώπη συγκρούεται με τους ρατσιστικούς μηχανισμούς της Frontex, των Συνθηκών του Δουβλίνου και της Συμφωνίας ΕΕ – Τουρκίας ενάντια στις βίαιες επαναπροωθήσεις και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που ανοίγουν το δρόμο στην άκρα δεξιά. Στην Ελλάδα δίνει τη μάχη με τις σκληρές ρατσιστικές επιλογές της κυβέρνησης ΝΔ που επιτίθεται καθημερινά σε πρόσφυγες και μετανάστες και ανανήφει τους φασίστες της ΧΑ. Στην τελική ευθεία για τις 20 Μάρτη, επιστρέφουμε στα βασικά αιτήματα αυτού του διεθνούς κινήματος.

Συλλαλητήρια

Αθήνα: Ομόνοια 3μμ
Θεσσαλονίκη:
Άγαλμα Βενιζέλου 12μεσ
Πάτρα: πλ. Γεωργίου 12μεσ
Γιάννενα: Περιφέρεια 12μεσ
Βόλος: πλ. Αγίου Νικολάου 1μμ
Χανιά: πλατεία Αγοράς 12μεσ
Ηράκλειο: πλ. Ελευθερίας 12μεσ
Ξάνθη: κεντρική πλατεία 12μεσ

Να καταργηθεί η Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, όχι Ευρώπη-φρούριο

"Έχουμε φύγει από την πατρίδα μας γιατί δεν μπορούσαμε να επιβιώσουμε. Αναγκαστήκαμε να διασχίσουμε τη θάλασσα σε μικρά φουσκωτά βαρκάκια. Κινδυνέψαν οι ζωές μικρών παιδιών. Ζητάμε το αυτονόητο. Την αλληλεγγύη. Να μας δοθεί άσυλο για να ζήσουμε κανονικά."

Μισέλ, *πρόσφυγας από το Καμερούν*

Όσοι απεγνωσμένα εγκαταλείπουν τις χώρες τους για ένα καλύτερο αύριο αφήνοντας πίσω τους πολέμους, κατεστραμμένες ζωές, πείνα και εξαθλίωση για τα οποία ευθύνονται πρώτα και κύρια οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και οι μεγάλες πολυεθνικές, δεν ξενιτεύονται με σκοπό να "εξισλαμίσουν" ή να αλλοιώσουν τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Αυτά τα ψέματα, που έχουν γίνει κομμάτι του κορμού της ευρωπαϊκής πολιτικής όπως εκφράστηκαν από την Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, **Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν** και το χαρτοφυλάκιο "προστασίας του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής" βγαίνουν κατευθείαν από τη φαρέτρα της ακροδεξιάς και των φασιστών. Νομιμοποιούν τους ξυλοδαρμούς που είδαμε στο Παρανέστι της Δράμας, τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν στα στρατόπεδα και τη δράση παρακρατικών οργανώσεων στο φράχτη του Έβρου αντιπαραθέτοντας τους πρόσφυγες σαν «υποκινούμενους από τον Ερντογάν» και «κίνδυνο για τον ελληνικό πολιτισμό».

Τις ίδιες σκοπιμότητες εξυπηρετούν και οι διαχωρισμοί των χωρών καταγωγής σε ασφαλείς και μη ασφαλείς. Πρόσφατα το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου πρόσθεσε στις πρώτες το Πακιστάν και το Μπαγκλαντές παρά το πλήθος καταγγελιών και επίσημων αναφορών οργανισμών όπως η Διεθνής Αμνηστία για "βιαίες εξαφανίσεις, πράξεις βασανιστηρίων... και παρενόχλησης κατά εθνικών και θρησκευτικών μειονοτήτων". Η ένταξή τους σε αυτό τον κατάλογο, σημαίνει πως η εξέταση του αιτήματος ασύλου γίνεται τυπική χωρίς να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη οι λόγοι δίωξης στη χώρα καταγωγής και είναι σχεδόν βέβαιο πως τα αιτήματα απορρίπτονται.

Όλα αυτά είναι κομμάτι μιας οργανωμένης ιδεολογικής επίθεσης από τα πάνω που νομιμοποιεί τους πνιγμούς στο Αιγαίο και την επαίσχυντη συμφωνία ΕΕ - Τουρκίας για το προσφυγικό. Μια επίθεση που προσπαθεί επίμονα να στρέψει τα βλέμματα μακριά από τις αντεργατικές επιθέσεις της κυβέρνησης. Μια πολύχρονη προσπάθεια από την πλευρά της ελληνικής και ευρωπαϊκής άρχουσας τάξης που δικαιολογεί το να ξοδεύονται δισεκατομμύρια για την αποτροπή των προσφύγων με χερσαίους και πλωτούς φράχτες, με τη Frontex και με πλοία που επαναπροωθούν παράνομα αντί να φτιάχνονται νοσοκομεία και σχολεία για όλους.

Ανοίξτε τα σύνορα!

"Κλειστά σύνορα, Frontex και φράχτες σημαίνουν χιλιάδες πρόσφυγες κατατρεγμένους και πνιγμένους. Αυτό το έγκλημα πρέπει να σταματήσει."

Πέτρος Κωσταντίνου,
συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ

Οι άνθρωποι που διασχίζουν με κίνδυνο της ζωής τους τη Μεσόγειο, μπορούν και θέλουν να προσφέρουν πολλά στις χώρες που πηγαίνουν. Έρχονται με γνώσεις, σπουδές, ειδικεύσεις αλλά και με εμπειρίες αγώνων, συγκρούσεων με δικτατορίες και αυταρχικά καθεστώτα με τα οποία η κυβέρνηση ΝΔ συνεργάζεται αγαστά. Οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα το βλέπουν και το καταλαβαίνουν. Θυμούνται τις ρίζες των παππούδων και των γιαγιάδων τους που ήρθαν κυνηγημένοι από τη Μικρασία. Και δεν ξεχνούν το κύμα αλληλεγγύης που αγκάλιασε τους πρόσφυγες το 2015-16.

Ούτε είναι οι μετανάστες που ρίχνουν τα μεροκάματα. Τα ρίχνουν τα αφεντικά που σε συνθήκες κρίσης προσπαθούν να ξεζουμίσουν μέχρι τελευταίας σταγόνας τους εργάτες, για να μη μείνουν έξω από την κούρσα του ανταγωνισμού. Όσο για το αν αποτελούν υγειονομικές βόμβες, αυτό το ψέμα το έχει καταρρίψει η ίδια η κυβέρνηση Μητσοτάκη μέσα από τη διαχείριση της πανδημίας: η μεγαλύτερη υγειονομική βόμβα είναι η ίδια και η αφοσίωση της στα κέρδη των κλινικαρχών και των πολυεθνικών του φαρμάκου και όχι οι πρόσφυγες που παλεύουν για να προστατέψουν την υγεία τους μέσα σε άθλιες συνθήκες.

Άνοιγμα των συνόρων για τους κατατρεγμένους σημαίνει δυνάμωμα των αγώνων του εργατικού κινήματος. Σημαίνει ενότητα των από τα κάτω ενάντια στην εκμετάλλευση των από τα πάνω. Σημαίνει όχι άλλοι πνιγμένοι στο Αιγαίο και στον Έβρο.

Να κλείσουν τα στρατόπεδα – Να ανοίξουν τα κλειστά ξενοδοχεία και διαμερίσματα

"Έχουμε όλοι και όλες να κερδίσουμε από μια πολιτική φιλοξενίας προς όφελος των προσφύγων, των αστέγων και των εργαζομένων."

Βασίλης Μυρσινιάς,
μπουφετζής, μέλος της κίνησης "Καμαριέρα"

Οι συνθήκες υγιεινής και γενικότερης διαβίωσης μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι απάνθρωπες. Στον Καρά Τεπέ, ο καταυλισμός με τα αντίσκηνα έχει τοποθετηθεί πάνω στη θάλασσα σε ένα πρώην πεδίο βολής όπου το έδαφος είναι πλούσιο σε μόλυβδο, μέταλλο επικίνδυνο για την υγεία ιδίως των μικρών παιδιών που παίζουν στα χώματα και των έγκυων γυναικών. Στη Μαλακάσα τα αντίσκηνα λύγισαν από τον χιονιά και όσοι είχαν την τύχη να μένουν σε κοντέινερ έμειναν χωρίς θέρμανση, νερό και ρεύμα την, εως τώρα, πιο κρύα εβδομάδα του χειμώνα. Σε διάφορα στρατόπεδα κλειστού τύπου σε όλη τη χώρα κρατούνται με γραφειοκρατικά τερτίπια πρόσφυγες που έχουν ξεπεράσει κατά πολύ το ανώτατο όριο των 18 μηνών. Στη μονιμότητα των κοντέινερ και των σκηνών για τους πρόσφυγες ήρθαν πρόσφατα να προστεθούν και εκατοντάδες σεισμοπληκτοι της Ελασσόνας.

Την ίδια στιγμή ξενοδοχειάρχες κρατούν τα ξενοδοχεία τους κλειστά για όλους τους παραπάνω που έχουν ανάγκη να στεγαστούν, ενώ εισπράττουν χρήμα από κυβερνητικές επιδοτήσεις και συμβάσεις με οργανισμούς.

Οι ξενοδοχοϋπάλληλοι και οι καμαριέρες που ξέρουν καλύτερα από τα αφεντικά τους τι θα πει φιλοξενία έχουν συμφέρον να επιταχθούν μονάδες ανάλογα με τον αριθμό των αστέγων, των σεισμόπληκτων και των προσφύγων. Σε αρκετές περιπτώσεις άλλωστε η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ επινοικίασε ξενοδοχεία για να στεγαστούν κάποιοι πρόσφυγες. Αυτή η δυνατότητα υπάρχει για όλους: τα άδεια ξενοδοχεία πρέπει να επιταχθούν μαζί με τα διαμερίσματα που οι διεθνείς και ντόπιοι μεγαλοεπενδυτές αγόρασαν την περίοδο των μνημονίων και τα έκαναν μονάδες airbnb. Οι γειτονιές δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν από το να μένουν άδεια, παρά μόνο υποβάθμιση και φτώχεια.

Μυτιλήνη. Φωτό: Saverio Serravezza / FB

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

4/2, Πρόσφυγες στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο

Όλα τα προσφυγόπουλα στα σχολεία

"Απαιτούμε να πάνε όλα τα προσφυγόπουλα στα δημόσια σχολεία ανεξαρτήτως θρησκείας, χρώματος και φυλής. Παλεύουμε για ανοιχτά σύνορα και συνεχίζουμε να δίνουμε τη μάχη μαζί τους γιατί είναι κομμάτι της τάξης μας, της εργατικής τάξης."

Αλί Μουσταφόογλου,
αντιπρόεδρος ΣΕΠΕ Χανίων

Το κίνημα των εκπαιδευτικών έχει πρωτοστατήσει από το 2015 στην ένταξη των προσφυγόπουλων στα δημόσια σχολεία. Τότε έδινε σώμα με σώμα τη μάχη με τον **Λαγό** της Χρυσής Αυγής για να μπουν τα παιδάκια στα σχολεία του Περάματος. Τώρα συνεχίζει ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης να φτιάξει δομές κλειστού τύπου όπου τα προσφυγόπουλα θα μαθητεύουν πίσω από τους φράχτες και δεν θα έρχονται ποτέ σε επαφή με τα παιδιά των τοπικών κοινωνιών. Επαναλαμβάνονται τα ίδια επιχειρήματα που ακούγονταν τη δεκαετία του 90 για τα παιδιά από την Αλβανία: "δεν εντάσσονται εύκολα στο εκπαιδευτικό σύστημα λόγω κουλτούρας και θρησκείας". Σε αυτά τα επιχειρήματα προστίθεται και το προσωρινό της διαμονής τους.

Η πραγματικότητα όμως, τόσο των παιδιών από την Αλβανία, όσο και χιλιάδων μεταναστών που έχουν έρθει από τη Βόρειο Αφρική, την Παλαιστίνη και αλλού, με διαφορετικές κουλτούρες και θρησκείες, τους διαψεύδει. Υπάρχουν πολλοί **Αντετοκούμπο**, στις τέχνες, στα γράμματα και στις επιστήμες αλλά υπάρχουν και χιλιάδες απλοί άνθρωποι που μεγάλωσαν, μαθήτευσαν και σπούδασαν εδώ, που σήμερα δουλεύουν και διεκδικούν πλάι πλάι με τους "ντόπιους".

Ούτε και η ένταξη των προσφυγόπουλων σε ειδικές τάξεις υποδοχής στα σχολεία αποτελεί εμπόδιο για την καλυτέρευση της εκπαίδευσης των υπόλοιπων παιδιών. Αντίθετα είναι πλούτος πολιτισμικός, γλωσσικός αλλά και κινηματικός. Μαζί μπορούμε να παλέψουμε για ολιγομελή τμήματα 15 μαθητών και πέρα από τον ορίζοντα της πανδημίας, για καλύτερες κτιριακές υποδομές και για μαζικές προσλήψεις εκπαιδευτικών που είναι επειγόντως απαραίτητες. Κοινός εχθρός είναι τα ιδιωτικά συμφέροντα που λυμαίνονται την Παιδεία.

Δημόσια δωρεάν Υγεία για όλους – Εμβόλια για τους πρόσφυγες τώρα

"Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ως κοινωνία, ότι ο πρόσφυγας, ο μετανάστης, ο κατατρεγμένος από πόλεμο κι από φτώχεια, δεν είναι απέναντί μας - είναι μαζί μας. Δεν είναι εχθρός μας - είναι αδερφός και αδερφή μας."

Βασίλης Τσάπας,
εντατικολόγος ΕΣΥ, μέλος ΔΣ της ΕΝΙΘ

Η ένταξη των προσφύγων στις λίστες των εμβολιασμών και η διευκόλυνση της πρόσβασής τους στις δομές δημόσιας Υγείας χρειάζεται να γίνει γενικευμένο αίτημα όλου του εργατικού κινήματος. Οι πρόσφυγες λόγω των συνθηκών διαβίωσης και του υποχρεωτικού συγχρωτισμού σε στρατόπεδα και δομές αποτελούν μια ευάλωτη στον ιό αλλά και σε άλλες ασθένειες κοινωνική ομάδα. Για όσο διαρκούν αυτές οι συνθήκες, η προστασία της υγείας τους είναι αναπόσπαστο κομμάτι της προστασίας της υγείας όλων και τα απαιτούμενα μέτρα είναι τα ίδια με αυτά που προβάλλει το κίνημα των υγειονομικών για την αντιμετώπιση της πανδημίας σε όλη τη χώρα: Επίταξη των ιδιωτικών κλινικών χωρίς αποζημίωση, μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων. Η υπεράσπιση της υγείας των προσφύγων είναι υπεράσπιση της υγείας όλων και η ένταξη των αιτημάτων τους στις διεκδικήσεις των αγώνων των εργαζόμενων στα νοσοκομεία είναι δύναμη για όλους.

Η ύπαρξη ενός καλού συστήματος δημόσιας και δωρεάν Υγείας είναι συμφέρουσα τόσο για τους ντόπιους εργαζόμενους όσο και για τους μετανάστες, με ή χωρίς χαρτιά, και τους πρόσφυγες που είναι κομμάτι των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων. Μαζί μπορούμε να αντισταθούμε πιο δυνατά στη διάλυσή της που επιχειρεί η κυβέρνηση.

Σε διαδικτυακή συνέντευξη τύπου την Τετάρτη 17/3 στις 4μμ καλεί η ΚΕΕΡΦΑ, ενόψει της αντιρατσιστικής – αντιφασιστικής μέρας δράσης στις 20 Μάρτη και του συλλαλητηρίου στις 15.00 στην Ομόνοια.

Στην συνέντευξη Τύπου παρεμβαίνουν: **Κώστας Παπαδάκης**, συνήγορος πολιτικής αγωγής των Αιγύπτιων αλιεργατών στη δίκη της Χρυσής Αυγής, **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα», **Αμπντούλ Κουντούς**, Μπαγκλαντεσιανή Κοινότητα, **Μοντέστε Σάφι**, Κοινότητα Καμερούν, **Τζοχόβα Κουαρσίε**, πρόσφυγας από στρατόπεδο, **Βασίλης Κουκαλάνι**, ηθοποιός – σκηνοθέτης, μέλος του ΣΕΗ, **Στέλλα Μπελιά**, πρόεδρος ΣΕΠΕ Κορυδαλλού – ΛΟΑΤΚΙ συλλογικότητα «Οικογένειες Ουράνιο Τόξο», **Άννα Στάμου**, Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδος, **Κώστας Καταραχιάς**, ιατρός – πρόεδρος συλλόγου εργαζομένων νοσοκομείου Αγίου Σάββα, **Κατερίνα Θωΐδου**, ΚΕΕΡΦΑ – δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ

Στοιχεία εκδήλωσης zoom: **Link:** tinyurl.com/p33fv28
Meeting ID: 817 5665 6738, **Passcode:** 899615
FB: facebook.com/keerfapage

Στοπ στα κόσκινα για την Ιθαγένεια – Χαρτιά για όλους

"Έχω έρθει στην Ελλάδα από το 1996. Τα παιδιά μου φτάνουν τα 30 και έχουν πάρει ιθαγένεια. Ο γιος μου έχει πάει στρατό εδώ. Θα έπρεπε να μας δώσουν ελληνικές ταυτότητες. Όχι να μας ζητάνε εξετάσεις. Εγώ Ελληνίδα είμαι, την άφησα την πατρίδα μου εκεί. Εκεί γεννήθηκα, εδώ ζω, εδώ θα πεθάνω."

Μιμόζα, *καθαρίστρια του Δήμου Αθήνας*

Οι πλούσιοι επενδυτές μπορούν να εγκατασταθούν απροβλημάτιστα και μόνιμα στην Ελλάδα με την απόκτηση μιας χρυσής βίζας με μια «επένδυση» 400.000 ευρώ! Η μεγάλη πλειονότητα των μεταναστών εργατών είτε έρχονται από τις Φιλιππίνες είτε από το Πακιστάν πρέπει, για να αποκτήσει την ιθαγένεια ώστε να μονιμοποιήσει την παραμονή της στην Ελλάδα, αναγκάζεται να περάσει μια πολυετή, δύσκολη και ακριβή διαδικασία.

Τα εξεταστικά κόσκινα που προβλέπει η κυβέρνηση με τις νέες διαδικασίες για την απόκτηση της ιθαγένειας δεν "ενσωματώνουν" κανέναν. Αποτελούν απλά έναν ακόμα ταξικό φραγμό και ένα ακόμα εργαλείο για να αποδυναμώνονται οι κοινοί εργατικοί αγώνες μέσα από ένα καθεστώς αβεβαιότητας και προσωρινότητας των μεταναστών.

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Απεργιακή 8 Μάρτη

Την ίδια στιγμή το καθεστώς παρανομίας στο οποίο δουλεύουν χιλιάδες μετανάστες χωρίς χαρτιά δεν συμφέρει κανέναν εργαζόμενο παρά μόνο τα αφεντικά στα φραουλοχώραφα της Μανωλάδας και όσους άλλους κλέβουν στη πραγματικότητα από το μισθό του αποδυναμώνοντας συγχρόνως τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης.

Κομμάτι αυτών των ρατσιστικών πολιτικών που βάζουν καθημερινά εμπόδια στη ζωή των μεταναστών αποτελούν και τα πρόσφατα παιχνίδια της Νέας Δημοκρατίας και της ελληνικής πρεσβείας στο Πακιστάν που δεν επέτρεπαν σε εκατοντάδες Πακιστανούς και Μπαγκλατεσιανούς, κατόχους μπλε βεβαίωσης (νομιμοποιητικό έγγραφο μέχρι να πάρουν άδεια παραμονής) που είχαν γυρίσει στην πατρίδα τους, να επιστρέψουν στην Ελλάδα με πρόσχημα την πανδημία. Απέναντι σε αυτές τις πολιτικές η παρουσία των κοινοτήτων των δύο αυτών χωρών στην Ελλάδα στις 20 Μάρτη είναι η καλύτερη απάντηση.

Να μην σηκώσουν οι φασίστες ξανά κεφάλι

"Δεν έχει ξαναγίνει ποτέ μια εγκληματική οργάνωση να διατηρεί γραφεία και μάλιστα με πινακίδες... Όλα αυτά συμβαίνουν μέσα σε ένα πολιτικό πλαίσιο που νομιμοποιεί και ισχυροποιεί την ακροδεξιά και ρατσιστική πολιτικής που γεννάει Χρυσές Αυγές."

Κώστας Παπαδάκης,
δικηγόρος των Αιγύπτιων αλιεργατών στη δίκη της ΧΑ

Έχουν περάσει πάνω από πέντε μήνες από τις 7 Οκτώβρη όταν το αντιφασιστικό κίνημα πέτυχε την καταδίκη της Χρυσής Αυγής. Πέντε μήνες και ακόμα ο φυγάς Παππάς παραμένει άφαντος ενώ σήμα στην Ιντερπόλ δόθηκε μόλις πριν από 20 μέρες. Πέντε μήνες και ακόμα ο Λαγός γυροφέρνει στο ευρωκοινοβούλιο αναμένοντας την άρση της ασυλίας του. Πέντε μήνες και ήδη ένας χρυσαυγίτης, ο Νίκος Παπαβασιλείου έχει αποφυλακιστεί.

Ο Μητσοτάκης και η κυβέρνηση του είναι υπεύθυνοι για όλα αυτά: πλήρης υιοθέτηση της ακροδεξιάς ισλαμοφοβικής και ρατσιστικής ρητορικής και πολιτικής, αναβάθμιση των σκληρών ρατσιστών Βορίδη, Πλεύρη και Βούλτεψη και συγχρόνως τα στραβά μάτια στους φυγάδες φασίστες, κάλυψη στην πιο βίαιη συμπεριφορά μιας αστυνομίας γεμάτης με οπαδούς της Χρυσής Αυγής. Χρησιμοποιούν τους πρόσφυγες ως αποδιοπομπαίους τράγους, για την αποτυχία των νεοφιλελεύθερων πολιτικών λιτότητας που προσπαθούν με τόσο θρησκευτικό ζήλο να επιβάλλουν.

Αυτές τους τις επιλογές είναι που προσπαθούν να εκμεταλλευτούν οι φασίστες για να ξαναβγούν νομιμοποιημένα στο προσκήνιο. Οι αγωνιστές του αντιρατσιστικού και του αντιφασιστικού κινήματος γνωρίζουν πως η φασιστική απειλή δεν έχει εξαφανιστεί και πως ο ρατσισμός την επανατροφοδοτεί. Γι' αυτό η 20 Μάρτη παραμένει αντιφασιστική. Για να μπουν στη φυλακή όσοι καταδικασμένοι χρυσαυγίτες παραμένουν ελεύθεροι αλλά και για να μπει τέλος στις πολιτικές που τους ξαναδυναμώνουν.

Στην τελική ευθεία

Συνεχίζονται πυρετωδώς οι ετοιμασίες για τη μεγάλη διεθνή αντιρατσιστική και αντιφασιστική κινητοποίηση της 20 Μάρτη στην Αθήνα και στις άλλες πόλεις. Τοπικές επιτροπές της ΚΕΕΡΦΑ, μαζί με μέλη μεταναστευτικών κοινοτήτων, συμμετείχαν στις συγκεντρώσεις και παρέμβηκαν στις διαδηλώσεις του σαββατοκύριακου 13-14 Μάρτη σε 43 γειτονιές, και σε 6 πάρκα την καθαρή Δευτέρα όπου ο κόσμος είχε βγει για τα κούλουμα.

Όπως και στη μεγάλη αντικυβερνητική διαδήλωση της 11 Μάρτη, όπου είχε συμμετάσχει με πανό "Ανοίξτε τα σύνορα", έτσι και σε όλες τις γειτονιές που ο κόσμος βρισκόταν σε αναβρασμό ενάντια στην αστυνομική βία αλλά και όλη την πολιτική της κυβέρνησης, η ΚΕΕΡΦΑ έφερε το μήνυμα του διεθνούς ξεσηκωμού ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό, και σύνδεσε τη μάχη ενάντια στην αστυνομική βαρβαρότητα με τη μάχη για τα δικαιώματα των προσφύγων/ισσών και των μεταναστών/τριών. Το σύνθημα των νέων υλικών με τα οποία η ΚΕΕΡΦΑ προπαγανδίζει στην τελική ευθεία τις διαδηλώσεις της 20 Μάρτη είναι "Να σώσουμε ζωές από τις δολοφονικές επιθέσεις Μητσοτάκη – Χρυσοχοΐδη".

"Στο στρατόπεδο του Σχιστού δουλεύουμε με 2-3 παιδιά με τα οποία έχουμε επαφή. Τους εφοδιάζουμε με υλικά της ΚΕΕΡΦΑ και φτιάχνουμε μαζί ένα προπαγανδιστικό βιντεάκι – κάλεσμα για τη διαδήλωση, σε περσικά, αγγλικά και προσπαθούμε και αραβικά για να το διακινήσουν και ηλεκτρονικά. Είναι τα παιδιά που είχαν κατέβει και στις 8 Μάρτη και τώρα κατεβαίνουν διεκδικώντας χαρτιά και δουλειά γιατί κυριολεκτικά δεν μπορούν να ζήσουν. Οργανώνουμε το κατέβασμά τους με πούλμαν από τον δήμο Κερατσινίου", είπε η **Ελένη** από την ΚΕΕΡΦΑ Πειραιά. "Στο νέο στρατόπεδο της Μαλακάσας οι πρόσφυγες οργανώνονται. Έχουν επιλέξει εκπροσώπους από κάθε μια γλωσσική ομάδα και οι εκπρόσωποι συνεργάζονται μεταξύ τους για την οργάνωση της συμμετοχής. Μέλη της ΚΕΕΡΦΑ μέσα στο στρατόπεδο, πρόσφυγες από το Καμερούν, διακινούν το υλικό για την 20 Μάρτη. Η αστυνομία και οι εταιρίες σεκιούριτι του στρατοπέδου προσπαθούν να διακόψουν την πολιτική συζήτηση λέγοντας ότι δεν επιτρέπεται να είμαστε εκεί γι' αυτό και η ΚΕΕΡΦΑ θα συνεχίσει απαρέγκλιτα και μετά το συλλαλητήριο της 20 Μάρτη να παρεμβαίνει ώστε να σπάσει η απομόνωση", περιγράφει ο **Θάνος** από την ΚΕΕΡΦΑ Ν. Ιωνίας. "Στο στρατόπεδο του Βαγιοχωρίου, το οποίο βρίσκεται μια ώρα έξω από τη Θεσσαλονίκη, οργανώσαμε παρέμβαση το περασμένο Σαββατοκύριακο. Έχει εκατοντάδες πρόσφυγες, πολλές οικογένειες από διάφορες χώρες. Πολλοί είναι αναγνωρισμένοι πρόσφυγες που δεν έχουν πάρει ακόμα τα χαρτιά τους. Έχουν ξανακατέβει στη διαδήλωση του Ιούνη, το Refugees Lives Matter, και οργανώνουν να κατέβουν και στις 20 Μάρτη".

"Την Κυριακή φτιάξαμε πανό με Πακιστανούς από τη γειτονιά μας για να κατεβάσουμε κοινό μπλοκ της τοπικής Πακιστανικής Κοινότητας με την ΚΕΕΡΦΑ. Είχε προηγηθεί μάζεμα 15 ατόμων και αυτοί τώρα κάνουν ειδοποιήσεις στη γειτονιά. Επιπλέον οι πρόσφυγες από τον ξενώνα αιτούντων άσυλο στον Ρέντη καταγγέλλουν τις άθλιες συνθήκες και τον συνωστισμό που επικρατεί στον ξενώνα, την έλλειψη γιατρών και εμβολιασμού, το γεγονός ότι οι συνεντεύξεις τους έχουν προγραμματιστεί για το 2023. Έχουν στείλει στην ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας δυο επιστολές που έχουμε δημοσιεύσει. Θέλουν να κατέβουν μαζικά στη διαδήλωση του Σαββάτου", περιγράφει η **Κατερίνα** από την ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας.

"Κάναμε τρεις εξορμήσεις, στην Αχαρνών, στην πλ. Αμερικής και στο Πεδίον του Άρεως. Είχαμε μεγάλη συμμετοχή από μετανάστριες από το Καμερούν, με τις οποίες είχαμε οργανώσει και τη συμμετοχή της κοινότητάς τους στις 8 Μάρτη, καθώς επίσης και από πρόσφυγες. Στο πεδίο του Άρεως μοιράσαμε και στον κόσμο που είχε συγκεντρωθεί ενάντια στην καταστολή και συνεχίσαμε στο πάρκο, όπου έχει πολύ κόσμο, ντόπιους και μετανάστες. Πουθενά ούτε μια αρνητική κουβέντα. Την προηγούμενη Κυριακή υπήρχε πολύς ενθουσιασμός για την 8 Μάρτη και παρατηρήσαμε τον ίδιο ενθουσιασμό και για τις 20 Μάρτη! Οι ντόπιοι φαίνονταν έξαλλοι με τις εικόνες φρίκης από τα στρατόπεδα και το προσφυγικό", τόνισε η **Σταυρούλα** από την ΚΕΕΡΦΑ Κυψέλης.

Νέες εξορμήσεις οργανώνονται μέσα στην εβδομάδα στις γειτονιές και στα στρατόπεδα, ενώ ο κατάλογος των σωματείων που στηρίζει και καλεί στη διαδήλωση, 3μμ στην Ομόνοια και στις άλλες πόλεις, μεγαλώνει.

Αφροδίτη Φράγκου

Πακιστανοί εργάτες ετοιμάζονται για τη διαδήλωση της 20 Μάρτη. Φωτό: ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας

Με τη δυναμική της 7/10

Οι δικηγόροι πολιτικής αγωγής των Αιγύπτιων Αλιεργατών στη δίκη της Χρυσής Αυγής καλούν στην αντιρατσιστική και αντιφασιστική κινητοποίηση της 20 Μάρτη.

Με ανακοίνωσή τους στις 15 Μάρτη, τονίζουν ότι η μάχη ενάντια στη Χρυσή Αυγή δεν έχει τελειώσει, τόσο επειδή αυτό δείχνουν οι κινήσεις ανοχής και ανεφαρμογής της ιστορικής δικαστικής απόφασης όσο και επειδή είναι ακόμη μπροστά η μάχη για την εκδίκαση σε δεύτερο βαθμό. Υπογραμμίζουν επίσης ότι ο ρατσισμός είναι κεντρική πολιτική της κυβέρνησης η οποία με αυτόν τον τρόπο ανοίγει ξανά τον δρόμο στους φασίστες. Τέλος, όπως τονίζουν, η μάχη ενάντια στην αστυνομοκρατία και την καταστολή είναι άρρηκτα δεμένη με την μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή.

Ανάμεσα στα άλλα, στην ανακοίνωση αναφέρουν: "Είναι η πρώτη διεθνής μέρα που διαδηλώνουμε όχι πια για να επιδιώξουμε την επιτάχυνση της δίκης της Χ.Α. και την καταδίκη της, αλλά έχοντας πίσω μας την ιστορική καταδικαστική για τη Χ.Α. απόφαση της 7.10.2020, μία μεγάλη νίκη που υπήρξε αποτέλεσμα της πολύχρονης μάχης του αντιφασιστικού κινήματος μέσα και έξω από το δικαστήριο... Το Σάββατο 20 Μάρτη 2021, στις 3 μμ στην Ομόνοια, αντιφασιστικές πρωτοβουλίες και οργανώσεις, κοινωνικοί, συνδικαλιστικοί, νομικοί και πολιτικοί φορείς, μαζί φυσικά με τους συνηγόρους πολιτικής αγωγής, τα θύματα της Χ.Α. και τις οικογένειές τους να είμαστε όλες και όλοι εκεί!"

Ολόκληρη η ανακοίνωση εδώ:
bit.ly/pa20m

Μας καλούν

Στα συλλαλητήρια της 20 Μάρτη καλούν:

ΚΕΕΡΦΑ, ΣΕΠΕ Μαρουσιού, ΣΕΠΕ Κορυδαλλού, Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, Α-Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, ΕΛΜΕ Άνω Λιόσια – Ζεφύρι – Φυλή, Σύλλογος Εργαζόμενων Δήμου Κερατσινίου, Σύλλογος Εργαζόμενων Νοσοκομείου Άγιος Σάββας, ΟΙΕΛΕ, ΣΙΕΛ, φοιτητικός σύλλογος ΑΣΚΤ, φοιτητικός σύλλογος Μεταλλειολόγων ΕΜΠ, Οικογένειες Ουράνιο Τόξο, ΕΝΙΘ, Σύλλογος Εργαζόμενων Ιπποκράτειου Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης, ΣΕΠΕ Χανίων, ΕΛΜΕ Χανίων, Κοινωνικό Στέκι Μεταναστών, Ρόζα Νέρα, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας "Η Ενότητα", Μπαγκλαντεσιανή Κοινότητα Ελλάδας, Κοινότητα Καμερούν, Κοινότητα Γουινέας, Επιτροπή Ιρακινών Προσφύγων, Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας, επιτροπές προσφύγων από τα καμπ Μαλακάσας, Ελαιώνα, Σχιστού και Επιτροπή Προσφύγων του Προγράμματος "Φιλοξενία" Ενάντια στις Εξώσεις

GRAMMY για το "I can't breathe"

Το φετινό βραβείο Grammy "Τραγούδι της χρονιάς" κέρδισε το κομμάτι "I can't breathe" της H.E.R, αφροαμερικανής καλλιτέχνιδας με καταγωγή και από τις Φιλιππίνες.

Σε μια από τις τέσσερις μεγάλες διοργανώσεις βραβείων των ΗΠΑ, η βράβευση του κομματιού αυτού, με στίχους ενάντια στον συστημικό ρατσισμό και την καταστολή, και βιντεοκλίπ που δείχνει πλάνα από τις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις της αντιρατσιστικής εξέγερσης του περασμένου καλοκαιριού στις ΗΠΑ αλλά και σε άλλες χώρες, δείχνει πόσο βαθιά συγκλόνισε ο ξεσηκωμός αυτός. Το κομμάτι κυκλοφόρησε στις 19 Ιούνη 2020 και τα έσοδά του δίνονται στο κίνημα Black Lives Matter.

Generations and generations of pain, fear, and anxiety
Equality is walking without intuition
Saying the protector and the killer is wearing the same uniform
The revolution is not televised
Media perception is forced down the throats of closed minds
So it's lies in the headlines
...
I can't breathe / You're taking my life from me
I can't breathe / Will anyone fight for me?

ΓΑΛΛΙΑ

200 συλλογικότητες στο πλευρό των "Χωρίς Χαρτιά"

Το Δίκτυο Αλληλοβοήθειας, Αλήθειας και Αλληλεγγύης συσπειρώνει συλλογικότητες των οικογενειών των δολοφονημένων, τραυματισμένων και ακρωτηριασμένων από τη βιαιότητα και τα εγκλήματα της αστυνομίας και των σωφρονιστικών υπαλλήλων. Η Πορεία Αλληλεγγύης αποτελείται από τις συλλογικότητες των Χωρίς Χαρτιά και τις συλλογικότητες πάλης για την ιθαγένεια όλων, που κινητοποιήθηκαν γύρω από τις 4 Πράξεις (σ.σ: Πράξεις ονομάζονταν οι κινητοποιήσεις των Κίτρινων Γιλέκων, από όπου πήραν και το όνομά τους οι αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις των Χωρίς Χαρτιά) από τον Μάη του 2020.

Ιδιαίτερα γύρω από την πανεθνική κινητοποίηση των Χωρίς Χαρτιά, που ξεκίνησε τον Σεπτέμβρη του 2020 από τον νότο, τον βορρά, τη δύση και την ανατολή της χώρας και συνέκλινε στις 17 Οκτώβρη σε μια διαδήλωση στο Παρίσι με πάνω από 50 χιλιάδες κόσμο. Από εκείνη τη μέρα, οι Χωρίς Χαρτιά πολλών πόλεων οργανώθηκαν σε συλλογικότητες (στη Μασσαλία, τη Λυόν, τη Ρεν, το Στρασβούργο, το Μονπελιέ, τη Γκρενόμπλ, τη Ρουέν, το Αμιέν, τη Νίκαια) σε σύνδεση με τα δίκτυα των αλληλέγγυων που συνάντησαν κατά μήκος των σχεδόν 100 δράσεων που έγιναν στο πλαίσιο αυτής της κινητοποίησης, καθώς και σε συντονισμό με τις παλιότερες συλλογικότητες των Χωρίς Χαρτιά στην ευρύτερη περιοχή του Παρισιού και στη Λιλ.

Ρατσιστική ρητορική

Μέσα σε λίγες ημέρες, το κάλεσμα για τις διαδηλώσεις της 20 Μάρτη σε όλη τη Γαλλία υπογράφτηκε από 200 οργανώσεις, συλλογικότητες, συνδικάτα, κινήσεις και πολιτικά κόμματα! Από την αρχή της πανδημίας, ο **Μακρόν** έχει αφήσει 90 χιλιάδες ανθρώπους να πεθάνουν από την ασθένεια αυτή και, αντί να ανταποκριθεί στα αιτήματα των εργαζόμενων στην Υγεία, η κυβέρνηση πολλαπλασίασε τη ρητορική, τις ενέργειες και τα νομοσχέδια ενάντια στους μετανάστες και τις μετανάστριες, στους μουσουλμάνους και τις μουσουλμάνες, στους άνεργους και τις άνεργες, στους φοιτητές και τις φοιτήτριες, στους κατοίκους των λαϊκών γειτονιών. Οι υπουργοί της κυβέρνησης συμμετέχουν στα τηλεοπτικά παράθυρα μαζί με την ακροδεξιά και διαγωνίζονται ποιος μπορεί να φέρει καλύτερα σε πέρας μια αυταρχική και ρατσιστική πολιτική, προετοιμάζοντας με αυτή την κατεύθυνση τις επερχόμενες προεδρικές εκλογές που θα γίνουν σε έναν χρόνο και που προβλέπονται αηδιαστικές.

Μπροστά σε μια τέτοια απειλή η πλευρά μας πρέπει να οργανωθεί! Αυτό είναι το διακύβευμα της φετινής 20 Μάρτη στη Γαλλία, για την οποία όλες οι αντιρατσιστικές δυνάμεις έχουν κληθεί να κινητοποιηθούν. Μόνο ένα μαζικό και αποφασισμένο αντιρατσιστικό μέτωπο, που αποτελείται από το σύνολο τις τάξης μας, μπορεί να σηκώσει αυτή τη μάχη. Με τα ίδια προτάγματα, των ίσων δικαιωμάτων, οι συλλογικότητες ενάντια στην ισλαμοφοβία θα κινητοποιηθούν και στις 21 Μάρτη. Η Πορεία Αλληλεγγύης θα βρίσκεται στο πλευρό τους. Κρυμμένη πίσω από την απαγόρευση κυκλοφορίας, μαζί με τα εργοδοτικά συνδικάτα και μια αστυνομία που κατέστηλε σκληρά τις μεγάλες κινητοποιήσεις του Δεκέμβρη του 2020, η εξουσία κάνει ό,τι μπορεί για να μας εμποδίσει να διαδηλώσουμε μαζικά, Αλλά οι φεμινιστικές διαδηλώσεις της 7 και 8 Μάρτη, οι καταλήψεις των θεάτρων που αυτή τη στιγμή πολλαπλασιάζονται στη Γαλλία και οι συλλογικότητες των Χωρίς Χαρτιά που συνεχίζουν να οργανώνονται δείχνουν ότι μπορούμε να κλιμακώσουμε τον αγώνα.

Ματιέ Παστόρ, *Πορεία Αλληλεγγύης, A2C*

ΗΠΑ

Με τους εργάτες της Amazon κόντρα στο ρατσισμό...

Στον απόγειο των διαδηλώσεων Black Lives Matter, ο ιδιοκτήτης της Amazon Τζεφ Μπέζος, ο πρώτος άνθρωπος που κατάφερε ποτέ να διαθέτει πλούτο 200 δισεκατομμυρίων, ο άνθρωπος του οποίου ο πλούτος εκτοξεύτηκε κατά 80% μέσα στην πανδημία, φτάνοντας έτσι να κερδίζει 90 επιπλέον δισεκατομμύρια την ίδια περίοδο που 20 εκατομμύρια Αμερικανοί/ες ζουν με επιδόματα ανεργίας, δώρισε 10 εκατομμύρια για την "αντιμετώπιση του συστημικού ρατσισμού".

Σε δελτίο Τύπου για τις δωρεές της, η Amazon σημείωνε: "Οι ζωές των μαύρων μετράνε. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι με τους μαύρους εργαζόμενους, πελάτες και συνεργάτες μας και δεσμευόμαστε να βοηθήσουμε να χτιστεί μια χώρα και ένας κόσμος που όλοι θα μπορούν να ζουν με αξιοπρέπεια και χωρίς φόβο". Η Amazon είπε ότι θα ενισχύσει οργανώσεις "που δουλεύουν για την κοινωνική δικαιοσύνη και για την βελτίωση της ζωής των μαύρων και των αφροαμερικανών".

Ο Μπέζος έβγαζε 11 εκατομμύρια την ώρα, τη στιγμή που οι εργάτες και οι εργάτριες της Amazon πήραν αύξηση κάτι λιγότερο από ένα δολλάριο την ώρα. Μετά από τρεις μήνες πανδημίας η Amazon κατάργησε το επίδομα επικινδυνότητας των υπαλλήλων της.

Η Amazon και ο Τζεφ Μπέζος αρνούνται να αναγνωρίσουν πώς ένα πλειοψηφικά μαύρο εργατικό δυναμικό που οργανώνεται συνδικαλιστικά για να βελτιώσει τις συνθήκες εργασίας είναι το πραγματικό κλειδί της πάλης ενάντια στον συστημικό ρατσισμό.

Το κατά πλειοψηφία μαύρο και γυναικείο εργατικό δυναμικό σε μια από τις αποθήκες της Amazon αυτή τη στιγμή οργανώνεται σε σωματείο και ψηφίζει την ένταξη του σωματείου στο **Συνδικάτο Εργαζόμενων Λιανικής, Χονδρικής και Πολυκαταστημάτων (RWDSU)** του Μπεσεμέρ στην Αλαμπάμα. Το Μπεσεμέρ, ένα νοτιοδυτικό προάστιο του Μπέρμινγκχαμ, είναι μια φτωχή πόλη, με κυρίως μαύρους/ες κατοίκους, στην οποία πάνω από το ένα τέταρτο του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Ο κατώτατος μισθός που ορίζει η πολιτεία είναι μόλις 7.25 δολάρια.

Το Συνδικάτο RWDSU έχει μια μακρά ιστορία στον Νότο και αυτή τη στιγμή εκπροσωπεί 75 χιλιάδες εργαζόμενους/ες στη βιομηχανία πουλερικών. Έχουν βοηθήσει στην καμπάνια "Bamazon" (σ.σ: βγαίνει από τις λέξεις Μπάμα, όπως αποκαλούν οι ντόπιοι την Αλαμπάμα, και Amazon) προσεγγίζοντας τους, κυρίως μαύρους, εργαζόμενους των αποθηκών στο Μπεσεμέρ. Αν η Amazon πραγματικά πίστευε ότι οι ζωές των μαύρων μετράνε, θα είχε ήδη αναγνωρίσει το σωματείο, αντί να ξοδεύει 3.200 δολάρια τη μέρα σε έναν και μόνο σύμβουλο που δουλειά του είναι να σπάσει τον συνδικαλισμό.

Σπίθα

Αλλά ο αγώνας των εργατών/τριών έχει εμπνεύσει όλη τη χώρα. Και αν οι εργαζόμενοι/ες της Amazon στο Μπεσεμέρ κερδίσουν το σωματείο τους, αυτό θα είναι μια νίκη για τη φυλετική ισότητα όσο και για τα εργατικά δικαιώματα – δυο πράγματα που ξέρουμε ότι δεν διαχωρίζονται. Μια νίκη για το σωματείο θα μπορούσε να αποτελέσει τη σπίθα για μια καμπάνια συνδικαλιστικής οργάνωσης στο 400 χιλιάδων προσωπικό στις εκατοντάδες αποθήκες και σημεία παράδοσης της Amazon στις ΗΠΑ.

Το να οργανωθούν οι εργάτες και οι εργάτριες της Amazon σε σωματεία και συνδικάτα, θα είναι ορόσημο για την εκπροσώπηση της εργατικής τάξης, που εδώ και καιρό βρίσκεται σε ύφεση. Καθώς πέφτει η παραγωγή στις ΗΠΑ, η συμμετοχή στα σωματεία έχει συρρικνωθεί σε ένα 11% την περασμένη χρονιά, από 30% που ήταν το ποσοστό για τους μη αγροτικούς τομείς το 1964.

Στις 20 Μάρτη, ακτιβιστές και ακτιβίστριες από τις ΗΠΑ θα κινητοποιηθούν για τη διεθνή ημέρα World Against Racism. Η μέρα αυτή είναι ταυτόχρονα και η δεύτερη μέρα της διεθνούς αλληλεγγύης για τους/τις εργάτες/τριες της Amazon. Είναι η ιδανική στιγμή για να τιμήσουμε τον αγώνα ενάντια στον ρατσισμό και την καταπίεση των εργατών/τριών. Θα συντονιστούμε με τον υπόλοιπο πλανήτη στην αναβάθμιση του αντιρατσιστικού κινήματος παντού και θα αναδείξουμε τη μάχη των 5.800 εργαζόμενων στις αποθήκες του βαθέος Νότου για να βελτιώσουν τις κοινότητές τους, τους εργατικούς τους χώρους, τις ζωές τους. Αλληλεγγύη!

Virginia Rodino,
United Against Hate

Φωτό: Valerie Macan, AFP

...και την αστυνομική βία

Όλος ο κόσμος παρακολουθεί τις εξελίξεις στη δίκη του Ντέρεκ Σοβίν για τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ. Η δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ πυροδότησε την εξέγερση του περασμένου καλοκαιριού, μέσα στην πανδημία, μια εξέγερση που ξεκίνησε στη Μινεάπολις και εξαπλώθηκε σαν φωτιά σε όλες τις ΗΠΑ και έξω από αυτές, με 26 εκατομμύρια ανθρώπους να διαδηλώνουν σε κάθε πόλη, μικρή και μεγάλη, των ΗΠΑ. Ήδη η Μινεάπολις έχει συμφωνήσει να αποζημιώσει με 27 εκατομμύρια δολάρια την οικογένεια του Φλόιντ. Αλλά ο Σοβίν πρέπει να καταδικαστεί για τη φρικτή δολοφονία του Φλόιντ.

Η αστυνομία πάντα τη βγάζει καθαρή με τις ρατσιστικές δολοφονίες. Αλλά μετά από την αντιρατσιστική εξέγερση του 2020, το στάτους κβο και το κράτος ανησυχούν για ένα πιθανό νέο ξέσπασμα.

Χθες (σ.σ: 14/3/21) έγιναν διαδηλώσεις και συγκρούσεις στις **ΗΠΑ**. Στο **Κεντάκι**, το **Λος Άντζελες**, τη **Νέα Υόρκη** και άλλες πόλεις, διαδήλωσαν για τον ένα χρόνο από τη δολοφονία της **Μπρεόνα Τέιλορ** από δυο λευκούς αστυνομικούς με πολιτικά. Αρκετοί ένορκοι της δίκης κατηγόρησαν την αστυνομία και τον εισαγγελέα του Κεντάκι για συγκάλυψη.

Θα χρειαστεί να δούμε την απόφαση και το αν θα αποδοθεί δικαιοσύνη για τη ρατσιστική αστυνομική δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι μπάτσοι πάντα τη βγάζουν καθαρή με τις μικρότερες δυνατές επιπτώσεις. Ένα όμως είναι σίγουρο. Με εκατομμύρια ανθρώπους στους δρόμους, μπορούμε να διεκδικήσουμε και να κερδίσουμε δικαιοσύνη για την Μπρεόνα Τέιλορ, τον Τζορτζ Φλόιντ και όλα τα θύματα αστυνομικής βίας και ρατσισμού.

Με αυτόν τον στόχο, η κινητοποίηση World Against Racism της 20 Μάρτη θα είναι μια πολύ σημαντική ημέρα για εμάς στις ΗΠΑ, στην προσπάθειά μας να ενώσουμε τις αντιστάσεις στη ρατσιστική αστυνομία και τους φασίστες.

Ιάννης Δελατόλας, *Marx21*

Η τοπική αυτοδιοίκηση, τα σκουπίδια και οι πράσινες μπίζνες

Το κείμενο που ακολουθεί βασίζεται στα βασικά σημεία της τοποθέτησης του πανεπιστημιακού Νίκου Στραβελάκη από την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας στη διαδικτυακή εκδήλωση των αριστερών, αντικαπιταλιστικών κινήσεων σε δήμους και περιφέρειες με θέμα «Απορρίμματα: ούτε θάψιμο ούτε κάψιμο, θέσεις για λύση που σέβεται ανθρώπους και περιβάλλον – αγώνας κόντρα στην κερδοσκοπία του κεφαλαίου» που πραγματοποιήθηκε το περασμένο Σάββατο.

Ένα σημαντικό κομμάτι της νέας στρατηγικής του κεφαλαίου για το ξεπέρασμα της καπιταλιστικής κρίσης είναι οι υποτιθέμενες «πράσινες επενδύσεις». Σημαντικό κομμάτι των κρατικών επιδοτήσεων στο πλαίσιο του **Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάκαμψης** αφορά "αναβαθμίσεις" κρατικών και δημοτικών κτιρίων, αγορά ηλεκτρικών αυτοκινήτων, «εναλλακτικές» πηγές ενέργειας αλλά και ιδιωτικοποίηση σειράς κρατικών και αυτοδιοίκητων δραστηριοτήτων. Στην τελευταία κατηγορία ανήκουν συμβόλαια 1,5 δις ευρώ περίπου για τη διαχείριση των σκουπιδιών που βρίσκονται στο τραπέζι αυτή τη στιγμή. Τα χρήματα αυτά προορίζονται να χρηματοδοτήσουν επεκτάσεις των υφιστάμενων ΧΥΤΑ και την ίδρυση εργοστασίων καύσης σκουπιδιών. Οι βασικοί φορείς υλοποίησης είναι οι περιφέρειες μέσω των οποίων τα χρήματα θα καταλήξουν στις τσέπες των μεγαλοκαρχαριών. Είναι μέρος των 7,5 δις ευρώ που θα υποστηρίξουν τις «πράσινες επενδύσεις» σύμφωνα με το σχέδιο κατανομής των κονδυλίων του «Ταμείου Ανάκαμψης» που έχει επεξεργαστεί η κυβέρνηση.

Το πρόβλημα με το όλο εγχείρημα βρίσκεται στη λέξη «επενδύσεις». Με άλλα λόγια κριτήριο για την επιλογή και υλοποίηση αυτών των δραστηριοτήτων δεν είναι το περιβάλλον, η ποιότητα ζωής και η δημόσια Υγεία αλλά το κέρδος... Αντί να προστατεύσουμε την κοινωνία από τις συνέπειες της καπιταλιστικής μεγέθυνσης στο περιβάλλον το σύστημα επιδιώκει να προστατέψει το κέρδος από τις συνέπειες περιβαλλοντικών και υγειονομικών καταστροφών... Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και οι πολιτικές της «κυκλικής οικονομίας» που προωθεί η **Ευρωπαϊκή Ένωση** και αποσκοπούν στο να τροφοδοτήσουν τις επιχειρήσεις με φθηνές πρώτες ύλες στο όνομα της «ανακύκλωσης» των υλικών.

Στην τοπική αυτοδιοίκηση αυτές οι πολιτικές αφορούν κυρίως την ιδιωτικοποίηση δραστηριοτήτων των δήμων. Σε αυτό το πλαίσιο η διαχείριση των απορριμμάτων είναι ο βασικότερος τομέας. Όλοι θυμόμαστε τα γεγονότα της Κερατέας πριν από δέκα χρόνια και τους αγώνες των κατοίκων απέναντι στα συμφέροντα του **Μπόμπολα** (άλλοι λένε του Λάτση) για εγκατάσταση ΧΥΤΑ στην περιοχή. Όλοι έχουμε παρακολουθήσει τις κινητοποιήσεις των κατοίκων της Μαγνησίας για να σταματήσει η τοξική καύση σκουπιδιών στο εργοστάσιο της **ΑΓΕΤ** που σφραγίσθηκε από την τραγική απώλεια του συντρόφου μας **Βασίλη Μάγγου**.

Η λογική κυβέρνησης και ΕΕ έχει στήσει ένα μηχανισμό ώστε οι πολιτικές που προωθεί το κεφάλαιο να φαντάζουν ως η μοναδική λύση. Συγκεκριμένα, η Περιφέρεια είναι ο αποκλειστικός υπεύθυνος για τη διαχείριση των απορριμμάτων. Οι δήμοι περιορίζονται στην υλοποίηση κάποιων πλάνων ανακύκλωσης, στη πραγματικότητα ψευτοανακύκλωσης και μαζί με τους ρακοσυλλέκτες γίνονται οι προμηθευτές των πολυεθνικών σε υλικά στο πλαίσιο της «κυκλικής οικονομίας». Η κεντρική κρατική εξουσία δεν έχει κανένα ρόλο σε αυτό... Στόχος είναι η απουσία του κράτους να δημιουργήσει το χώρο για την κυριαρχία των ιδιωτών. Το ζήτημα είναι πολύ σοβαρό. Έχει μεγάλη σημασία για το σύστημα της διαπλοκής να κρατάει την πόρτα των ΧΥΤΑ όπως συμβαίνει σήμερα με τη Φυλή. Είναι μοχλός εκβιασμού όλης της κοινωνίας.

Ο ρόλος του κράτους

Αυτό θα πρέπει να είναι το αφετηριακό σημείο της παρέμβασής μας στη διαχείριση των απορριμμάτων. Το κράτος και οι επιχειρήσεις θα πρέπει να είναι ο «αγοραστής» των σκουπιδιών. Στο κάτω-κάτω αυτοί είναι που πραγματοποιούν κέρδη και εισπράττουν φόρους από τις δραστηριότητες που παράγουν σκουπίδια και πρέπει να πληρώσουν για τη διαχείρισή τους. Είναι ένα πεδίο που μπορούν να γίνουν πολλά από οικιακούς αντιδραστήρες σε σπίτια ενεργειακά περιθωριοποιημένων νοικοκυριών, την υποχρεωτική ανακύκλωση από τις επιχειρήσεις όλων των υλικών... Όμως όλα αυτά είναι θεωρίες αν δεν κλείσει εδώ και τώρα το έκτρωμα της Φυλής ο μοναδικός ενεργός τόπος ταφής απορριμμάτων μέσα σε αστικό ιστό σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Με άλλα λόγια απαιτούμε ένα συνολικό πρόγραμμα διαχείρισης απορριμμάτων που θα ανήκει αποκλειστικά στο κράτος, την αυτοδιοίκηση και θα βρίσκεται κάτω από των έλεγχο των εργαζομένων στους ΟΤΑ. Δηλαδή, το θέμα δεν είναι πού θα γίνει το επόμενο ΧΥΤΑ. Θα πρέπει να υπάρξει ένα πλήρες πρόγραμμα διαχείρισης. Αυτό αφορά εργοστάσια επεξεργασίας και αλλαγής της χημικής σύνθεσης των απορριμμάτων ώστε να περιορίζεται η περιβαντολογική επίπτωση της ταφής. Εργοστάσια ανακύκλωσης υλικών και ενέργειας, εργοστάσια περιορισμού του όγκου των απορριμμάτων και ελαχιστοποίηση της σπατάλης και υποβάθμισης φυσικών πόρων. Μελέτες έχουν δείξει ότι αυτές οι τεχνικές μπορούν να περιορίσουν τον όγκο των απορριμμάτων τόσο δραστικά ώστε με συμπληρωματική χρήση τεχνολογιών «κομποστοποίησης» των απορριμμάτων να μη χρειάζεται ούτε καύση ούτε θάψιμο των σκουπιδιών.

Με αυτά ερχόμαστε στο ζουμί του πλάνου, τα λεφτά. Γενικά η τεχνολογία διαχείρισης απορριμμάτων δεν είναι φθηνή. Κοστολογείται γύρω στα 130 ευρώ το τόνο. Δηλαδή για την Αττική μιλάμε για 600 εκ. ευρώ τον χρόνο αν μιλάμε σοβαρά. Τα χρήματα αυτά όμως ξοδεύονται σήμερα για τη χρηματοδότηση του εγκλήματος του ΧΥΤΑ Φυλής. Αυτό που πρέπει να εξασφαλιστεί είναι τα χρήματα να βρίσκονται στη διαχείριση του κράτους και της περιφέρειας και να προέλθουν από τον κρατικό προϋπολογισμό, τις επιχειρήσεις και τους Δήμους. Δεν είναι δυνατόν οι κάτοικοι να αποτελούν τη μοναδική πηγή χρηματοδότησης αυτών των προγραμμάτων. Η εφαρμογή ενός πλήρους σχεδίου κράτους και αυτοδιοίκησης απαιτεί τουλάχιστον την χρηματοδότηση των υποδομών από τον προϋπολογισμό (κατά 50%) και του υπόλοιπου 50% από επιχειρήσεις και δήμους. Αν πρόκειται λοιπόν να εφαρμοστούν αυτά που λένε για το ταμείο ανάκαμψης είναι προτιμότερο τα χρήματα να χρησιμοποιηθούν για μια ουσιαστική αναβάθμιση του περιβάλλοντος από το να τα φάνε οι ΣΔΙΤ με τους διάφορους διαπλεκόμενους μεγαλοκαρχαρίες που τελικά θα οδηγήσουν στα Οργουελικά σενάρια καύσης των σκουπιδιών που προωθεί η ΕΕ...

Σε αυτό το πλαίσιο να απαιτήσουμε άμεσα κρατικά λεφτά για υποδομές διαχείρισης και η πλήρης διαχείριση να περάσει στους δήμους. Θα χρειασθούν προσλήψεις προσωπικού στους ΟΤΑ ξεκινώντας από τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Αυτοί είναι οι εργαζόμενοι που λείπουν και όχι οι κάθε λογής/ειδικότητας μπάτσοι που θεσμοθετούνται σωρηδόν. Είναι κάποιοι απλοί άξονες συσπείρωσης και μετωπικής δράσης πρώτα - πρώτα με τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ, τους κατοίκους των Δήμων και πρώτα-πρώτα της Φυλής και αλλά και με αριστερές δυνάμεις στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια. Με αυτή τη λογική μπορούμε να καταλήξουμε σε άμεσο πρόγραμμα δράσης.

AFTER SARAH EVERARD MURDER

Socialist Worker

AS ANGRY PROTESTS ERUPT

SMASH SEXIST SYSTEM

DEFY THE TORIES AND STAY ON THE STREETS

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ
100.000 στο Marches4Justice

Πάνω από 100.000 διαδήλωσαν την περασμένη Δευτέρα στις Πορείες για Δικαιοσύνη σε 40 πόλεις της Αυστραλίας στο ξέσπασμα του αυστραλιανού #Metoo που συγκλονίζει τη χώρα βάζοντας στο στόχαστρο την ίδια την κυβέρνηση του Φιλελεύθερου κόμματος και τον πρωθυπουργό Σκοτ Μόρισον.

Η μεγαλύτερη συγκέντρωση έγινε έξω από το κοινοβούλιο της Αυστραλίας στην Καμπέρα όπου οι διαδηλώτριες αρνηθήκαν να συναντήσουν τον πρωθυπουργό μέσα στο κοινοβούλιο - όπου η **Μπρίτανι Χίγκινς**, μια πρώην πολιτική σύμβουλος κατήγγειλε ότι βιάστηκε το 2019 από έναν συνάδελφό της στο γραφείο της **Λίντα Ρέινολντς**, της τωρινής υπουργού Άμυνας. Η καταγγελία της Χίγκινς τον προηγούμενο μήνα έγινε η αφορμή για ένα ξέσπασμα καταγγελιών που αφορούν τον γενικό εισαγγελέα και βασικό νομικό σύμβουλο της κυβέρνησης **Κρίστιαν Πόρτερ**, τον οποίο κατηγόρησε μια πρώην συμμαθήτριά του ότι τη βίασε το 1988 όταν εκείνη ήταν 16 ετών, και ένα ακόμη υψηλόβαθμο σύμβουλο του Φιλελεύθερου Κόμματος.

«Η ιστορία μου έγινε πρωτοσέλιδο για τον μοναδικό λόγο ότι υπενθύμισε στις γυναίκες ότι αν μπορεί να συμβεί και μέσα στο κοινοβούλιο μπορεί να συμβεί οπουδήποτε» είπε η Χίγκινς μιλώντας στη συγκέντρωση στην Καμπέρα, ενώ στη Μελβούρνη οι διαδηλώτριες κρατούσαν ένα τεράστιο πανό στο οποίο είχαν γράψει τα ονόματα όλων των γυναικών θυμάτων της σεξιστικής βίας στην Αυστραλία από το 2008 και μετά.

Όπως αναφέρει η **Ματίλντα Φέι** από την οργάνωση **Solidarity**: «Χιλιάδες συμμετείχαν στη συγκέντρωση στο Σίντνεϊ ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις και τη συγκάλυψη που επιχειρεί η κυβέρνηση με σύνθημα "Scomo shame on you, sack Porter and Reynolds too" απαιτώντας την παραίτηση του γενικού εισαγγελέα και της υπουργού Άμυνας. Ο Πόρτερ είναι υπεύθυνος για μια σειρά επιθέσεις στα δικαιώματα των γυναικών καθώς σαν υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών είχε προχωρήσει σε περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις του 1800Respect, που είναι η ανοιχτή γραμμή για τις καταγγελίες βιασμών.

ΛΟΝΔΙΝΟ

Την Δευτέρα 15/3, για τρίτη συνεχή μέρα συνεχίζονταν και οι διαδηλώσεις στο Λονδίνο καταγγέλλοντας την δολοφονία της Σάρα Έβεραρντ από αστυνομικό Γ. Κούζενς καθώς και την βίαια επίθεση που έκανε η αστυνομία στην ολονυκτία που είχε καλεστεί το Σάββατο το βράδυ στο Κλάπαμ Κόμον. Η Έβεραρντ είχε εξαφανιστεί στις 3 Μαρτίου, ενώ βάδιζε το βράδυ σε πάρκο στο Μπρίξτον, με την αστυνομία να ζητεί πληροφορίες για την εξαφάνισή της...

Γ.Π.

Σύστημα σεξιστικό ως το μεδούλι

Ένα σύστημα σεξιστικό ως το μεδούλι. Αυτό καταγράφουν (ακόμα κι αν δεν το θέλουν) όλες οι επίσημες εκθέσεις που δημοσιεύτηκαν τις τελευταίες μέρες, με αφορμή τη φετινή Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών στις 8 Μάρτη. Η εικόνα των διακρίσεων, των ανισοτήτων και της βίας κατά των γυναικών, ιδιαίτερα μετά τη χρονιά της πανδημίας, είναι αποκαλυπτική.

Η εργασιακή θέση (και σχέση) είναι στοιχείο αφετηρίας. «Η υπεραντιπροσώπευση των γυναικών σε χαμηλότερα αμειβόμενους κλάδους και επαγγέλματα, όπως η φιλοξενία, το λιανικό εμπόριο ή οι προσωπικές υπηρεσίες, τις καθιστά ιδιαίτερα ευάλωτες στις αγορές εργασίας που επλήγησαν από την κρίση της COVID-19», αναφέρει η ετήσια έκθεση της ΕΕ για την ισότητα των φύλων.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΕ, οι γυναίκες αποτελούν το 76% των 49 εκατομμυρίων εργαζομένων στον τομέα της περίθαλψης που έχουν εκτεθεί περισσότερο στον ιό. Αποτελούν το 95% των οικιακών βοηθών και του προσωπικού καθαριότητας, το 93% των παιδοκόμων και βοηθών δασκάλων, το 86% των παρόχων προσωπικής φροντίδας σε υπηρεσίες υγείας, το 82% των υπαλλήλων σε ταμεία. Περίπου το 84% των εργαζόμενων γυναικών μεταξύ 15 και 64 ετών απασχολείται στον τομέα των υπηρεσιών (φύλαξη παιδιών, πωλήσεις, ξενοδοχειακός τομέας και τουρισμός), δηλαδή σε κλάδους που έχουν δεχθεί ιδιαίτερα ισχυρό πλήγμα από την πανδημία με αυξημένο τον κίνδυνο της απώλειας των θέσεων εργασίας.

Συνολικά, πάνω από το 30% των γυναικών στην ΕΕ εργάζεται σε θέσεις μερικής απασχόλησης, συχνά χωρίς καθόλου εργασιακά δικαιώματα και κοινωνική προστασία, καθώς και με απουσία υγειονομικής περίθαλψης, αναρρωτικής άδειας ή επιδομάτων ανεργίας. Η απασχόλησή τους μειώθηκε περισσότερο από αυτή των αντρών την περίοδο της πανδημίας, ενώ αντιμετωπίζουν πολύ μεγαλύτερες δυσκολίες για να βρουν εκ νέου δουλειά. Είναι τάσεις που, όπως προειδοποιεί η παραπάνω έκθεση, μπορεί να οδηγήσουν σε χαμηλότερες συντάξεις για τις γυναίκες, διευρύνοντας το χάσμα που τις χωρίζει από τους άντρες. Το ίδιο ισχύει και για όλες τις άλλες ανισότητες «για τις επόμενες δεκαετίες».

Βία

Τα λοκντάουν φόρτωσαν στις πλάτες τους ακόμα περισσότερα βάρη και πιέσεις. Αυτό που η έκθεση αναφέρει κομψά ως αυξημένες «προκλήσεις στην ισορροπία μεταξύ εργασίας και προσωπικής ζωής» δεν είναι τίποτα άλλο από το ότι η φροντίδα των παιδιών και όλης της οικογένειας έπεσε σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό πάνω τους, ενώ ο συνδυασμός με τις εργασιακές υποχρεώσεις αποδείχτηκε από εξοντωτικός ως αδύνατος. Και βέβαια οι καραντίνες τις έκαναν ακόμα πιο ευάλωτες στη βία.

Όπως αναφέρεται, περίπου 50 γυναίκες χάνουν τις ζωές τους λόγω ενδοοικογενειακής βίας κάθε εβδομάδα στην ΕΕ, με τον αριθμό των θυμάτων να έχει αυξηθεί κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Ενώ επιβεβαιώνεται ότι πάρα πολλές δυσκολεύονται, λόγω των περιοριστικών μέτρων και της απουσίας υποστήριξης, να ζητήσουν βοήθεια. Από αυτά δεν είναι δύσκολο να συμπεράνει κανείς τι γίνεται με τα περιστατικά παρενοχλήσεων και βίας στους χώρους δουλειάς. Η σιωπή των θυμάτων πατάει πάνω στις επισφαλείς εργασιακές τους συνθήκες.

Τα πράγματα δεν είναι καλύτερα σε παγκόσμιο επίπεδο. Πάνω από 47 εκατομμύρια περισσότερες γυναίκες και κορίτσια οδηγούνται παγκοσμίως, λόγω των οικονομικών και κοινωνικών συνεπειών της πανδημίας, κάτω από το όριο της φτώχειας. Η βία εναντίον τους εκτινάσσεται. Σύμφωνα με το Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, σχεδόν μία στις τρεις γυναίκες του πλανήτη υπόκειται σε σωματική ή σεξουαλική βία κατά τη διάρκεια της ζωής της. Περίπου το 31% των γυναικών ηλικίας 15-49, δηλαδή 852 εκατομμύρια γυναίκες, έχουν βιώσει σωματική ή σεξουαλική βία, ενώ σε ορισμένες περιοχές αυτό αφορά το 50% και άνω των γυναικών. Η βία ξεκινά σε «ανησυχητικά μικρή» ηλικία, συνεχίζει ο ΠΟΥ, με ένα στα 4 ανήλικα κορίτσια, ηλικίας 15-19 ετών να έχει πέσει θύμα είτε σωματικής είτε σεξουαλικής βίας.

Δεν είναι τυχαίο που όλες οι εκθέσεις χαρακτηρίζουν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο τις γυναίκες ως τον «μεγάλο χαμένο» της πανδημίας. «Η πανδημία της COVID-19 έχει επηρεάσει δυσανάλογα τη ζωή των γυναικών», αναφέρει συγκεκριμένα η έκθεση της ΕΕ. «Υπάρχουν ήδη επαρκή στοιχεία ότι επιτεύγματα των περασμένων ετών, που έγιναν με κόπο, έχουν 'αντιστραφεί' ... η πρόοδος για τα δικαιώματα των γυναικών κερδίζεται δύσκολα αλλά χάνεται εύκολα».

Λένα Βερδέ

Συλλαλητήριο γυναικών στην Αυστραλία (βλ. σελ. 14)

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

Εκδήλωση-συζήτηση

ΣΑΒΒΑΤΟ
27 Μάρτη, 6μμ
"Η πάλη τώρα συνεχίζεται"

Ο σεξισμός της καραντίνας

Εργάζομαι στο Υπουργείο Πολιτισμού. Ως μητέρα ενός παιδιού 6,5 χρονών, σε τηλεργασία, νομίζω ότι μόνο μια λέξη μπορεί να χαρακτηρίσει την κατάσταση στην οποία βρίσκομαι τόσο εγώ όσο και χιλιάδες άλλοι εργαζόμενοι σήμερα. Είναι η λέξη ΠΑΓΙΔΑ.

Κι αυτό γιατί ναι μπορεί να είσαι μια από τους "τυχερούς" που έχουν ακόμη τη δουλειά τους, όταν χιλιάδες άλλοι την χάνουν καθημερινά ή ζουν με επιδόματα. Όμως ο εργαζόμενος σε τηλεργασία με μικρό παιδί (ή παιδιά) στο σπίτι βρίσκεται καθημερινά σε μια διαρκή μάχη με το χρόνο και το άγχος που μπορεί άνετα να τον γονατίσει. Βλέπεις με την τηλεργασία το οκτάωρο επί της ουσίας καταργείται. Δεν υπάρχει εργασιακό πλαίσιο με αρχή, μέση και τέλος και ο προσωπικός χρόνος συγχέεται με τον εργασιακό, γεγονός που μόνο προβλήματα και δυσλειτουργίες προκαλεί.

Για να περιγράψω τη δική μου καθημερινότητα: Το πρόγραμμα ξεκινά πολύ νωρίς το πρωί, με εμένα να εργάζομαι στον υπολογιστή μου από τις 6-6.15 πριν προλάβει το παιδί να ξυπνήσει. Και τελειώνει μετά τα μεσάνυχτα όταν πια εκείνο έχει πάει για ύπνο, με εμένα στην ίδια θέση να συνεχίζω να εργάζομαι εντελώς εξαντλημένη. Κι αυτό γιατί στο ενδιάμεσο έχω να καλύψω όλες τις ανάγκες τόσο της δουλειάς μου όσο και της φροντίδας του. Το φαγητό του ανά τακτά χρονικά διαστήματα, το παιχνίδι του που θα με διακόπτει ανά μισάωρο από τη δουλειά μου, την τηλεκπαίδευσή του (κατά την οποία θα πρέπει φυσικά να διακόψω ξανά, να του παραδώσω τον υπολογιστή μου και να μείνω δίπλα του για να το βοηθήσω), τις δουλειές του σπιτιού. Μέχρι να έρθει ο σύζυγος από τη δουλειά και να το αναλάβει, για να συνεχίσω εγώ με το βραδυνό, τις υπόλοιπες οικιακές δουλειές και την εργασία μου.

Εννοείται ότι για να καλύψω τα κενά που δημιουργούνται, πολλές φορές πρέπει να εργαστώ και σαββατοκύριακα. Όπως καταλαβαίνετε ένα διαρκές άγχος πλανάται διαρκώς τόσο σε εμένα όσο και στο παιδί. Το παιδί αισθάνεται ότι το παραμελώ κι εγώ ως εργαζόμενη νιώθω ένα διαρκές αίσθημα ανεπάρκειας απέναντι στη δουλειά μου και στην προϊσταμένή μου, η οποία φυσικά έχει απαιτήσεις και τις διατυπώνει με κάθε ευκαιρία. Ο εργαζόμενος και η εργαζόμενη με την τηλε-εργασία απομονώνεται από το εργασιακό πλαίσιο και τους συναδέλφους. Βρίσκεται διαρκώς μόνος/μόνη απέναντι στην προϊστάμενη αρχή με ενδιάμεσο μόνο ένα λάπτοπ και χωρίς υποστήριξη από τους συναδέλφους και εντελώς ανίκανος/η να διεκδικήσει τα δικαιώματά του/της, τα οποία η κυβέρνηση στην παρούσα συνθήκη βρήκε την ιδανική ευκαιρία και τα καταπατά με κάθε μέσο.

Όταν θα τελειώσει ετούτη η κατάσταση δεν θα πρέπει να βρεθούμε σε ένα τόπο με μειωμένα εργασιακά δικαιώματα, με μικρότερο δημόσιο χώρο, με ξεπουλημένες δημόσιες δομές, με καταστραμμένη οικονομία και ακραία καταστολή που σπέρνει τρόμο. Ειδάλλως θα πρέπει να βρούμε τη δύναμη να τα διεκδικήσουμε όλα πάλι από την αρχή, τόσο για εμάς όσο και για τα παιδιά μας.

Σοφία Βασάλου

ΥΠ.ΠΟ.

Απόλυση εγκύου

Καταγγελία για την απόλυση εγκύου εργαζόμενης στην Εφορία Αρχαιοτήτων Λέσβου, έκανε την περασμένη εβδομάδα το Πανελλήνιο Σωματείο Εκτάκτου Προσωπικού του ΥΠ.ΠΟ. Όπως ανέφερε η Ομάδα για θέματα γυναικών και μητρότητας του Σωματείου:

«Η Συνάδελφος συντηρήτρια έργων τέχνης και ζωγραφικής Δ.Ε. εργάζεται από τις 27-4-2020 με σχέση εργασίας ΙΔΟΧ ... με δίμηνες ή μηνιαίες (!) ανανεούμενες συμβάσεις. Όταν έμεινε έγκυος -και έχοντας ιστορικό αποβολών-, ζήτησε να τοποθετηθεί σε πόστο που δεν εκθέτει σε κίνδυνο την ίδια και το έμβρυο, σύμφωνα με τις διατάξεις των Προεδρικών Διαταγμάτων 176/1997 και 41/2003 για την προστασία των εγκύων στην εργασία. Λίγο πριν από τη λήξη της τελευταίας μηνιαίας σύμβασής της ενημερώθηκε ότι δε θα ανανεωθεί, σε αντίθεση με το υπόλοιπο προσωπικό.

Ευάλωτες

«Οι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου, ακριβώς λόγω της ελαστικής συνθήκης "ορισμένου χρόνου", στην οποία αναγκαζόμαστε να εργαστούμε, είμαστε ιδιαίτερα ευάλωτοι και εξαιρετικά εκτεθειμένοι στην αυθαιρεσία και την αλαζονεία των εκάστοτε προϊσταμένων μας.

Ειδικά, ως γυναίκες συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου, παρακολουθούμε την υποτίμηση της εργασίας μας να συμβαίνει όχι μόνο μπροστά στα μάτια μας, αλλά και πάνω στα σώματά μας, όταν η ελαστικοποίηση της εργασίας μας φτάνει σε σημείο να μας υποχρεώνει να απορροφούμε μόνες μας το κόστος της αναπαραγωγής. Το ότι τη βλέπουμε και τη βιώνουμε, δε σημαίνει ότι τη δεχόμαστε... Όπως στο παρελθόν, έτσι και τώρα, το σωματείο μας θα σταθεί δίπλα στη συνάδελφο μέχρι την πλήρη δικαίωσή της και ενάντια σε κάθε εκδικητική δυσμενή μεταχείρισή της!».

Δραστηριότητες

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7μμ, fb: ΣΕΚ Πετρούπολης
20Μ-Ενάντια στον κυβερνητικό ρατσισμό
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7μμ,
fb: ΣΕΚ Ίλιον-Αγ.Ανάργυροι
20Μ-Ενάντια στον κυβερνητικό ρατσισμό
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7μμ, Skype: bit.ly/sekperisteri fb: ΣΕΚ Περιστερίου
20Μ-Ενάντια στον κυβερνητικό ρατσισμό
Ομιλητής: Κώστας Κουρούπης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7μμ,
fb: ΣΕΚ Νέας Ιωνίας - SEK Neas Ionias
Τι είναι ο ρεφορμισμός;
Ομιλητής: Τζίμης Κυριαζόπουλος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 8μμ,
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΜΑΡΟΥΣΙ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 8μμ, Skype: bit.ly/sekmarousi fb: ΣΕΚ Μαρουσιού – Κηφισιάς
Η επανάσταση του 1821 πέρα από τους εθνικούς μύθους
Ομιλήτρια: Χαρίτα Μήνη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/3, 8μμ, Skype: bit.ly/sekmarousi fb: ΣΕΚ Μαρουσιού – Κηφισιάς
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 8μμ, fb: ΣΕΚ Βριλήσσια
20Μ διεθνή μέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού – Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλήτρια: Άννα Μπίρη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7.30μμ,
fb.com/sekxalandri
20Μ διεθνή μέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού – Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/3, 7.30μμ,
fb.com/sekxalandri
Δημοκρατία, κράτος και πλούτος
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΤΟΥΜΠΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλταμπάση

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7.30μμ, fb: Σ.Ε.Κ Χανίων
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΙΛΙΣΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7μμ, σαλόνι εστίας Δ' ΦΕΠΑ και Skype: bit.ly/sekilisia
fb: ΣΕΚ Ιλισίων
Δημοκρατία, κράτος και πλούτος
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7μμ, σαλόνι εστίας Δ' ΦΕΠΑ και Skype: bit.ly/sekzografou
fb: ΣΕΚ Ζωγράφου
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα
Ομιλήτρια: Φωτεινή Τσαμούρη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7.30μμ, Skype: bit.ly/seknsmyrni fb: ΣΕΚ Νέας Σμύρνης
Πώς παλεύουμε την καταστολή;
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7.15μμ, δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ.
Μια μαρξιστική κριτική στον αναρχισμό
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/3, 7.15μμ, δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ.
Μπορεί η τεχνονολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλητής: Γιώργος Ζέρβας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7μμ, Skype: bit.ly/SEKAMPELO fb: ΣΕΚ Αμπελοκήπων
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7μμ, fb: ΣΕΚ Εξαρχείων
Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλήτρια: Πέρσα Κατσανούλη

ΚΥΨΕΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Κυψελης
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΘΗΣΕΙΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3,
7.30μμ, https://meet.jit.si/PyrinasThiseio
fb: Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα –
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 7μμ,
https://meet.jit.si/PyrinasXamosterna
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3, 6.30μμ, Skype: ilirida.mb2
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαράϊ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 8μμ,
fb: ΣΕΚ Νέος Κόσμος-Κουκάκι
Στην τελική ευθεία για τις 20 Μάρτη ενάντια στον κυβερνητικό ρατσισμό
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΓΚΥΖΗ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, fb ΣΕΚ Γκύζη 7.30μμ
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλητής: Τάκης Ζώτος

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 7.30μμ ΣΕΚ Γαλάτσι
Η Συνδιάσκεψη του ΣΕΚ - Η πολύπλευρη κρίση και τα καθήκοντα μας
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΑΤΗΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Πατήσια
Ενάντια στο σεξισμό, ενάντια στο σύστημα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΑΙΓΑΛΕΩ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Αιγάλεω
20Μ-Ενάντια στον κυβερνητικό ρατσισμό
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 8μμ,
fb ΣΕΚ Πυρήνας Κερατσινίου
Να κάψουμε το χαρτί του κυβερνητικού ρατσισμού
Ομιλητής: Γιάννης Μπόμπος

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 8μμ δημαρχείο Νίκαιας
fb: ΣΕΚ πυρήνας Νίκαιας – Κορυδαλλού
Η Ευρώπη του Ισλάμ
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης
● ΠΕΜΠΤΗ 25/3, 8μμ δημαρχείο Νίκαιας
fb: ΣΕΚ πυρήνας Νίκαιας – Κορυδαλλού
Μπορεί η τεχνονολογία να γίνει «σωτήρας» του καπιταλισμού;
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 8μμ, Skype: bit.ly/sekellinikou
fb: ΣΕΚ πυρήνας Ελληνικού
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 7μμ,
Skype: bit.ly/sekpagrati fb: ΣΕΚ Παγκράτι
20 Μάρτη ενάντια στον κυβερνητικό ρατσισμό
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 7.30μμ
fb: ΣΕΚ Χαλανδρίου
Δημοκρατία, κράτος και πλούτος
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη
● ΠΕΜΠΤΗ 25/3, 7.30μμ
fb: ΣΕΚ Χαλανδρίου
150 χρόνια από την Παρισινή Κομμούνα
Ομιλήτρια: Ρία Φρύσσα

ΞΑΝΘΗ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 6μμ, fb: ΣΕΚ Ξάνθης
Ενάντια στον κυβερνητικό ρατσισμό – στην τελική ευθεία για τις 20 Μάρτη
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

ΒΟΛΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 7μμ,
link: bit.ly/sekvolos fb: ΣΕΚ Βόλου
Το κίνημα που έριξε τον μπαμπά Μητσοτάκη
Ομιλήτρια: Ηλέκτρα Παγάνα

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 7μμ,
fb: ΣΕΚ πυρήνας Ιωαννίνων
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΚΙΛΚΙΣ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 8μμ fb: ΣΕΚ πυρήνας Κιλκίς
Δημοκρατία, κράτος και πλούτος
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτσής

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 7.30μμ,
fb: ΣΕΚ πυρήνες Ηρακλείου
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 8μμ, fb: Σ.Ε.Κ Χανίων
Ενάντια στο σεξισμό, ενάντια στο σύστημα
Ομιλήτρια: Άννα Μαματσή

ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 18/3, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Κυβέρνηση στη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/3
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 18/3
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πασαλιμάνι 6μμ
ΠΑΤΡΑ My Market Αγ. Αντρέας 5μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λαϊκή Πατέλες 1μμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 11πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Γούναρη με Σβώλου 6μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Μαρτίου με Παπαναστασίου 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/3
ΙΛΙΣΙΑ
Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 6.30μμ
Α.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6μμ
Κ.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΘΗΣΕΙΟ
Σκλαβενίτης 6μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ ΜΕΤΡΟ Συγγρού Φιξ 6.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ Ελευθερίας 6μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Μουσείο ΕΑΜ Πεζόδρομος 6μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ
Βασιλόπουλος Πλατεία 6μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Πλατεία Εβερεστ 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική Πλατεία 6μμ
ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ Λαϊκή 11πμ
Ν. ΙΩΝΙΑ ΗΣΑΠ 6μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 11.30 πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγίου Νικολάου 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 5μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Πλατεία Επταλόφου 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20/3
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Νέγρη 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Γαλατσίου και Βεΐκου 11.30πμ
Α. ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβα 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Βιολογική Λαϊκή 11πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 10.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Θησέως και Ματζαγριωτάκη 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πασαλιμάνι 11πμ
ΚΙΛΚΙΣ Λαϊκή 11.30πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 22/3
Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Αλσος 6μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατικη αλληλεγγυη
Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Δημήτρης Δασκαλάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Ο Αρθούρος Ρεμπώ (αριστερά με το όπλο) δίπλα στη γκρεμισμένη στήλη του Ναπολέοντα

150 χρόνια Κομμούνα

Τα ξημερώματα της 18 Μάρτη του 1871 φάλαγγες στρατιωτών βάδισαν στον λόφο της Μονμάρτης στο Παρίσι με εντολή να κατασχέσουν τα κανόνια της Εθνοφρουράς. Σύμφωνα με το σχεδιασμό της κυβέρνησης, αυτό θα ήταν η πρώτη πράξη μιας αιματοβαμμένης καταστολής. Τις φάλαγγες ακολουθούσαν αστυνομικοί και χαφιέδες με λίστες ονομάτων «ανατρεπτικών στοιχείων» για σύλληψη.

Η κυβέρνηση ήθελε να ξεμπερδέψει με τις εργατικές οργανώσεις του Παρισιού και την πολιτοφυλακή που στη μεγάλη της πλειοψηφία την αποτελούσαν εργάτες και φτωχοί. Κι αυτοί όχι μόνο είχαν περάσει τα πάνδεινα στη διάρκεια της πολιορκίας από τον πρωσικό στρατό, αλλά είχαν ριζοσπαστικοποιηθεί πολιτικά.

Τον Ιούλη ο Αυτοκράτορας **Ναπολέων Γ'** είχε κηρύξει τον πόλεμο στην Πρωσία. Ήταν ένα φιάσκο. Τον Σεπτέμβρη παραδόθηκε, και στο Παρίσι ανακηρύχτηκε η Δημοκρατία. Όμως, η «δημοκρατική» κυβέρνηση συνθηκολόγησε με την σειρά της με το Πρώσο βασιλιά και στράφηκε ενάντια στο Παρίσι.

Το πρωί της 18 Μάρτη, όλα της πήγαν στραβά. Οι γυναίκες ξεσήκωσαν τις γειτονιές γύρω από την Μονμάρτη, ανακατεύθηκαν με τους φαντάρους και τους κέρδισαν με τη μεριά των εργατών. Μετά από λίγες ώρες συνεδρίασε η Κεντρική Επιτροπή της Εθνοφρουράς, οι αντιπρόσωποι των Συνταγμάτων της και διακήρυξε ότι το Παρίσι είναι πλέον στα χέρια της εργατικής τάξης. Στις 26 Μάρτη οι εκλογές που έγιναν στις γειτονιές της πόλης ανέδειξαν τους αντιπροσώπους για την Κομμούνα (τον Δήμο).

Η Κομμούνα είχε γνωρίσει μέρες δόξας στην πιο ριζοσπαστική φάση της Γαλλικής Επανάστασης όντας το προπύργιο των Αβράκωτων του Παρισιού. Όμως, η Κομμούνα του 1871 ήταν κάτι πολύ διαφορετικό και νέο παρόλο που η μορφή της θύμιζε τα παλιά.

Ο **Μαρξ** στην εισήγησή του στο Γενικό Συμβούλιο της Πρώτης Διεθνούς, που έχει μείνει γνωστή ως "Ο Εμφύλιος Πόλεμος στην Γαλλία" εντοπίζει ποιο ήταν το χαρακτηριστικό γνώρισμά της: «Το πραγματικό της μυστικό ήταν ότι αποτελούσε ουσιαστικά μια κυβέρνηση της εργατικής τάξης, το αποτέλεσμα της πάλης της παραγωγικής τάξης ενάντια στην τάξη των σφετεριστών, την ανοιχτή, τελικά, πολιτική μορφή με την οποία μπορούσε να συντελεστεί η οικονομική απελευθέρωση της εργασίας...».

Η μεγάλη πλειοψηφία των αντιπροσώπων στην Κομμούνα ήταν εργάτες. Και συνέχιζαν να πληρώνονται σαν εργάτες -15 φράγκα τη μέρα, 6.000 το χρόνο οι ίδιοι κι όσοι κατείχαν θέσεις στις υπηρεσίες της. Αυτό σήμαινε για παράδειγμα ότι ο Φρανσουά Ζουρντέ, ένας ταπεινός λογιστής που εκλέχτηκε Επίτροπος Οικονομικών ήταν τόσο φτωχός που η σύζυγός του έπρεπε να συνεχίσει να δουλεύει σαν πλύστρα για να τα βγάλουν πέρα.

Άμεσα ανακλητοί

Ακόμα πιο σημαντικό ήταν ότι οι αντιπρόσωποι της Κομμούνας ήταν άμεσα ανακλητοί από τους εκλογείς τους. Ο Προλετάριος, η εφημερίδα του 11ου διαμερίσματος, προειδοποιούσε τους αντιπροσώπους: «Τα άτομά σας λίγο μετράνε στη ζυγαριά της Κομμούνας. Ο λαός έχει βαρεθεί τους 'σωτήρες'».

Η Κομμούνα ήταν και νομοθετικό και εκτελεστικό σώμα. Δεν ψήφιζε φιλεργατικούς νόμους που έπρεπε να τους εφαρμόσει ένας μηχανισμός που είχε στηθεί για να εξυπηρετεί τα συμφέροντα της εκμεταλλευτικής μειοψηφίας. Οι εργάτες αποφάσιζαν μέσω των αντιπροσώπων τους και υλοποιούσαν τις αποφάσεις τους. Ένα πολύβουο ποτάμι συνελεύσεων, διαδηλώσεων, συζητήσεων σε εκατοντάδες λέσχες και ενώσεις εξασφάλιζε τη συνεχή ροή αυτής της διαδικασίας.

Όταν έφυγε η κυβέρνηση για να εγκατασταθεί στις Βερσαλλίες, την ακολούθησαν οι αστοί με τις οικογένειές τους, τα κοσμήματα και όλα τα παράσιτα που έτρεφαν γύρω τους. Μαζί τους έφυγαν οι ανώτεροι κρατικοί υπάλληλοι, οι γραφειοκράτες και κάθε λογής «ειδικοί». Μέχρι και τα αρχεία των νεκροταφείων πήραν μαζί τους.

Όλοι τους περίμεναν ότι η ζωή στο Παρίσι, μια πόλη ενός εκατομμυρίου κατοίκων, θα αποδιοργανωνόταν ολοκληρωτικά. Σιγά μην ήταν ικανοί οι χτίστες, οι πλύστρες, οι μεροκαματιάρηδες να λειτουργήσουν υπηρεσίες και να εξασφαλίσουν τροφή, θέρμανση, δημόσια υγιεινή, σκέφτονταν εκείνοι που δεν είχαν δουλέψει ποτέ στη ζωή τους. Κι όμως, το Παρίσι λειτούργησε «ρολόι», η εργατική τάξη έβαλε όλες τις απαραίτητες υπηρεσίες σε κίνηση, φτηνά και αποτελεσματικά.

Τα μέτρα της Κομμούνας ήταν απλά και ταξικά. Δεκαεννιά στους είκοσι κατοίκους του Παρισιού ζούσαν στο νοίκι. Εκατοντάδες χιλιάδες χρωστούσαν μέχρι το λαιμό γιατί είχαν μείνει άνεργοι στη διάρκεια του πολέμου. Με ένα απλό διάταγμα η Κομμούνα έσβησε τα παλιά χρέη και έβαλε μορατόριουμ στα νέα. Η απόφαση πάρθηκε ύστερα από συζήτηση που διήρκεσε λιγότερο από μια ώρα. Το ίδιο το κείμενο του διατάγματος ήταν τρεις γραμμές.

Οι αρτεργάτες διαδήλωσαν ενάντια στη νυχτερινή εργασία που τους σακάτευε. Η Κομμούνα κατάργησε την νυχτερινή εργασία. Χιλιάδες ήταν οι άστεγοι. Η Κομμούνα φρόντισε να στεγαστούν όλοι, στα παλάτια και τα μέγαρα των πλουσίων που επίταξε.

Μαζί με την κυβέρνηση έφυγαν και οι μπάτσοι, οι χωροφύλακες, οι χαφιέδες και τα «αφεντικά» του υποκόσμου. Κι όμως, το έγκλημα σε όλες τις μορφές του μειώθηκε κατακόρυφα. Η εργατική τάξη δεν χρειαζόταν ένα διεφθαρμένο και βάρβαρο μηχανισμό όπως η αστυνομία για να ζει και να κινείται ελεύθερα και με ασφάλεια.

Ο διεθνισμός και ο αντιμιλιταρισμός ήταν αναπόσπαστο κομμάτι των ιδεών των Κομμουνάρων. Στις 12 Απρίλη η Κομμούνα αποφάσισε να γκρεμίσει τη Στήλη της Βαντόμ, ένα άγαλμα του Ναπολέοντα (του «Μεγάλου») με βάση από το μέταλλο των κανονιών που είχε κυριεύσει ο γαλλικός στρατός. Όπως έλεγε το διάταγμά της: «Είναι σύμβολο ψεύτικης δόξας, ωμής βίας, μιλιταρισμού, μια προσβολή στη μνήμη νικητών και ηττημένων...».

Μια προσεκτική ματιά στις φωτογραφίες των Κομμουνάρων δίπλα στο πεσμένο άγαλμα, αποκαλύπτει έναν νεαρό Εθνοφύλακα με το όπλο εφ' ώμου. Είναι ο **Αρθούρος Ρεμπώ**, ίσως ο πιο διάσημος από τους «καταραμένους ποιητές». Αργότερα θα έγραφε το πιο γνωστό ποίημα του, το Μεθυσμένο Καράβι, εμπνευσμένος από την Κομμούνα.

Οι εργάτριες πρωταγωνιστούν

Ένας άλλος μεγάλος ποιητής ο **Πολ Βερλαίν** υπηρέτησε πιστά την Κομμούνα στην επιτροπή για τον Τύπο. Το 1886 θα γράψει τη **«μπαλάντα της Λουίζ Μισέλ»**, της πιο γνωστής, στις μέρες μας, αγωνίστριας της Κομμούνας. Χιλιάδες «απλές» εργάτριες πρωταγωνίστησαν στις μάχες της Κομμούνας. Ο ανταποκριτής μιας αστικής εφημερίδας εχθρικής στην Κομμούνα έγραφε: «Έχω δει τρεις επαναστάσεις, αλλά σε καμιά οι γυναίκες δεν είχαν συμμετάσχει με τόση αποφασιστικότητα... Φαίνεται ότι θεωρούν αυτή την επανάσταση δικιά τους και την υπερασπίζουν σαν να υπερασπίζουν το δικό τους μέλλον».

Η Κομμούνα δεν ήταν ένα απολίτικο σώμα. Στις γραμμές της υπήρχαν οργανωμένες τάσεις και ρεύματα –κόμματα θα λέγαμε σήμερα. Οι αδυναμίες τους ήταν κι οι αδυναμίες της Κομμούνας. Δεν άγγιξε για παράδειγμα τον χρυσό της Κρατικής Τράπεζας, δεν οργάνωσε έγκαιρα επίθεση στις Βερσαλλίες και άφησε την πρωτοβουλία στην αντίπαλη πλευρά.

Όμως, έτσι κι αλλιώς ο χρόνος έτρεχε εις βάρος της Κομμούνας. Το Παρίσι έμεινε μόνο του. Οι Πρώσοι απελευθέρωσαν 100.000 αιχμάλωτους για να αποκτήσει η κυβέρνηση των Βερσαλλιών επαρκή στρατεύματα. Στις 21 Μάη οι δυνάμεις «του νόμου και της τάξης» άρχισαν την επίθεση στο Παρίσι.

Αυτό που ακολούθησε ήταν η **Ματωμένη Βδομάδα** καθώς οι Κομμουνάροι έδιναν το αίμα τους κάτω από την κόκκινη σημαία τους. Οι εργατογειτονιές του Παρισιού μεταβλήθηκαν σε σωρούς ερειπίων από τα κανόνια. Διάφοροι υπολογισμοί μιλάνε για τρεις με δέκα χιλιάδες Κομμουνάρους πεσόντες στις μάχες εκείνης της βδομάδας (χίλιοι περίπου από την απέναντι μεριά). Οι δολοφονημένοι και οι εκτελεσμένοι στο μήνα που ακολούθησαν ήταν πέντε φορές περισσότεροι.

Η άρχουσα τάξη ήθελε να σβήσει τη ζωντανή μνήμη του «κόκκινου» Ιούνη και της ίδιας της Κομμούνας. Στο λόφο της Μονμάρτης όπου εκτυλίχτηκε η πρώτη πράξη της Κομμούνας και όπου έπεσαν οι τελευταίοι υπερασπιστές της χτίστηκε ένας τεράστιος καθεδρικός ναός.

«Όμως, η Κομμούνα δεν ξεχάστηκε. ''Έζησε' ξανά στις μεγάλες εργατικές επαναστάσεις του 20ου αιώνα, γιατί ήταν ο προάγγελος, η πρώτη 'έφοδος στον ουρανό' -σύμφωνα με τα λόγια του Μαρξ- του τι σημαίνει η εργατική τάξη να παίρνει τον έλεγχο της ζωής της και να απελευθερώνει όλους τους καταπιεσμένους.

Λέανδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

Τα πολύτιμα βιβλία της Ρόζας

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ γεννήθηκε πριν από 150 χρόνια, στις 5 Μάρτη 1871. Στις 15 Γενάρη του 1919, έπεφτε νεκρή στο Βερολίνο, δολοφονημένη από τις ορδές των αντεπαναστατικών παραστρατιωτικών σωμάτων που ανέλαβαν να πνίξουν στο αίμα την εξέγερση των εργατών της γερμανικής πρωτεύουσας. Σε όλη της τη ζωή υπήρξε «το κοφτερό ξίφος και η ζωντανή φλόγα της επανάστασης», όπως έγραψε στη νεκρολογία της η πιο στενή της φίλη, η Κλάρα Τσέκτιν. Όχι μόνο με την αστείρευτη δράση της, αλλά και με το λαμπρό θεωρητικό οπλοστάσιο που μας άφησε.

Το βιβλίο της **"Κοινωνική μεταρρύθμιση ή επανάσταση"** γράφεται το 1899 και μπορεί να χαρακτηριστεί ως ένα από τα ιδρυτικά κείμενα της επαναστατικής αριστεράς. Αποτελεί την πρώτη συστηματική κριτική του ρεφορμισμού και διαβάζοντάς το ανακαλύπτουμε πόσο επίκαιρο παραμένει το δίλημμα «μεταρρύθμιση ή επανάσταση» που έβαλε από τότε η Ρόζα. Είναι μια οξυδερκής και εμπεριστατωμένη πολεμική στον **'Εντουαρντ Μπερνστάιν**, έναν από τους βασικούς ηγέτες του Γερμανικού Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, ο οποίος είχε διατυπώσει για πρώτη φορά καθαρά την άποψη ότι ο σοσιαλισμός δεν θα έρθει με ανατροπή του καπιταλισμού, αλλά σαν αποτέλεσμα κοινωνικών μεταρρυθμίσεων και σταδιακών αλλαγών μέσα στον καπιταλισμό.

Η Ρόζα απαντά: «Η μεταρρύθμιση και η επανάσταση δεν είναι διαφορετικές μέθοδοι ιστορικής εξέλιξης που μπορούν εύκολα να επιλεχθούν από τον πάγκο της ιστορίας, όπως κάποιος επιλέγει ζεστά ή κρύα λουκάνικα... Αυτοί που υποστηρίζουν τη μέθοδο των νομοθετικών μεταρρυθμίσεων σε αντίθεση με την κατάληψη της πολιτικής εξουσίας και τη σοσιαλιστική επανάσταση, δεν διαλέγουν στην πραγματικότητα έναν πιο ήρεμο και πιο αργό δρόμο που

πηγαίνει στον ίδιο στόχο, αλλά έναν διαφορετικό στόχο. Αντί να υποστηρίζουν τη δημιουργία μιας νέας κοινωνίας, στηρίζουν επιφανειακές αλλαγές της παλιάς κοινωνίας».

Το 1906 η Ρόζα γράφει το βιβλίο της **"Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα"** για να απαντήσει σε μια σειρά ερωτήματα επίκαιρα σήμερα όσο και τότε: Είναι πραγματικός ο διαχωρισμός ανάμεσα στους οικονομικούς και τους πολιτικούς αγώνες της εργατικής τάξης; Φταίει ο κόσμος που είναι «ανέτοιμος» και «δεν τραβάει»; Μήπως οι απεργίες είναι ξεπερασμένες και χρειαζόμαστε άλλους εναλλακτικούς τρόπους πάλης; Τελικά, μέχρι πού φτάνουν τα όρια ενός μαζικού και οργανωμένου από τα κάτω απεργιακού κινήματος; Χρησιμοποιεί την εμπειρία της επανάστασης του 1905 στη Ρωσία για να συνδέσει τους απεργιακούς αγώνες με τη συνολική προοπτική της εργατικής επανάστασης.

Γέφυρα

Η μαζική απεργία είναι ο δρόμος που γεφυρώνει τους αγώνες τού σήμερα με τη σοσιαλιστική επανάσταση, υποστηρίζει η Λούξεμπουργκ. Δεν υπάρχουν σινικά τείχη ανάμεσα στους οικονομικούς και πολιτικούς αγώνες. Απεργίες μπορούν να ξεκινήσουν από φαινομενικά ασήμαντα οικονομικά ζητήματα και να εξελιχθούν σε μια γενικευμένη αναμέτρηση με το κράτος. Και αντίστροφα, μεγάλα πολιτικά κινήματα μπορούν να τροφοδοτήσουν την αυτοπεποίθηση των εργατών και των εργατριών να παλέψουν στο χώρο δουλειάς τους, όταν πριν λίγο καιρό θεωρούσαν αδιανόητο κάτι τέτοιο. Το βιβλίο αποτελεί ταυτόχρονα και την πρώτη συστηματική μαρξιστική ανάλυση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας ως ένα συντηρητικό στρώμα.

Για να αναλύσει ένα νέο φαινόμενο, τον ιμπεριαλισμό, η Ρόζα κατέληξε το 1913 στη συγγραφή ενός θεωρητικού έργου, τη **"Συσσώρευση του κεφάλαιου"**, που χωρίς αμφιβολία πρόκειται για μια από τις σημαντικότερες και πρωτότυπες συμβολές στη μαρξιστική οικονομική θεωρία μετά το **"Κεφάλαιο"** του Μαρξ.

Αυτό που σε μεγάλο βαθμό καθόρισε την πολιτική πορεία της Ρόζας Λούξεμπουργκ ήταν η αταλάντευτη αφοσίωσή της στο διεθνισμό, η σύγκρουσή της με τον ιμπεριαλισμό και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο που ακολούθησε. Το σημαντικότερο αντιπολεμικό έργο της είναι αναμφισβήτητα **"Η κρίση της Σοσιαλδημοκρατίας"**, που έμεινε γνωστό ως "Η μπροσούρα του Γιούνιους" (από το ψευδώνυμο που χρησιμοποίησε η Ρόζα για να αποφύγει τη λογοκρισία). Το έγραψε στη φυλακή τον Απρίλη του 1915, την ώρα που ολόκληρη η Ευρώπη μάτωνε στα χαρακώματα.

Το κείμενο ξεκινά με μια συγκλονιστική περιγραφή της φρίκης του ιμπεριαλιστικού πολέμου: «Εξατμίστηκε ο πατριωτικός πυρετός από τους δρόμους... Το θέαμα τέλειωσε... Αντηχούν μόνο οι βραχνές κραυγές από τα όρνεα και τις ύαινες... Η τροφή για τα κανόνια που φορτώθηκε στα τρένα έγινε σκόνη στα πεδία των μαχών, πάνω στα οποία τα κέρδη ξεφυτρώνουν σαν τα αγριόχορτα. Οι επιχειρήσεις ευδοκιμούν στα ερείπια...». Και τελειώνει το αντιπολεμικό της μανιφέστο με το κάλεσμα: «Η τρέλα θα σταματήσει και οι αιματοβαμμένοι δαίμονες της κόλασης θα εξαφανιστούν μόνο όταν οι εργάτες στη Γερμανία και τη Γαλλία, στην Αγγλία και τη Ρωσία θα τείνουν ο ένας στον άλλο ένα αδελφικό χέρι, θα πετάξουν έξω την κτηνώδη χορωδία των ιμπεριαλιστών πολεμοκάπηλων και θα καλύψουν την στριγκιά κραυγή των καπιταλιστικών υαινών με τη παλιά και δυνατή πολεμική κραυγή των εργατών: Προλετάριοι όλου του κόσμου, ενωθείτε!».

Η ίδια διεθνιστική αντιπολεμική κραυγή αλλά και η επιμονή της ότι η εναλλακτική απέναντι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο είναι η εργατική επανάσταση αναβλύζει και από τα κείμενά της στις μπροσούρες **"Και τώρα... καταδικάστε με"**, **"Τι ζητάει ο Σπάρτακος"**, **"Γράμματα απ' τη φυλακή"**.

Αυτή την προοπτική είδε στο ξέσπασμα και τη νίκη της επανάστασης στη Ρωσία το 1917. Στο βιβλίο **"Η Ρώσικη Επανάσταση"**, αν και ασκεί σκληρή κριτική σε συγκεκριμένες επιλογές των μπολσεβίκων, καταλήγει: «Ο Λένιν, ο Τρότσκι και οι άλλοι σύντροφοί τους έδωσαν όλο το θάρρος, την επαναστατική διορατικότητα και τη συνέπεια σε μιαν ιστορική ώρα, που θα μπορούσε να προσφέρει ένα κόμμα... Η Οκτωβριανή εξέγερσή τους δεν έσωσε μόνο τη Ρωσική Επανάσταση έσωσε, επίσης, την τιμή του διεθνούς σοσιαλισμού... Και απ' αυτή την άποψη, το μέλλον παντού ανήκει στον Μπολσεβικισμό».

Στόχος της Ρόζας ήταν πάντα να μιλήσει απλά και καθαρά στον κόσμο της εργατικής τάξης. Αποτέλεσμα δυο τέτοιων ομιλιών της σε εργατικές σχολές του SPD είναι οι εκλαϊκευτικές μπροσούρες της **"Τι είναι πολιτική οικονομία"** και **"Η πρωτόγονη κουμμουνιστική κοινωνία"**.

Ολόκληρη η πορεία της μεγάλης επαναστάτριας ξετυλίγεται στη βιογραφία της που έχει γράψει ο σύντροφός της **Πάουλ Φρέλιχ**. Το βιβλίο του **Τόνι Κλιφ** "Ρόζα Λούξεμπουργκ" είναι ό,τι καλύτερο για τον αναγνώστη για να πάρει μια γενική ιδέα για τις ιδέες και τη δράση της. Είναι ένας –όχι και τόσο– σύντομος οδηγός και ένα κέντρισμα για παραπέρα μελέτη.

Κώστας Πίττας

Νέα έκδοση από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Κυκλοφορεί την επόμενη βδομάδα

Εκδήλωση για τον Τάτλιν

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 13 Μάρτη η διαδικτυακή εκδήλωση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου με θέμα την παρουσίαση του βιβλίου "Τάτλιν - μνημείο στην Τρίτη Διεθνή - Αριστερός Μοντερνισμός και Οκτωβριανή Επανάσταση" (εκδόσεις ΚΨΜ).

Την συζήτηση άνοιξε ο **Γιώργος Ράγκος** από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Επισήμανε ότι μια τέτοια συζήτηση γίνεται ακόμα πιο επίκαιρη στις σημερινές συνθήκες. Οι αγώνες των «εργαζόμενων στην τέχνη» έχουν πυροδοτήσει έναν «αναστοχασμό» για το ρόλο της τέχνης -και τον δικό τους- στην κοινωνία.

Αυτό γίνεται πάντα σε περιόδους κρίσης και επαναστάσεων, και η Ρώσικη Επανάσταση είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα: «Η Ρώσικη Επανάσταση και η Τέχνη συνδέθηκαν διαλεκτικά μεταξύ τους. Η Ρώσικη Επανάσταση οργάνωσε, στήριξε και έδωσε απόλυτη ελευθερία σε όλη αυτή την δραστηριότητα. Κρατικοποιεί και χρηματοδοτεί τις πολιτιστικές και εκπαιδευτικές σχολές, τα θέατρα, τα μουσεία, τις πινακοθήκες. Τα κάνει προσβάσιμα στους καλλιτέχνες και στο κόσμο».

Τέχνη και Επανάσταση

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο συγγραφέας του βιβλίου και ιστορικός τέχνης **Νίκος Αξαρλής**. Παρουσίασε την ιστορία του ίδιου του μνημείου, για την ακρίβεια των μοντέλων που κατασκεύασαν ο **Βλαντίμιρ Τάτλιν** κι η ομάδα του, με τη βοήθεια και του πλούσιου εποπτικού υλικού που περιλαμβάνεται στο βιβλίο. Και επεσήμανε ότι:

«Έχουν κυκλοφορήσει εκατοντάδες μελέτες και κατάλογοι εκθέσεων για τον Τάτλιν και τους μοντερνιστές Ρώσους καλλιτέχνες. Όμως στο βιβλίο μου παραθέτω στοιχεία που συνηγορούν ότι το μνημείο είναι μια έκφραση της ώσμωσης της αριστερής τέχνης και της επανάστασης. Αντίθετα με την επίσημη ιστορία της τέχνης που ξεχνά ή θεωρεί την Οκτωβριανή Επανάσταση ως ένα μπακγκράουντ.

Η μελέτη μου θεωρεί την Επανάσταση και τη Σοβιετική Δημοκρατία ως την υλική βάση. Η εξέλιξη της αριστερής τέχνης του Τάτλιν και η συνάντηση και αλληλοδιείσδυση με την Επανάσταση απ' όπου προήλθε και το μνημείο στη Τρίτη Διεθνή βρίσκονται στον πυρήνα του βιβλίου μου».

Ολόκληρο το βίντεο με τις ομιλίες και τη συζήτηση μπορείτε να το δείτε στο https://www.facebook.com/Marxistiko/videos/439508453944670

Λ.Μ.

ΑΙΓΑΙΟ-ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ

Ο πραγματικός διάλογος χτίζεται στους κοινούς αγώνες

1/2/20, Αντιπολεμική συγκέντρωση. Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

Η 62η διερευνητική συνάντηση ξεκινά υποτίθεται μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας την επόμενη βδομάδα. Όπως πάντα όμως, λίγες μέρες πριν από κάθε συνάντηση, οι ειδήσεις από την πλευρά της ελληνικής κυβέρνησης είναι στο μέτωπο των εξοπλισμών και των στρατιωτικών ασκήσεων. Έφτασαν στην Ελλάδα τα βομβαρδιστικά F-15 της Σαουδικής Αραβίας για να κάνουν κοινές ασκήσεις με την ελληνική αεροπορία, εξορμώντας από την Κρήτη. Εφημερίδες όπως η Καθημερινή φτάνουν να μεταφέρουν κλίμα ενόχλησης γιατί η Τουρκία θέλει να... αναβαθμίσει το διάλογο.

Η στρατιωτική συνεργασία του **Μητσοτάκη** με τη Σαουδική Αραβία είναι πρόκληση και καθαρή συνενοχή στα μεγαλύτερα εγκλήματα. Ο ίδιος ο **Μπάιντεν** στην προεκλογική του εκστρατεία είχε αποκαλέσει τη Σαουδική Αραβία "κράτος-παρία" και την κυβέρνησή της "χωρίς αξίες". Όμως για την κυβέρνηση Μητσοτάκη, η συμμαχία με το αντι-τουρκικό μπλοκ στη Μέση Ανατολή είναι προτεραιότητα. Δεν είναι απλώς αντιτουρκικό μπλοκ, αλλά η πρωτοπορία των καθεστώτων που έτρεξαν να σφαγιάσουν και να βομβαρδίσουν την Αραβική Άνοιξη. Και συνεχίζουν να παίρνουν τα μέτρα τους για να σιγήσουν όλες οι φωνές δημοκρατίας και αγώνα μέσα στη Μέση Ανατολή.

Εκτός των άλλων, το καθεστώς της Σαουδικής Αραβίας και ο ίδιος ο πρίγκιπας **Μοχάμεντ Μπιν Σαλμάν** βρίσκονται πλέον αναγνωρισμένα από όλους, πίσω από τη βάρβαρη δολοφονία του δημοσιογράφου **Κασόγκι**, η οποία έγινε μέσα στο σαουδαραβικό προξενείο στην Ιστανμπούλ. Το σώμα του κόπηκε σε κομμάτια με ηλεκτρικό πριόνι και το έγκλημα φαίνεται να μεταδιδόταν ζωντανά για να σιγουρευτεί ο σαουδάραβας πρίγκιπας ότι έγιναν όλα όπως ήθελε.

Αυτές τις αξίες μοιράζεται ο Μητσοτάκης και καλεί τη σαουδαραβική αεροπορία σε κοινές ασκήσεις. Πρόκειται για την αεροπορία που βομβάρδισε κάποια από τα πιο φτωχά σημεία ολόκληρης της υφηλίου, στην Υεμένη, με μοναδικό στόχο παιδιά που υποφέρουν από πείνα και χολέρα. Στρατιωτικοί αναλυτές έλεγαν πως μοναδικός στόχος αρκετών από εκείνους τους δολοφονικούς βομβαρδισμούς ήταν να αυξηθεί η εμπειρία των σαουδαράβων πιλότων.

Από τον περασμένο Αύγουστο έχει προχωρήσει σε τέτοιο σημείο και η συνεργασία με το αντίστοιχο καθεστώς των Αραβικών Εμιράτων. Από τα Εμιράτα έφτασαν όχι μόνο βομβαρδιστικά αλλά και αντιπροσωπεία στελεχών του στρατού που εκπαιδεύονται από τον ελληνικό στρατό. Ενώ και η ελληνική αεροπορία αποκτάει ημι-μόνιμη παρουσία στον Περσικό Κόλπο και μέσω Εμιράτων και μέσω Σαουδικής Αραβίας. Από τον Φλεβάρη μάλιστα ο **Δένδιας** έχει αναγγείλει ότι η Ελλάδα θα διαθέσει πυραύλους Πάτριοτ για την "προστασία" των πετρελαϊκών εγκαταστάσεων της Σαουδικής Αραβίας. Η συνεργασία δηλαδή ξεφεύγει από τα όρια του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού και φτάνει να εμπλέκει την Ελλάδα κατευθείαν σε πιθανή πολεμική έκρηξη στον Περσικό Κόλπο.

Όξυνση

Παράλληλα, η ελληνική κυβέρνηση, όσο και να θέλει να αυτοαποκαλείται "σταθεροποιητικός παράγοντας", αξιοποιεί την παραμικρή ευκαιρία για να οξύνει τους ανταγωνισμούς. Με το που συμφώνησαν η Τουρκία και η Αίγυπτος για θαλάσσιες έρευνες σε οικόπεδο στην ανατολική πλευρά της όποιας υποτιθέμενης ΑΟΖ, ο Δένδιας έτρεξε στο Κάιρο να ταρακουνήσει την αιγυπτιακή κυβέρνηση να πάρει πίσω τις υπογραφές της, για να μην δοθεί πάτημα στην Τουρκία να μιλήσει για εξομάλυνση των σχέσεων Τουρκίας - Αιγύπτου. Ενώ, αντίστροφα, στις 8 Μάρτη, οι Υπουργοί Ενέργειας Ελλάδας, Κύπρου και Ισραήλ υπέγραψαν μνημόνιο για την υποθαλάσσια τοποθέτηση του μεγαλύτερου ηλεκτρικού καλωδίου στον κόσμο, και εκμεταλλεύτηκαν την συμφωνία για να σιγουρέψουν τις συντεταγμένες της Μεσογείου που θεωρούν ότι έχουν μοιράσει μεταξύ τους, πετώντας έξω από το κάδρο την Τουρκία.

Για το Ισραήλ, το καλώδιο θεωρείται ακόμη ένα βήμα προς την ενεργειακή ασφάλεια, καθώς επιβιώνει με το διαρκή φόβο ότι σαν κράτος-τρομοκράτης μπορεί να βρεθεί εντελώς αποκλεισμένο από εδάφους οποιαδήποτε στιγμή η επανάσταση απλωθεί ξανά στον αραβικό κόσμο. Ο περιβόητος αγωγός **East-Med** που συνδέει Ισραήλ, Αίγυπτο, Κύπρος και Ελλάδα, εξάλλου, όσο κι αν τροφοδοτεί τόσο μεγάλη συζήτηση, δεν είναι προς το παρόν κάτι παραπάνω από μια μακέτα. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη δηλαδή δίνει χέρι φιλίας και συνεργασίας σε όλους τους τρομοκράτες της περιοχής και τρέχει να τους επαναφέρει στην τάξη, όταν ξεφύγουν από τη λογική του άξονα που έχουν στήσει. Το παραμύθι ότι οι ελληνικοί σχεδιασμοί σε σχέση με τις ΑΟΖ στηρίζονται στη "διεθνή νομιμότητα", φυσικά δεν το πιστεύει ούτε η ίδια, γι' αυτό και στήνει γέφυρες με ολόκληρη τη διεθνή παρανομία ενώ υποβαθμίζει και αποφεύγει τον πραγματικό διάλογο.

Όμως, ακόμη και η ολιγοήμερη διαφαινόμενη ταλάντευση του αιγυπτιακού καθεστώτος, αποκαλύπτει πόσο σαθρή είναι η βάση όλων αυτών των αξόνων και των μεγαλεπήβολων σχεδιασμών. Κανείς τους δεν είναι σίγουρος ποιο μέλλον διαγράφεται, καθώς οι Ηνωμένες Πολιτείες δίνουν ολοένα περισσότερα σημάδια απώλειας ελέγχου και δυνατότητας επιβολής στη Μέση Ανατολή. Η λογική του άξονα με τα καθεστώτα του Κόλπου ταίριαζε περισσότερο με τη λογική του Τραμπ, που ήταν εξάλλου ο πρώτος που έβαλε τον δικτάτορα **Σίσι**, τον βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας και τον **Νετανιάχου** να αγκαλιαστούν.

Λιβύη

Όμως και στο μέτωπο της Υεμένης η σαουδο-εμιρατική συμμαχία οδηγήθηκε σε φιάσκο, ενώ και στη Λιβύη αυτή τη στιγμή σχηματίζεται καινούργια κυβέρνηση που δεν είναι ακριβώς αυτή που σχεδίασαν στο Κάιρο και στο Αμπού Ντάμπι. Ο στρατάρχης Χάφταρ που στηριζόταν από το Κάιρο με νύχια και με δόντια για να γίνει δικτάτορας της Λιβύης μένει προσωρινά εκτός κάδρου. Πώς τα έφερε η τύχη, ο νέος πρόεδρος της Λιβύης είναι μάλιστα ο πρώην πρέσβης της χώρας στην Αθήνα, τον οποίο είχε απελάσει με ταχείες διαδικασίες η κυβέρνηση Μητσοτάκη, όταν η Λιβύη υπέγραψε μνημόνιο με την Τουρκία.

Ενώ, η πρόσφατη επαναπροσέγγιση μεταξύ Σαουδικής Αραβίας, Εμιράτων και Κατάρ (οι πρώτοι και οι δεύτεροι είχαν πετάξει το Κατάρ έξω από τη Συνεργασία του Κόλπου το 2017), βάζει και αυτή πιέσεις στη δικτατορία της Αιγύπτου να κάνει βήμα εμπρός. Ξανά, είναι η κυβέρνηση Μητσοτάκη η οποία δείχνει να έχει περισσότερο συμφέρον στη σύγκρουση.

Τα συμφέροντα και οι παρεμβάσεις είναι πολύ ευρύτερες. Στις 9 Μάρτη το Φόρουμ για το Φυσικό Αέριο στην Ανατολική Μεσόγειο αποφάσισε να εντάξει τη Γαλλία στις τάξεις του. Ως γνωστόν, η Γαλλία δεν βρέχεται από την Ανατολική Μεσόγειο, ούτε βέβαια και οι ΗΠΑ που έχουν καθεστώς παρατηρητή στο Φόρουμ. Αλλά για την ελληνική πλευρά και για το Ισραήλ, η προτεραιότητα είναι να χρησιμοποιούν το Φόρουμ, τους σχεδιασμούς και τα παζάρια για το φυσικό αέριο σαν πίεση απέναντι στην Τουρκία. Γι' αυτό και εντάσσουν τον Μακρόν που διεκδικεί για τον εαυτό του το ρόλο του βασικού αντι-Ερντογάν παράγοντα, στο πλευρό επίσης των βασιλικών καθεστώτων του Κόλπου, της δικτατορίας του Σίσι και του Ισραήλ. Η αγορά των γαλλικών Ραφάλ από την κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της λογικής

Έτσι κάνουν τους "διαλόγους" τους οι καπιταλιστικές κυβερνήσεις και οι ιμπεριαλιστές. Αγοράζοντας όπλα, κάνοντας ασκήσεις για βομβαρδισμούς και δίνοντας υποσχέσεις η μία στην άλλη να καταστείλουν από κοινού τους τις εξεγέρσεις. Ο δρόμος της μοιρασιάς των ΑΟΖ και του φυσικού αερίου μόνο χαμένη βγάζει την εργατική τάξη και τους φτωχούς και από τις δυο πλευρές του Αιγαίου. Τον πραγματικό διάλογο θα τον χτίσουμε πάνω στους κοινούς μας αγώνες από την Αθήνα ως την Άγκυρα, τη Λευκωσία, το Κάιρο και την Παλαιστίνη. Προς το παρόν, στους διπλωμάτες και τους καραβανάδες του Μητσοτάκη δείχνουν τόση εμπιστοσύνη όση και στους μπάτσους του, απολύτως καμία.

Νίκος Λούντος

Παγκόσμιος συντονισμός

ΑΥΣΤΡΙΑ

ΤΟΥΡΚΙΑ

ΚΑΤΑΛΩΝΙΑ

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ

ΔΑΝΙΑ

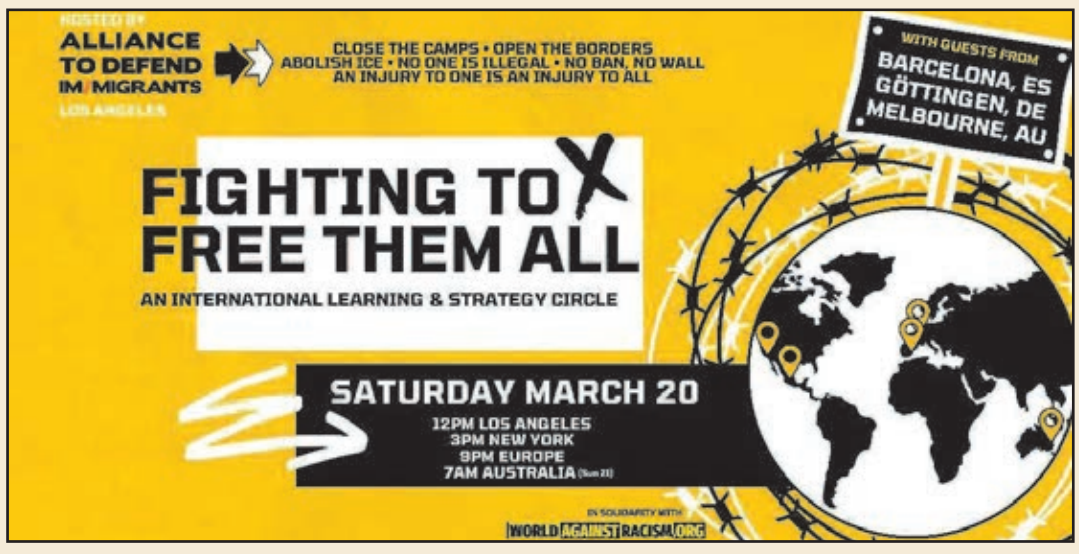

ΗΠΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ